

Začetek sanacije zemljine pri vrtcu Mavrica **str. 2**

Leonardo prodan le za pol milijona evrov **str. 5**

Žvižejevo in Zormanovo slovo od igralske kariere **str. 18**

novi tednik

Tednik za Savinjsko regijo / št. 43/ Leto 74 / 24. oktober 2019 / Cena 2,90 EUR / www.nt-rc.si/novi-tednik

Stanovanje – človekova pravica ali stvar podjetnosti?

V Sloveniji je vse težje najeti stanovanje za primerno ceno, kaj šele zbrati denar za nakup. Novogradenj, ki bi zagotovile dostopna najemna stanovanja za mlade družine, skoraj ni. Nov Stanovanjski zakon, ki je te dni v javni obravnavi, naj bi prinesel nekatere spremembe na tem področju. Pa bo res tako? **str. 12-13**

Foto: SHERPA (arhiv NT)

INTERVJU

Martina Košar, strokovna delavka Hospica **str. 26-27**

REPORTAŽA

Spomin na pokojne brez plastike **str. 28-29**

ZADETKI

»Dobil sem štiri stene, en stroj in ime, ki je na trgu že takrat nekaj veljalo. K sreči sem podedoval tudi podjetniško žilico.«

Rafael Brance, lastnik Pekarne Geršak

»V Celju zdaj gradimo 142 stanovanj, nekaj se torej vendarle premika.«

Primož Brvar, direktor Nepremičnin Celje

»Veliko bolje je, da je v Celju ena ekonomska šola, ki je dobra, odlična šola, kot da imamo izobraževanje razdrobljeno na več šol.«

Bernarda Marčeta, ravnateljica-direktorica Ekonomske šole Celje

»Ko bo umirajoči želel govoriti o svoji situaciji, svojem čutenju in odnosih, naj ga svojci takrat vsaj poslušajo, če se že o tem ne morejo pogovarjati.«

Martina Košar, strokovna delavka Hospica

»Z Barcelono sem osvojil ligo prvakov. Že pri 24 letih sem si lahko rekel: več pa ni!«

Luka Žvižej, rokometaš

Pripravljalna dela na igrišču enote Mavrica Vrtca Anice Černejeve

Tik pred zaključkom redakcije smo neuradno izvedeli, da naj bi izbrani podizvajalec, ki bi moral sprejeti izkopano zemljino, začasno odstopil od pogodbe. Za to naj bi se odločil zaradi navedb v medijih, da gre za nevarni odpadke. Takšnih namreč v kamnolomu v Andražu ne morejo sprejeti. Zemljino bo podjetje lahko sprejelo šele, ko se bo s ponovnimi analizami potrdilo, da gre za nenevarni gradbeni odpadke.

CELJE – Jutri začetek sanacije zemljine pri vrtcu Mavrica

Zemljo bodo pripeljali z Gorenjske

Okoljsko ministrstvo je z glavnim izvajalcem del, ljubljanskim podjetjem Inkaing, sredi prejšnjega tedna podpisalo pol milijona evrov težko pogodbo za sanacijo in menjavo s težkimi kovinami onesnažene zemljine pri dveh celjskih vrtcih. Prva bo na vrsti enota Mavrica Vrtca Anice Černejeve. Točen začetek del pri enoti Ringa raja Vrtca Zarja še ni povsem določen. Jasno je, da otrok v času odkopa in odvoza sporne zemljine v vrtcih ne bo.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Ljubljansko podjetje, ki je pred leti že opravilo podobno sanacijo vrtcev v Ljubljani, mora dela končati v 130 dneh. Glavnino najbolj zahtevnih del bodo v enoti Mavrica opravili med jesenskimi počitnicami in v tednu po njih. Takrat bo čas varstva otrok v enoti skrajšan.

Izbran izvajalec je v tem tednu v popoldanskem času že opravil prva pripravljala dela in odstranil igrala. »V soboto bomo začeli izkopavati to problematično zemljino. Računamo, da bomo končali v dveh tednih. Vzporedno bomo že začeli dovažati tampion in novo zemljo. Sledila bodo ostala dela,« je povedal direktor podjetja Inkaing Matjaž Jerala.

Vpliv na stanovalce

Dela bodo vplivala tudi na življenje okoliških prebivalcev, zato je generalna direktorica direktorata za okolje z ministrstva za okolje in prostor Tanja Bolte zagotovila, da bodo na ministrstvu pripravili vse dokumente, in prosila predstavnike občine, naj poskrbijo za obveščanje prebivalcev. Kot je še pojasnila, so glavni varnostni ukrepi pri sanaciji preprečevanje pršenja: »Pomembno je, da izvajalec naredi pregrade, da poskrbi za čimprejšnjo zatrtitev območja, pred odvozom bo treba očistiti tudi gume tovornjakov, da se material ne bo razvažal po vsem Celju.«

Novo neoporečno zemljo bodo, kot sta še povedala sogovornika, pripeljali iz Naklega. »Ves čas bodo pristojne

službe nadzorovale potek del. Na vmesnih koordinacijskih sestankih bodo tako prisotni tudi predstavniki NIJZ, staršev in vrtcev,« je dejala Boltetova in dodala, da si nikakor

namreč odlagalosti za nevarne gradbene odpadke nima.

Podjetje Nerinvest ima po združitvi s podjetjem Ekomineral sedež in obrat v Andražu nad Polzelo. Osnovni področji delovanja Ekominerala sta proizvodnja gradbenega materiala ter prevzem in predelava gradbenih in metalurških odpadkov v kamnolomu Andraž nad Polzelo. Tehnični direktor Ekominerala Predrag Šinik nam je na vprašanja, ali bodo tudi pri njih v času rokovanja s sporno zemljino izvajali dodatne varnostne ukrepe, na kakšen način jo bodo predelali in v kakšne namene bi lahko zemljino nadalje uporabili, odgovoril: »Izraz onesnažena zemljina se napačno uporablja in razlaga. V danem primeru gre po

sestanka s predstavniki izvajalca del, ministrstva in Nacionalnega inštituta za javno zdravje – vabilo na sestanek je bilo namreč izdano zgolj dan prej – so spomnili na že dan predlog, da bi vsem celjskim otrokom testirali kri na težke kovine. Predstavnice NIJZ so spomnile, da številne ustanove pod vodstvom Inštituta Jožefa Stefana izvajajo državni biomonitoring, v katerem bodo 260 celjskim otrokom pregledali kri, urin in lase. Iz regije so v projekt vključene osnovne šole Lava, Ljubečna in Štore. Omeniti velja, da je bil vrtec na Ljubecni edini, kjer težkih kovin v zemlji niso našli. Starši so zbrane opomnili, da je izbor šol povsem napačen in da rezultati ne bodo pokazali re-

Po enotah Mavrica in Ringa raja bo ministrstvo saniralo še enoti Živ žav in Mehurček. Za enoto Center in otroško igrišče ob Savinji sta projekta že v izdelavi, a je zaradi arheoloških zahtev prišlo do zamikov. Za vse ostale vrtce bodo javna naročila za izdelavo projektne dokumentacije izdali predvidoma do konca leta. Rezultati točkovnih meritev onesnaženja, ki bodo pokazale, ali je res treba povsem zapreti določena igrišča, naj bi bili znani predvidoma marca 2020.

ne želijo, da bi se ponovili znani zapleti pri obnovi hudinjskega vrtca.

Iz Celja v Andraž nad Polzelo

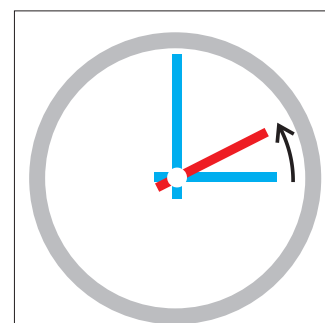
Glede na izkušnje iz preteklosti, ko so onesnaženo zemljo odpeljali in jo druge porabili v gradbene namene, je bilo eno najbolj perečih vprašanj, kam z odkopano zemljino. Boltetova in Jerala sta na sestanku s starši zagotovila, da bodo izkopano zemljino takoj odpeljali iz Celja in jo predali podjetju Nerinvest, ki je pooblaščen za zbiranje in predelovanje gradbenih odpadkov. To zemljino bo izbran in za to pooblaščen podizvajalec dodatno pregledal, je povedala Bernarda Podlipnik z okoljskega ministrstva: »Vzorci bo sproti analiziral in se na podlagi rezultatov odločil, ali se bo zemljina predelala ali izvozila v tujino. Slovenija

strokovnih ocenah kakovosti in analizah za zemljino oziroma zemeljski izkop, opredeljen kot nenevarni gradbeni odpadke. V kamnolomu Andraž bomo lahko sprejeli in prevzeli izključno zemeljski izkop, opredeljen kot nenevarni gradbeni odpadke. Prekomerno onesnažene ali nevarne zemljine pri nas ne moremo in ne smemo prevzeti.« Pojasnil je še, da je zemljino glede na oceno kakovosti možno uporabiti za sanacijo rudniških površin, nasipavanje stavbnih površin ali pravo umetne zemljine. Dejal je še, da morebitnega odvoza nevarne oziroma preveč onesnažene zemljine v tujino ne bo zagotovilo podjetje, temveč okoljsko ministrstvo.

O odvzemu krvi se še pogovarjajo

Redki starši, ki so se pred tednom dni uspeli udeležiti

alnega stanja. Predlagali so, da bi otrokom v okviru sistematskih pregledov testirali kri tudi na težke kovine. O tovrstnih možnostih se bodo v okviru pristojnega ministrstva in NIJZ še pogovarili, starše pa naj bi o odločitvi obvestili v enem mesecu.

ZIMSKI ČAS, nedelja, 27. oktobra

ČETRTEK 24 8	PETEK 22 7
SOBOTA 21 7	NEDELJA 22 6

Vir: ARSO

Medicinska ekipa z dr. Matejem Podbregarjem (skrajno levo) ob napravi, ki izboljša možnost preživetja ob odpovedi srca oziroma pljuč. (Foto: SBC)

Velik dosežek za celjsko medicino

Metoda, ki omogoča večjo možnost preživetja ob srčnem zastoju

Celjska bolnišnica je na področju intenzivne medicine uvedla podporno zdravljenje z metodo Ecmo, ki pomembno poveča možnost za preživetje kritično bolnih ljudi. Gre za zunajtelesni obtok krvi ob odpovedi srca ali pljuč. Dva takšna posega so celjski specialisti opravili ob pomoči ljubljanskih zdravnikov že pred meseci, pretekli teden pa tretjega samostojno. To je preboj v medicini predvsem v primerih nenadnih srčnih zastojev, a le, če bolnika pravočasno, v 30 minutah, pripeljejo v bolnišnico, kjer mu s posebnimi napravami rešijo življenje.

SIMONA ŠOLINIČ

Prof. dr. Matej Podbregar, dr. med. in predstojnik Oddelka za intenzivno interno medicino, pravi, da je takšna metoda reševanja življenja velik strokovni napredek za urgentno in intenzivno medicino v celjski bolnišnici. Hkrati ostaja realen: »Tretjina bolnikov, pri katerih je možen takšen poseg, preživi. Ta metoda je možna samo pri določeni skupini bolnikov, ki doživijo srčni zastoj.

Pri tistih, za katere natančno vemo, kdaj se je zgodil srčni zastoj, torej da so očitvidci videli, kdaj se je to zgodilo, in da so takoj začeli oživljati. Hkrati je več možnosti pre-

Pretekli teden je bil tudi svetovni dan oživljanja. Več o tem v rubriki Zdravje.

Zunajtelesni obtok z oksigenizacijo krvi Ecmo v intenzivni medicini uporabljajo pogostejše po epidemiji gripe 2009. Zunajtelesni obtok krvi začasno, delno ali popolno nadomesti oslabilo delovanje srca oziroma pljuč. Ecmo poleg obtoka poskrbi tudi za dovajanje kisika v kri. Metoda tako zagotavlja preskrbo organov s krvjo in kisikom, s čimer preprečujejo hujše okvare možganov in izboljšujejo možnosti za preživetje bolnikov s srčnim zastojem in bolnikov s hudimi stopnjami odpovedi srca.

Konec leta 2018 je celjska bolnišnica kupila napravo, ki omogoča vse oblike srčno-žilne podpore do 30 dni in je primerna tudi za medbolnišnični transport. Hkrati so v bolnišnici začeli oblikovati t. i. Ecmo time, šolati zaposlene in izdelovati algoritme poteka naprednega oživljanja s to metodo, ki so prilagojeni celjski bolnišnici. Temu sta sledila nadaljnje izobraževanje in praktični trening vseh zdravstvenih delavcev, ki sodelujejo pri postopkih. Izobraževanje z delom tudi v simuliranih kliničnih scenarijih so opravili pod vodstvom osebja Kliničnega oddelka za interno intenzivno medicino UKC Ljubljana. Splošna bolnišnica Celje je tako po tovrstnem usposabljanju postala satelitski Ecmo center Kliničnega oddelka za interno intenzivno medicino UKC Ljubljana.

živetja pri mlajših bolnikih. »Podbregar, ki se je vsa ta leta izobraževal v UKC Ljubljana, kjer je nekaj časa tudi delal, je trenutno eden večjih strokovnjakov na svojem področju dela.

Ponekod takšno oživljanje na terenu

Ob razlagi takšne izjemne metode omeni, da je dolgo oživljanje bolnikov ob srčnem zastoju tudi tveganje za nastanek hudih posledic. Lahko se pojavijo možganska smrt ali nepopravljive posledice na možganih. »Pri določenem delu bolnikov se zgodba lahko konča s popolno normalizacijo možganskega delovanja,« dodaja.

Naprava torej omogoča zunajtelesni obtok krvi. »Kri

odvzamemo iz velike vene v telesu, jo »speljemo« skozi napravo, kjer jo nasičimo s kisikom in dovajamo v različne dele telesa. Če ima bolnik odpoved pljuč, kri dovajamo v drugo veno, če pa ima odpoved srca, kri dovajamo nazaj v arterijski sistem,« razlaga Podbregar.

Celjska bolnišnica ni prva, ki je to metodo uvedla v svoje delo, pred tem so jo uspešno izvajali tudi v ljubljanskem in mariborskem kliničnem centru. Toda nikakor ni zadnja. »Sledimo razvoju medicine,« pravi sogovornik. V katero smer gre razvoj medicine na tem področju, jasno razloži s primerom. »V velikih mestih v tujini to metodo ob srčnem zastoju medicinsko osebje izvaja tudi na terenu.«

Kmalu začetek gradnje nove bolnišnične stavbe

Ministrstvo RS za zdravje, Splošna bolnišnica Celje in konzorcij izvajalcev, izbranih na javnem razpisu, so podpisali pogodbo za izvedbo prve etape nadomestne novogradnje celjske bolnišnice, torej za prva obsežnejša dela.

Dela bo izvajal konzorcij podjetij Kolektor Koling, Medico-engineering in Pomgrad. »Po časovnem načrtu financiranja in gradnje prve etape naj bi bila dela končana do konca februarja 2022, ko bi lahko prevzeli novo zgradbo in v njej odprli dnevno bolnišnico. Do takrat naj bi bil operativen tudi heliport na strehi nove stavbe,« so sporočili iz Splošne bolnišnice Celje.

Septembra je bila na območju celjske bolnišnice končana tako imenovana »nulta« etapa, v okviru katere so uredili določene dele energetske infrastrukture in uredili površine za začetek gradnje. »Za našo bolnišnico in s tem za bolnike naše regije in širše nadomestna novogradnja pomeni ključno osnovo tako za rešitev mnogih prostorskih težav kot tudi za nadaljnji strokovni razvoj največje splošne bolnišnice v Sloveniji,« pravi poslovna direktorica Splošne bolnišnice Celje mag. Margareta Guček Zakošek.

V delu, ki bo sledil, bodo zgradili osrednjo stavbo. Uredili in opremili bodo tudi klet s pritličjem. Vrednost del glede na pogodbo bo znašala skoraj 24 milijonov evrov.

SŠol

SPAR

ŠENTJUR

Še boljši za vas!

OTVORITEV

v četrtek, 24. 10. 2019

ob 8. uri

DOBRODOŠLI: PON - SOB 8.00 - 20.00 | NED 8.00 - 12.00

SPAR SLOVENIJA d.o.o. Ljubljana, Letališka cesta 26, www.spar.si

Zadnjih 25 let ima glavno besedo v Pekarni Geršak Rafael Brance (na sredini). Pri vodenju podjetja mu pomagata sinova Rafael (desno) in Dušan.

Brancetovi ostajajo zvesti družinski tradiciji

Pekarna Geršak peče kruh že devetdeset let

Pekarna Geršak je po obsegu prihodkov in številu zaposlenih največje tovrstno podjetje v širši celjski regiji. Z devetdesetimi leti delovanja, ki jih je proslavila minulo soboto, je tudi najstarejša na tem območju in najverjetneje tudi v državi. Pekarno ima že ves čas v lasti ista družina, danes jo vodita tretja in četrta generacija – oče Rafael ter sinova Rafael in Dušan Brance. Peči v pekarni sta leta 1929 prižgala Franc in Ema Geršak, stara starša sedanjega lastnika. Od takrat pekarna takorekoč nikoli ni bila zaprta, tudi med drugo svetovno vojno ne, z izjemo krajšega obdobja v petdesetih letih, ko so jo oddali v najem.

JANJA INTIHAR

Rafael Brance je podjetje prevzel leta 1984. »Dobil sem štiri stene, en stroj in ime, ki je na trgu že takrat nekaj veljalo. Na srečo sem podedoval tudi podjetniško žilico in mi je uspelo. Število zaposlenih se je iz leta v leto povečevalo, pekarno smo posodobili, a je bilo treba delati po štirinajst ur ali več. Kar sem ustvaril, bosta morala sinova nadgraditi.«

Več kot dvesto izdelkov

Iz Pekarne Geršak vsak dan odpeljejo približno štiri tone kruha in pekovskih izdelkov. Različnih izdelkov je že več kot dvesto, a je kljub takšni raznolikosti treba na trg nenehno pošiljati kaj novega, da ostaneš v koraku s konkurenco in zahtevami potrošnikov,

V Pekarni Geršak vsak dan spečejo štiri tone kruha in pekovskih izdelkov. V teh dneh se s povečano peko mlincev pripravljajo na martinovanje.

pravi Dušan Brance. Podjetje ima v Celju in okolici osem poslovnih enot, njegove izdelke prodajata Tuš in Mercator, med odjemalci je večina zdravilišč v regiji. Pekarna kruh in pecivo dobavlja tudi mnogim javnim zavodom, od vrtcev do domov za starejše. »Vedno sem se držal načela, da se nikoli ne smeš zanašati samo na enega kupca. So pekarne, ki delajo samo za Lidl ali Hoffer, in če bi se kaj zalomilo, bi lahko čez noč ostale brez dela. Zato imamo več naročnikov, zaradi česar moramo imeti več vozil in tudi več zaposlenih voznikov,« pravi Brance.

Podjetje z javnimi naročili zasluži približno 20 odstotkov prihodkov, ki zadnja leta znašajo malo več kot tri milijone evrov. Odstotek bi lahko bil višji, je prepričan Rafael Brance starejši, če naročniki pri svojih odločitvah, koga izbrati, na prvo mesto ne bi postavljali cene, ampak kakovost in lokalnost. »Govorimo o zdravem slovenskem zajtrku, potem pa otroci v šolah jedo pecivo, ki je narejeno in zamrznjeno v Srbiji, v Sloveniji pa le pečeno. To ni zdrav zajtrk, je pa zagotovo najcenejši in z veliko kemije. Naše podjetje ne more konkurirati takšni industriji, kjer vse delo opravijo stroji. Saj jih imamo tudi mi, vendar je pri nas še vedno 60 odstotkov dela ročnega,« v upanju, da se bo pri javnih naročilih vendarle kaj spremenilo, pravi Brance.

Včasih tudi deset vajencev

Čeprav je Pekarna Geršak eno redkih podjetij v pekarski dejavnosti, ki v zadnjih letih ni nazadovalo ali ostajalo na istem mestu, temveč je opazno zraslo, Rafael Brance opozarja, da jih poleg še vedno precejšnje plačilne nediscipline duši konkurenca, saj ima večina trgovskih verig hišne ali celo svoje pekarne. »Kljub temu prodaja našega kruha ni upadla. Ljudje pač vedo, kaj je kakovost. Pri nas jo zagotavljamo, saj delamo veliko vrst kruha še po recepturah starega očeta,« pravi Rafael Brance mlajši.

Težave so tudi pri zaposlovanju pekov, ki jih preprosto ni, za kar je, pravi Rafael Brance starejši, kriv šolski sistem. Včasih so v podjetju imeli po šest ali celo deset vajencev, zdaj imajo enega na več let. Kljub temu jim uspeva zapolnjevati vse kadrovske potrebe in trenutno je v podjetju zaposlenih 74 ljudi, od tega jih 28 dela v proizvodnji. »Nekaj pekov nam je uspelo dobiti, ko je v stečaj šlo Klasje. Sicer jih moramo učiti sami. Vendar se mladi neradi odločajo za ta poklic, še zlasti ko vidijo, da je pogosto treba delati tudi ob sobotah in nedeljah. Ne vem, kako bo čez nekaj let, bo v pekarnah sploh še kdo delal?« je zaskrbljen Brance.

Ohraniti želijo, kar imajo

Pekarna Geršak na mesec porabi sto ton moke. Kupuje jo v Sloveniji in Rafael Brance pravi, da je ponudba vrhunska. Tudi cena se mu zdi primerna. »Moka ni naš največji strošek. Največji strošek je delovna sila. Zaposlenim zagotavljamo solidno plačo, da so zadovoljni in ostajajo pri nas. Poslujemo s pozitivnim rezultatom, a zaslужka v naši dejavnosti, kjer je dodana vrednost nizka, ni. V našem podjetju nikoli nismo denarja spravljali v žepe, vedno smo ga vlagali v razvoj in zaposlene.«

Pred štirimi leti je podjetje pri obrtnem skladu najelo posojilo za nakup nove opreme, lani je 150 tisoč evrov vložilo še v prenovi skladišča in druge izboljšave v proizvodnji, kjer ima vse urejeno po strogih evropskih standardih. Rafael Brance pravi, da posebnih načrtov za naslednjih deset nimajo. Proizvodnje ne bodo širili, bodo pa morali povečati skladišče. »Če bomo do stote obletnice ohranili to, kar imamo zdaj, bomo zmagali,« pravi Dušan Brance.

Foto: SHERPA

Logistični center za 70 milijonov evrov

Podjetje Lidl Slovenija je včeraj v poslovni coni Arnovski gozd odprlo svoj največji logistični center. Naložba je vredna 70 milijonov evrov.

Nov logistični center v Arji vasi, ki zaposluje 200 ljudi, je eno največjih so-

dobnih skladišč v Sloveniji in eno prvih modularnih Lidlovih skladišč na svetu. Razteza se na kar 13 hektarjih zemljišča, samo skladišča zasedajo malo več kot 57 tisoč kvadratnih metrov. Lidl Slovenija je do zdaj imel osrednje skladi-

šče v Komendi, od koder dejavnost in tudi vse izdelke še ni v celoti preselil. V podjetju so povedali, da bo selitev končana v prvih dneh novembra.

Jl

Foto: GrupA

Lidlov logistični center v Arji vas je eno največjih sodobnih skladišč v Sloveniji.

Premogovnik z novim vodstvom

Minuli ponedeljek je vodenje Premogovnika Velenje prevzel Marko Mavec, magister rudarskih in geotehniških znanosti.

Mavec je bil od leta 2004 do zdaj direktor podjetja Eurofins Erico Slovenija. V premogovniku je že bil zaposlen, in sicer med letoma 1981 in 2004. Nazadnje je bil tam vodja tehničnih služb. Za generalnega direktorja je imenovan za mandatno obdobje štirih letih. Na direktorskem stolčku bo nadomestil Ludvika Goloba, ki ostaja zaposlen v velenjskem premogovniku. Slednji je povedal, da se bo zdaj ukvarjal predvsem s tranzicijo rudnika, saj je postopoma predvideno njegovo zaprtje in prehod v brezogljično družbo. Razlogov, zakaj se ni ponovno prijavil na razpis za generalnega direktorja, Golob ni želel komentirati. Sicer je Premogovnik Velenje lani ponovno posloval v rdečem. Izguba je znašala 3,8 milijona evrov, medtem ko je imelo podjetje leto prej dobiček v višini 3,4 milijona evrov. Čisti prihodki od prodaje so lani upadli za malo več kot pet odstotkov na 108,6 milijona evrov.

TS

Znano stavbo sredi Celja kupilo grosupeljsko podjetje

Leonardo prodan le za pol milijona evrov

Stečajni upraviteljci celjskega Leonarda je že v prvem poskusu uspelo prodati poslovno-trgovsko stavbo podjetja v Gosposki ulici v središču Celja. Kupec je podjetje Adles Nep iz Grosupljega, ki bo za stavbo, v kateri sta tudi prodajalna in kavarna in ki ima v kleti, pritličju ter dveh nadstropjih približno 2 tisoč kvadratnih metrov površin, plačalo le 550 tisoč evrov. To je približno 1,3 milijona evrov manj, kot je znašala izklicna cena. Dražba je namreč potekala po načelu zniževanja cene, s tolikšnim znižanjem se je strinjal največji upnik Jože Šircelj, prav tako iz Grosupljega.

JANJA INTIHAR

Dražba Leonardove stavbe je trajala le 14 minut, bila pa bi še krajša, če stečajna upraviteljica **Anita Kodba** cene ne bi zniževala le za deset tisočakov. Podjetje Adles Nep je bilo namreč edini dražitelj in kot je dejala Kodba, za nakup niti ni bilo posebnega zanimanja. Predkupni pravici se je odpovedala tudi Mestna občina Celje. Kakšen dogovor je v ozadju med novim lastnikom Leonardove stavbe in največjim ločitvenim upnikom podjetja, predvsem pa, s kakšnim popustom je Jože Šircelj kupil terjatve, nam

ni uspelo izvedeti. Šircelj, ki je spremljal dražbo, je namreč ves čas brez »cmoka v grlu« izjavljal, da se strinja z vedno nižjo ceno.

Od Abanke do Švice in nazaj

In kako se je Jože Šircelj znašel na prvem mestu med ločitvenimi upniki Leonarda? Kot smo že pisali, so upniki podjetja v stečaju prijaviili za malo manj kot 2,2 milijona evrov terjatev, od tega jih je za 1,8 milijona evrov zavarovanih. Največ, 1,5 milijona evrov

terjatev je prijavila Abanka. Ta je nato terjatve do Leonarda skupaj v paketu s terjatvami še do nekaterih drugih svojih dolžnikov sredi lanskega leta prodala družbi DDM Invest. Gre za družbo, ki trguje s terjatvami, njen uradni naslov je v Švici, lastniki pa naj bi bili s Švedske in iz Luksemburga. Švicarska družba je terjatve prodala naprej, kupec je bilo podjetje SHP Istra v lasti Jožeta Širclja. Gre za družbo, registrirano na Hrvaškem, ki se po javno objavljenih podatkih ukvarja s turistično dejavnostjo. Šircelj je očitno kupil še nekaj zavarovanih terjatev, saj je na dražbi povedal, da ima kot največji ločitveni upnik do Leonarda za 1,75 milijona evrov terjatev.

Za kvadratni meter le 275 evrov

Adles Nep se ukvarja z oddajanjem nepremičnin v najem in po besedah predstavnice podjetja, ki je sodelovala na dražbi, tudi za Leonardovo stavbo načrtuje, da jo bo oddajal. Grosupeljsko

podjetje je v lasti Dragice in Bojana Adamiča, ki sta bila lani na lestvici najbogatejših Slovencev uvrščena na 63. mesto. Adles Nep sta ustanovila pred tremi leti, sicer pa imata tudi podjetje Adles, ki se že četrto stoletja ukvarja s proizvodnjo in prodajo lepljenih plošč in drugih polizdelkov za pohištveno in drugo lesnoprredelovalno industrijo. Medtem ko je Adles Nep lani imel le malo več kot 162 tisoč evrov prihodkov, so prihodki Adlesa znašali 24 milijonov evrov, čisti dobiček pa 2,8 milijona evrov. Adamičevima se je nakup v Celju zelo splačal, saj sta oziroma bosta, ko bo prodaja končana, za kvadratni meter poslovnega prostora na elitnem prostoru sredi mesta plačala le približno 275 evrov.

Samo prenova je stala milijon evrov

Izid dražbe je presenetil, če ne že kar šokiral Bojana Borštnerja, ki je bil lastnik podjetja Leonardo. Še vedno je prepričan, da bi podjetje, ki je bilo včasih eden najbolj uspešnih trgovcev v Sloveniji s potrebsčinami za šolo in pisarne ter z darili višjega cenovnega razreda, lahko poslovalo še danes, če bi mu Abanka reprogramirala posojila in sploh imela več razumevanja za njegove finančne težave. Borštner se čudi ceni, za katero je bila stavba prodana. Kot pravi, je takrat, ko jo je kupil od Slovenijalesa, samo v njeno prenovu vložil milijon evrov. Spomnil je tudi, da je celjski podjetnik Tomaž Krajnc, ki je pred dvema letoma poskušal rešiti Leonardo, Abanki za terjatve, ki jih je ta imela do podjetja, ponudil malo več kot milijon evrov. Krajnc je stavbo v Gosposki ulici nameraval preurediti v stanovanja, a ker dogovor z banko ni uspel, je od projekta odstopil.

Foto: arhiv NT (GrupA)

Jamnik odstopil

Odstopil je predsednik nadzornega sveta Cinkarne Celje Borut Jamnik. Odstop, za katerega so v družbi navedli objektivne razloge, bo začel veljati 20. novembra.

Borut Jamnik, ki vodi Modro zavarovalnico, je tudi član nadzornega sveta Krke in NKBM, kar ni v skladu z Zakonom o bančništvu. Ta namreč prepoveduje opravljanje nadzorniške funkcije v banki, če član že opravlja eno izvršilno direktorsko funkcijo in dve neizvršni, to je članstvo v nadzornem svetu.

JJ

Špesov dom v avstrijski lasti

Podjetje Contraco, ki upravlja Špesov dom za starejše v Vojniku, ni več v lasti Dragana Žoharja. Pred kratkim ga je kupila družba Senecura z Dunaja, ki je največji upravljevec zasebnih domov za starejše v Avstriji. Senecura je del francoske skupine Orpea Group, ki sodi med največje upravljalce domov na svetu.

»Odločitev o prodaji podjetja je bila splet osebnih in drugih okoliščin. Vse sem zelo dobro premislil, odločujoče pa je bilo predvsem to, da je Senecura na področju varstva starejših priznana podjetje, ki ima veliko strokovnega znanja in bo Špesovemu domu lahko zagotovilo lepo prihodnost,« je povedal **Dragan Žohar**, ki se je pred kratkim upokojil. Špesov dom, ki ima koncesijo za inštitucionalno varstvo starejših, je bil zgrajen leta 2003. Trenutno ima 169 stanovalcev in 87 zaposlenih. Žohar pravi, da zaradi novega lastnika v domu ne bo pretresov in tudi zaposlenim se ni treba bati za svoja delovna mesta.

Špesov dom je že drugi dom starejših občanov, ki ga je v Sloveniji kupila avstrijska družba. Orpea Group, katere del je Senecura, naj bi se za vstop na slovenski trg animala že več let, poleg nakupa domov jo zanima tudi gradnja novih. Orpea, ki je najprej delovala le v Franciji, se je po letu 2006 razširila še v Italijo, Švico, Španijo, Belgijo in Nemčijo. Družba Senecura, ki v Avstriji in na Češkem upravlja že več kot sto domov, se je skupini pridružila leta 2015.

JJ

Tudi letos brez priznanja

Med najboljšimi tremi gazelami v državi tudi letos ni podjetja iz celjskega regije. Za naziv zlate, srebrne ali bronaste gazele se je tokrat potegovalo podjetje Dafra KT iz Žalca.

Letos je najvišje priznanje dobilo podjetje Virs iz Lendave, srebrna gazela je cerkniški Alpod, bronasta pa ljubljanska MI Elektronika.

Dafra KT, ki je bila letos izbrana za najboljše hitro rastoče podjetje v savinjsko-zasavski regiji, je v lasti družine Štuklek. Je tehnološko naravnano podjetje, ki se ukvarja z razvojem in izdelovanjem kovinskih izdelkov. V zadnjih petih letih je prihodke, ki so lani znašali nekaj več kot 7 milijonov evrov, povečalo za 157 odstotkov, število zaposlenih pa je več kot podvojilo.

JJ

Stavbo Leonarda je na dražbi za 550 tisoč evrov kupilo podjetje Adles Nep iz Grosupljega. Za kvadratni meter poslovnega prostora v središču Celja bo plačalo le 275 evrov.

novi tednik

radio celje

Želite postati del ekipe, ki ji je zaupana izdelava potnih listov in drugih dokumentov?

CETIS je eno vodilnih evropskih podjetij na področju rešitev varnostnih in komercialnih tiskovin.

Zaupajo nam podjetja in vlade na štirih celinah. Sledimo najbolj zahtevnim mednarodnim standardom na področju varnosti in kakovosti. Znanje naših strokovnjakov na področju tiskarstva temelji na več kot 200-letni tradiciji.

Več na www.cetis.si.

PRIJAVE

Če ste se prepoznali v katerem od oglasov, vas vabimo, da nam pošljete motivacijsko pismo s strukturiranim življenjepisom in kopijo spričevala ali diplome na e-naslov prijava@cetis.si s pripisom naziva delovnega mesta, na katerega se prijavljate. Prijave sprejemamo do vključno 6. novembra 2019. Pogoji za zaposlitev z izbranim kandidatom je tudi potrdilo o nekaznovanosti.

OPERATERJI NA STROJIH (m/ž)

Zaradi rasti obsega poslovanja, novih investicij, modernizacije in avtomatizacije proizvodnje iščemo večje število operaterjev na strojih.

V svojo ekipo vabimo tiste z izkušnjami z upravljanjem zahtevnejših strojev ali začetnike z izobrazbo smeri elektro, strojništvo ali mehatronika.

Vaša vloga v podjetju:

Samostojno upravljanje z najsodobnejšimi stroji za proizvodnjo varnostnih tiskovin, edinimi te vrste v Sloveniji.

Pričakujete lahko:

- delo v dinamičnem mednarodnem podjetju z dolgoletno tradicijo;
- veliko možnosti za osebni in strokovni razvoj;
- vse potrebno usposabljanje za samostojno delo in
- spodbudno delovno okolje, ki omogoča kakovostno in učinkovito delo.

Ste uspešni v prodaji? Vas zanima tehnologija tiska? Delo v proizvodnji?

Prosta delovna mesta:

- **Skrbnik ključnih kupcev** (m/ž) za področje varnostnih tiskovin na tujih trgih
- **Tehnolog** (m/ž) za področje komercialnih tiskovin
- **Komercialist** (m/ž) za nemško govoreče trge
- **Sodelavci** (m/ž) s tehničnim znanjem oziroma izkušnjami za delo v proizvodnji
- **Pooblaščenec za varnost in skladnost** (m/ž)

Za podrobnejše opise delovnih mest in več informacij obiščite našo spletno stran www.cetis.si.

VELENJE – Prenos znanja in izkušenj med Veliko Britanijo in Šaleško dolino

Država pri prestrukturiranju zamuja z domačo nalogo

Kako so na mestu enega od nekdanjih premogovnikov, ki je zaposloval približno dva tisoč ljudi, v dveh desetletjih ekološko sanirali območje, zgradili novo infrastrukturo in število delovnih mest presegli še za nekaj sto, so britanski strokovnjaki predstavili na nedavnem posvetu v Velenju, ki ga je pripravila Britansko-slovenska gospodarska zbornica. Veliko dobrih praks v Šaleški dolini že poznajo, sta povedala vodilna v Premogovniku Velenje in Termoelektrarni Šoštanj. A poudarila, da mora s sprejetjem potrebne zakonodaje svojo domačo nalogo najprej narediti država.

TINA STRMČNIK

V britanskem mestu Chesterfield, kjer je bil v 80. in 90. letih dejaven rudnik, so v zadnjih 20 letih zgradili novo infrastrukturo, razvili ustrezne pogoje in zagotovili 150 tisoč kvadratnih metrov prostora, namenjenega industriji. Število delovnih mest, ki so jih predvidevali za to območje, so presegli, saj jih je danes tam že več kot dva tisoč. »To območje ima pred sabo resnično lepo prihodnost,« je poudaril predstavnik regionalne oblasti Derbyshire **Chris Beech**. A pred prestrukturiranjem je bila slika povsem drugačna. Ob zaprtju rudnika je gospodarstvo nazadovalo, stopnja brezposelnosti je močno narasla, desetletje na tamkajšnjem območju ni bilo skorajda ničesar.

Sodelujoči iz Velike Britanije so opozorili, da v Sloveniji rudarski strokovnjaki in vlada niso enotni glede načina prestrukturiranja pri nas ter da je ena bistvenih nevarnosti prestrukturiranja, da načrt zapiranja premogovnika ni objavljen javno.

Pravočasno je treba začeti

Po besedah sogovornika je k uspešnemu prestrukturiranju bistveno doprinesla vključenost lokalne skupnosti. »Zelo smo se trudili, da smo širili glas o novih delovnih mestih podjetij, ki smo jih spodbudili k investiranju. Sodelovali smo tako z gospodarstveniki kot z lokalno skupnostjo in slednjo tudi odločno podpirali.« V novih poslovnih conah je kar 75 odstotkov površin namenjenih prevoznikstvu oziroma distribuciji, saj novoustanovljena

podjetja predstavljajo vez med ogromnimi in manjšimi skladišči. 25 odstotkov območja je namenjenega proizvodnji – od visokotehnološkega podjetja za medicinsko sterilizacijo do podjetja, kjer proizvajajo jajca. Nekatera druga območja so na primer namenili turizmu ... Za snovanje novih vsebin so potrebovali dve desetletji. Smo torej pri nas, glede na letnice, ki se omenjajo kot možne za zaprtje velenjskega premogovnika, že v zaostanku? Način preoblikovanja premogovne regije je treba doreči čim prej, je prepričan Beech. »Če boste začeli pravočasno, bodo vplivi zagotovo manjši kot tisti, s katerimi so se najprej soočile naše nekdanje premogovne regije.«

Ni treba odkrivati tople vode

Da so primeri dobrih praks iz Velike Britanije dobrodošli za Šaleško dolino, je poudaril mag. **Ludvik Golob**, ki je bil do 21. oktobra še generalni direktor Premogovnika Velenje. Sedaj ga je nasledil mag. Marko Mavec, Golob pa se bo v premogovniku najverjetneje dejavneje posvečal prav tranziciji. »Tople vode nam ni treba odkrivati tam, kjer so jo že odkrili. Primere, ki smo jih spoznali, bomo zagotovo uporabili v svojih načrtih. A najprej mora domačo nalogo narediti država. Sprejeti mora energetske koncept in energetski podnebni načrt. Saša regijo mora opredeliti kot premogovno regijo v zapiranju,« je dejal. Še eden ključnih dokumentov je Zakon o zapiranju Premogovnika Velenje. »Ta mora določiti, kje bomo dobili denar do letnice, ki bo opredeljena

Izkušnje iz Velike Britanije kažejo, da prestrukturiranje premogovnih regij lahko traja tudi dve desetletji. Zato je treba v to kisko jabolko tudi v Sloveniji zagristi takoj, so opozorili udeleženci posveta v Velenju. (Foto: ALEKSANDER KAVČNIK)

za zaprtje, ter v letih zapiranja. Določiti je treba, kdo bo vse to plačal,« je dejal Golob, ki ga je sicer pri prestrukturiranju naj-

tujemo, da bodo obratovanje petega bloka po letu 2030 ali prej, če bo treba, verjetno nadomestile plinsko-parne

Ludvik Golob: »Po tranziciji si na območju, kjer je danes premogovnik, predstavljam lepo dolino, ki bo ponosna na svojo tradicijo – na to, da je bila eden od stebrov energetike v državi in da je za to plačala velik davek. Upam, da bomo znali izkoristiti priložnosti, ki so na voljo, in poskrbeti za okolje, ki bo mladim nudilo možnost bivanja, ustvarjanja in delovnih mest z dodano vrednostjo.«

bolj strah nespametnih, prehitrih političnih odločitev ter premalo upoštevanja stroke.

Pripravljajo več scenarijev

Direktor Teša **Mitja Tašler** je dejal, da Teš trenutno skrbno izkorišča velenjski lignit, razvija sosežig frakcij odpadkov in pridobivanje vodika. Z razvojem novih tehnologij se pripravljajo na obdobje, ko premoga ne bo več na voljo. »Razmišljamo o uplinjanju in proizvodnji sintetičnih plinov, ki jih lahko uporabljamo v Šoštanju ali jih dajemo v omrežje. Razmišljamo še o zajemanju ogljika, o čemer v svetu poznajo več primerov dobrih praks. Načr-

elektrarne. Te bodo kasneje nadomestile tudi obratovanje šestega bloka.«

Opuščanje fosilnih goriv bo sicer verjetno občutno podražilo ceno električne energije v Sloveniji, je pojasnil Golob. Nekatere tuje države zato ob zapiranju premogovnikov milijarde evrov na leto namenijo za subvencioniranje cen električne energije. Bi bilo o tem dobro premisliti tudi pri nas? »Zelena energija stane. V severnoevropskih državah so cene megavatne ure električne energije nekajkrat višje kot na primer na Poljskem. Nekatere države severno od nas si to lahko privoščijo. Mi bomo morali malo bolj trezno premisliti, ko-

liko podražitev si lahko privoščimo v določenem trenutku.«

In želje lokalne skupnosti?

Podžupan Mestne občine Velenje **Peter Dermol** je opomnil na nalogo države, da Saša regijo prepozna kot premogovno regijo in stališča Šaleške doline zastopa pred Evropsko komisijo. Lokalna skupnost lahko ob tranziciji zagotavlja zemljišča, vlaga v podjetniški inkubator, podpira delovanje medpodjetniškega izobraževalnega centra in skrbi, da bodo izkušnje s področja energetike uporabljali ob novih izvivih. Dejaj je, da bo energetska lokacija zagotovo ostala v Šoštanju, saj novih v državi ni mogoče kar tako odpirati. Po njegovih besedah lokalna skupnost ne bo pristala na to,

da bi denar, ki ga za prestrukturiranje namenja Evropska komisija, porabili za zapiranje premogovnika. »Država mora za njegovo zapiranje poskrbeti tako, kot je poskrbela za ostale premogovnike. Evropski denar moramo vlagati v nova podjetja, izobraževanja, zdravstvo in vse, kar sodi zraven.«

Direktor občinske uprave Občine Šoštanj **Drago Koren** je dejal, da v tej občini zaradi energetike zaznavajo izjemno degradacijo prostora. Za sanacijo ugreznin zdaj skrbi premogovnik, domačine pa skrbi, kaj bo po njegovem zaprtju. Koren je še izrazil prepričanje, da je Šoštanj vsekakor upravičen do odškodnine. »Mislim, da nismo manjvredni od Krškega, ki zaradi bližine nuklearne elektrarne v občinski proračun prejema milijone evrov.«

Med prednostmi, ki bi jih Premogovnik Velenje ob prestrukturiranju lahko uporabil v svoj prid, so Britanci omenili napredno znanje, ki ga lahko podjetje izvaža v druge države. Ena od možnosti je tudi izkoriščanje metana. Direktor premogovnika Ludvik Golob je pojasnil, da so v podjetju doslej preučevali možnosti podzemnega uplinjanja premoga, a tudi zajemanje metana. »Vendar vsebnosti omenjenega plina v Šaleški dolini ne moremo primerjati s količinami v Veliki Britaniji, kjer je premog bistveno starejši.« Golob je spomnil, da je imel premogovnik leta 2009 v svojih hčerinskih podjetjih zaposlenih več ljudi kot v matični družbi. Kasneje je vse, kar ni bilo povezano s kopanjem premoga, prodal.

Sprejeta je temeljna prostorska listina

LJUBNO – Po dolgoletnih pripravah je občini končno uspelo sprejeti občinski prostorski načrt. Svetniki so ga soglasno sprejeli na zadnji seji. Gre za temeljno prostorsko listino vsake občine, ki omogoča njen nadaljnji razvoj. Na Ljubnem je občina začela zbirati pobude občanov pred dvanajstimi leti.

Javna razgrnitev in obravnavo sta bili nato pred dvema letoma. Nazadnje sta bili še usklajevanji z direkcijo za vode in ministrstvom za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Sprejem občinskega prostorskega načrta je v občinah povezan z dolgoletnimi pripravami. Med drugim so potrebna številna usklajevanja in soglasja, občina pa je prejela tudi številne pobude občanov. »V občinskem prostorskem načrtu imamo načrtane smeri razvoja in zagotavljanja primernih površin za gospodarstvo, turizem in stanovanjsko gradnjo,« je po sprejemu povedal župan **Franjo Naraločnik**. Poudaril je, da je nov načrt dobra podlaga za prihodnost. Po sprejemu novega občinskega prostorskega načrta Ljubnega bo sledila še njegova objava v uradnem listu.

BJ

V občini spet gradijo

ŠTORE – Na območju občine je trenutno več večjih gradbišč. Občina med drugim gradi v blokovskem naselju Lipa, kjer bo nastal pločnik. V Ulici Karla Vovka bo tako zgrajenih približno tristo metrov pločnika. Poleg tega občina trenutno prenavlja približno kilometer ceste v Straži pri Prožinski vasi.

Med gradnjo pločnika na Lipi bodo prenovljeni kanalizacijski priključki in vodovod, postavljene bodo tudi telekomunikacijske cevi. Na nekaterih mestih bodo zgrajeni oporni zidovi, prav tako bo postavljena nova javna razsvetljava. Dela naj bi bila končana konec tega meseca. Gre za približno 150 tisoč evrov vredno naložbo, za katero bo občina uporabila sredstva, ki ji pripadajo po 21. ter 23. členu Zakona o financiranju občin.

Občina je tudi začela prenavljati cesto v Straži pri Prožinski vasi, kjer naj bi bila dela končana konec prihodnjega meseca. Na nekaterih mestih bo cesta tudi razširjena. Vrednost te naložbe znaša približno 160 tisoč evrov. Največje gradbišče v občini Štore je trenutno na železniškem postajališču, kjer bodo zgrajeni podhod in novi peroni. Gre za državno naložbo.

BJ

Civilne iniciative Celja na skupni novinarski konferenci

Skupen nastop civilnih iniciativ

CELJE – Civilna iniciativa Odprto Celje in predstavniki drugih civilnih iniciativ, ki delujejo v celjski občini, so na torkovi novinarsko konferenci predstavili svoja stališča do problematik, zaradi katerih so bile iniciative ustanovljene.

Poleg vodstva Odprtega Celja so o svojih pogledih spregovorili predstavnik Društva za našo vas Lopato,

ki nasprotuje gradnji malega logističnega centra, predstavnik Civilnih iniciativ Celja, ki se zavzemajo za ekološko sanacijo Celjske kotline, **Štefan Plavčak**, predstavnik stanovalcev Delavske ulice, kjer so nezadovoljni zaradi delovanja Orodjarne Celje v neposredni bližini svojih domov ter **Irena Ašič**, zagovornica ohranitve dreves in zelenih površin v občini.

Sandi Sendelbah, vodja Odprtega Celja, je povedal, da so civilne iniciative v celjskem političnem prostoru nezaželeno in jih občinske oblasti ne upoštevajo, zato se morajo povezovati. »Gre za začetek sodelovanja, nismo pa se pogovarjali o nekih konkretnjih oblikah za naprej. Menimo, da je to edina pot, da se v tem okolju pokaže moč civilnih iniciativ,« je Sendel-

bah odgovoril na vprašanje, zakaj tokratni skupni nastop celjskih civilnih iniciativ.

»Vsak, ki je pripravljen na reševanje celjske okoljske katastrofe, je za nas partner. Menim, da se stranke tudi v Celju gredo politične igrice, skrb za ljudi pa jim je manj pomembna,« pa je o povezovanju dejal **Boris Šuštar** iz Civilnih iniciativ Celja.

RG

Visoko rusko priznanje za Darjo Poglajen

CELJE – Darja Poglajen, profesorica na Gimnaziji Celje – Center, je prejela visoko rusko državno odlikovanje – medaljo Ruske federacije za uveljavljanje ruskega jezika, širjenje ruske kulture in dolgoletno sodelovanje z veleposlaništvom ter Ruskim centrom znanosti in kulture v Ljubljani.

Poglajnova je ob prejemu nagrade v rusko-slovenskem centru na gradu Bogenšperk v zahvali skromno dejala, da je bolj človek za delo kot za medalje, da pa je tega priznanja res zelo vesela. »Pri tem bi poudarila, da gre pri mojem delu za skupinsko delo in je to tudi priznanje vsem, s katerimi sem v vseh teh letih delala, da je ruščina lahko živela.« Da se je ta jezik dobro usidral na Gimnaziji Celje – Center in da je postal drugi tuji jezik kot izbirni predmet, imata po besedah slavljence velike zasluge prejšnji ravnatelj Igor Majerle in sedanji Gregor Deleja. »To priznanje, ki je res počastilo pravo osebo, je obenem veliko priznanje za našo šolo. Sploh zaradi tega, ker tovrstno priznanje in vsi projekti, ki jih na šoli izvaja Darja Poglajen, pomenijo, da šola tudi zna spodbuditi zaposlene pri poklicnem razvoju,« je povedal ravnatelj GCC **Gregor Deleja**.

Darja Poglajen je poudarila tudi dobro sodelovanje z ruskim centrom v Ljubljani, Društvom Slovenija-Rusija, s Skladom Toneta Pavčka in z ljubljansko filozofsko fakulteto.

RG, foto: Grupa

Darja Poglajen z medaljo Ruske federacije

Slovenska književnost na znamkah

CELJE – V Narodnem domu je na ogled filatelistična razstava Slovenska književnost na znamkah, ki jo je pripravil Tone Petek iz celjskega filatelističnega in numizmatičnega kluba. Razstava je bila pred časom premierno na ogled v državnem svetu.

»Razstava zaobjema vse znamke, ki so izšle v Sloveniji in so tako ali drugače vezane na književnost. Poleg tega razstavo bogatijo eksponati, ki niso čista filatelija: v kristal gravirane znamke,

v steklo oblečene pole znamk in še nekaj drugih nefilatelističnih zanimivosti,« je avtor predstavil vsebino razstave, ki se navezuje tudi na projekt Rastoča knjiga.

Celjski osnovnošolci so na odprtju razstave razmišljali o pomenu slovenske besede, Pošta Slovenije pa je ob tem izdala posebno tematsko osebno znamko in priložnostni poštni žig. Razstava bo na ogled do 30. oktobra.

RG, foto: Grupa

Vetrne elektrarne na Paškem Kozjaku in v Rogatcu

Ministrstvo za okolje in prostor je kot pripravljavec priprave državnih prostorskih načrtov objavilo pobudi za pripravo državnega prostorskega načrtovanja za polje vetrnih elektrarn Paški Kozjak in Rogatec. Pobudi bosta objavljeni do 20. novembra. Do takrat ima javnost čas podati tudi svoje predloge in pripombe.

Predmet pobude je gradnja vetrne elektrarne na Paškem Kozjaku z vsemi spremljajočimi stavbami in ureditvami. Elektrarna naj bi prispevala k povečanju proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov, samozadostnosti oskrbe z električno energijo, povečanju diverzifikacije in razpršenosti virov pri proizvodnji električne energije v skladu z načeli energetske politike in zakonodajo, pravijo na ministrstvu. Vsa stojišča vetrnih agregatov naj bi bila v gozdu. Na območju Rogatca naj bi bila vetrna elektrarna na grebenu Maclja. Posamezni vetrni agregati naj bi bile razporejeni po grebenu ob ustreznih medsebojnih razdaljah.

SS

Srečanje turističnih delavcev

BRASLOVČE – Turistično društvo Braslovče je minulo soboto gostilo predstavnike turističnih društev, povezanih v Regijsko turistično zvezo Saška. Turistični delavci tovrstna druženja izkoristijo za izmenjavo znanj in izkušenj ter za spoznavanje znamenitosti in drobnih turističnih skrivnosti bližnjih krajev.

»Zavedamo se, da bodo društva lahko učinkovitejše sodelovala, le če se bodo med seboj tudi poznala,« je prepričan predsednik Turistične zveze Saška **Franc Špegel**, ki vodi tudi velenjsko turistično zvezo. In zadnje jesensko druženje je bilo namenjeno prav temu, spoznavanju. Braslovčani so se spet izkazali in gostom iz sosednjih krajev pripravili kulturno bogat program z ogledom vseh občinskih posebnosti.

Franc Špegel je poudaril pomembnost združevanja turističnih društev. S povezanim nastopom lahko celoviteje predstavljajo ponudbo širše turistične destinacije, lažji so nastopi na sejnih, bogatejši programi na prireditvah, večja je prepoznavnost na nacionalni in mednarodni ravni. Kot je še razkril Špegel, se z občinami in društvi že pogovarjajo, da bi se k RTZ Saške priključila še turistična društva kozjanske in posavske regije.

LKK

Obnovili manjši skakalnici

VELENJE – Obnova manjših skakalnic K8 in K14 v Smučarskoskakalnem centru Velenje je končana. Občina je za to naložbo namenila malo več kot 39 tisoč evrov, od tega je približno osem tisoč evrov prispevala Fundacija za šport.

Občina je pri načrtovanju in izvedbi obnove sodelovala s strokovnjakom za konstruiranje skakalnic, profesorjem dr. Bojanom Joštom, ki je tudi član homologacijske komisije za certificiranje skakalnih naprav pri Smučarski zvezi Slovenije. Na skakalnicah, kjer je za obnovitvena dela poskrbelo podjetje Ragrad iz Šoštanja, je Smučarskoskakalni klub Velenje pretekli teden že organiziral prvo tekmovanje.

TS

AVTOSERVIS RONA
041 411 342

SERVIS IN VZDRŽEVANJE AVTO
KLIM S PLINI R134a in R1234yf

SERVIS IN DIAGNOSTIKA
OSEBNIH IN DOSTAVNIH VOZIL

PRIPRAVO NA
TEHNIČNI PREGLED

MENJAVA OLJA NA
AVTOMATSKIH MENJALNIKA

Robert Vasle, s.p., Zgornje Roje 29, 3311 Šempeter v Savinjski dolini

Ugodna priprava vozil na zimo

»Domačini v Šoštanju ne vedo, kaj se dogaja pri vzdrževanju pregrade, dokler se ta tema ne pojavi v medijih,« pravi predsednik tamkajšnje civilne iniciative Valter Kolar.

ŠOŠTANJ – Je zaupanje med občino in premogovnikom glede pregrade preveliko?

Civilna iniciativa osamljena svari o nevarnosti

Preplah, da je pregrada med Šoštanjskim in Velenjskim jezerom prešibka in da bi voda iz velenjskega jezera lahko poplavlila Šoštanj, je v zadnjem času spet sprožil nekaj ugibanj v javnosti. Mag. Ludvik Golob, dosednji generalni direktor Premogovnika Velenje, podjetja, ki skrbi za pregrado, miri, da je ta ustrezno široka in varna. Imajo pa v premogovniku nekaj težav z zagotavljanjem materiala za njeno utrjevanje. Občina zagotovilo premogovnika verjame, civilna iniciativa je kritična.

TINA STRMČNIK

Premogovnik Velenje je material v preteklosti med drugim pridobival iz Termoelektrarne Šoštanj. Odkar tam deluje blok šest, ki ima veliko večji izkoristek kot starejši bloki, je gradiva, s katerim utrjuje pregrado, manj. »Kljub temu je pregrada še vedno varna. Meritve tam izvajamo vsak dan,« pravi Golob.

Dodaja, da je Premogovnik Velenje z Darsom že leta 2012 podpisal dogovor, da bo na pregrado prepeljal ves material, odkopan pri gradnji tretje razvojne osi. Pri

gradnji trase med Velenjem in Slovenj Gradcem pričakuje 3,5 milijona kubičnih metrov materiala. Pri gradnji trase Velenje-Šentrupert si podjetje obeta še približno 350 tisoč kubičnih metrov materiala.

V premogovniku iščejo tudi druge možnosti, kje bi še lahko pridobili zemljo. Po poročanju Večera se zanimajo za 27 tisoč kubičnih metrov zemljine, izkopane na območju celjske Stare cinkarne ob obnovi železniške proge. Zemlja je že približno dve leti deponirana v Celju. V pregrado jo bodo vgradili, če bo po predelavi v gradbeni material ustrezala predpisom. Golob ob tem opozarja na zapletene in dolgotrajne postopke. »Naša država je preveč zbirokratizirana. Da lahko uporabiš material, ki nastane pri odkopu in tako dobi oznako odpadke, po-

trebuješ ogromno časa in volje.«

Jezera na jezeru

Zaradi pomanjkanja materiala so na pregradi nastala nepredvidena jezera oz. depresije. Nekaj jih premogovnik že sanira in pri tem uporablja zemljo s pobočja Ležnja, nekaj jih še bo, zagotavlja zdaj že nekdanji prvi mož premogovnika.

Prav nastala jezera najbolj skrbijo župana Občine Šoštanj **Darka Meniha**, saj so po njegovem prepričanju pokazatelj, da gradiva za utrjevanje nasipa res primanjkuje. Je pa šoštanjski župan presenečen, ker je nasip spet medijsko odmevna tema. Sicer verjame zagotovilo Premogovnika Velenje o rednem vzdrževanju pregrade. »Šoštanjčani smo že pred leti opozorili na morebitno nevarnost, če bi pregrada popustila. A prav je tudi, da zaupamo strokovnjakom in odgovornim

v pristojnih gospodarskih družbah,« pravi.

Zavrača zahteve Civilne iniciative Šoštanj o tem, da mora občina zagotoviti evakuacijski načrt za umik prebivalcev, če bi pregrada začela popuščati. Po njegovih besedah so za ustrezen načrt pristojni v premogovniku, evakuaciji pa je namenjen tudi del vsebine v dokumentih civilne zaščite, ki deluje pod okriljem občine. A predsednik iniciative **Valter Kolar** ostaja kritičen. Načrt ne pomeni nič, če ga občina ne predstavi javnosti in če kdaj na njegovih temeljih ne preveri ravnanja občanov, pravi. »Ko bi zatulila sirena, bi morali preveriti, kakšen je odzivni čas ljudi, da se zberejo na dogovorjenem mestu. Menim, da bi bila takšna vaja smiselna.« Ocenjuje, da so vodilni v občini glede morebitnega popuščanja pregrade ravnodušni in da povsem zaupajo stroki. Sam po drugi strani na razmere še zdaleč ne gleda tako zaupljivo.

Dvajset jablan za prvih dvajset let

KOZJE – Jubilejni Praznik kozjanskega jabolka so po mesecu dni simbolično zao-krožili prejšnjo nedeljo. V spomin na dvajseto »jabko« bo ob poti iz Podsrede proti Gradišču odslej raslo 20 jablan.

Letošnji praznik so zaznamovali pester program, lepo vreme in rekordna udeležba. Sejmski del prireditve v drugem oktobrskem koncu tedna je obiskalo kar 20 tisoč obiskovalcev. Občina Kozje je sicer ena tistih, ki svoje temeljno poslanstvo simbolizira tudi z dari-

lom za novorojence. Najmlajšim občanom za dobrodošlico namreč podari sadiko jablane. Tudi v novo zasajenem drevoredu ima vsaka jablana svojega botra in skrbnika. Med njimi so župani in nosilci pomembnih funkcij v kraju. Še pomembnejše je, da je svojo jablano v drevoredu dobilo tudi enajst otrok s trga Podsreda. Povezanost preteklih in prihodnjih rodov je redkokje tako očitna in simbolična kot ravno v domačem sadovnjaku.

StO

Izgubili občinskega svetnika in tajnika

ŠMARJE PRI JELŠAH – Prejšnjo nedeljo je nenadno umrl Marjan Čuješ, član šmarskega občinskega sveta in dolgoletni tajnik Občine Rogaška Slatina.

V občinski upravi Občine Rogaška Slatina je bil zaposlen vse od ustanovitve leta 1996. Zadolžen je bil za delovanje krajevnih skupnosti, za dejavnosti v zvezi z zaščito in reševanjem ter volilnimi opravili. V domačem Šmarju pri Jelšah so ga večkrat omenjali kot zaželenega županskega kandidata, a je ostal le pri kandidaturi v občinski svet. Bil je tudi dolgoletni član Karate kluba Rogaška Slatina in član izvršnega odbora Športne zveze Rogaška Slatina.

StO

SPLOŠNA BOLNIŠNICA CELJE

k sodelovanju vabi

KUHARJE

(3 delovna mesta)

OD KANDIDATOV PRIČAKUJEMO:

končano srednjo poklicno izobrazbo gostinske smeri,

zaželeno delovno izkušnje,

znanje slovenskega jezika.

Izbranemu kandidatu ponujamo dinamično delovno okolje, možnost strokovne in osebnostne rasti v urejenem in sodobno opremljenem okolju.

Ponujamo sklenitev pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas, lahko tudi pripravništvo, s poskusnim delom enega meseca. Izvajamo dejavnost v dopoldanski in popoldanski izmeni od ponedeljka do nedelje.

Pisne vloge z dokazilo o izpolnjevanju pogojev in z življenjepisom nam pošljite **do 2. 11. 2019** na naslov:

Splošna bolnišnica Celje, Oblakova ulica 5,
Splošno-kadrovsko-pravni sektor, 3000 Celje, oziroma na elektronski naslov andrejka.presker-hudernik@sb-celje.si.

SPLOŠNA BOLNIŠNICA CELJE

GORNJI GRAD – Odstreljen volk potomec volkulje in domačega psa

Lovski čuvaj odstrelil volkova

Potem ko je gospodar na nedeljsko jutro na pašniku pod hišo opazil, da volkovi preganjajo drobnico, je o tem obvestil lovsko družino. Še isti večer je lovski čuvaj odstrelil dva od petih volkov, ki so se vrnili na pojedino prejšnjo noč uplenjenega plena.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

»Volk v naših gozdovih ni smo vajeni. To je pravzaprav prvi primer,« je dejal predsednik Lovske družine Gornji Grad **Ludvik Miklavc**. Kot je pojasnil, se je prvi napad volka na drobnico na tem območju zgodil na posestvu Ivana Rihterja pri Novi Štifti. »Gospodar je zjutraj opazil, da ovce na travniku pod hišo brezglavo bežijo. Najprej je mislil, da jih preganjajo psi,

a je o dogodku vseeno obvestil lovsko družino. Lovski čuvaj je po ogledu potrdil, da so drobnico napadli volkovi, in sprožil akcijo,« razlaga Miklavc. Ker se volkovi ponoči ponavadi vrnejo na »mesto zločina«, so bili lovci, ki so se razporedili po okoliških pašnikih, na njihov prihod pripravljeni. Eden je volkove čakal neposredno pri ostan-kih ovac, ki so bile pokončane

prejšnji večer. »Ko so se volkovi vrnili, je dva ustrelil, ostali so se razbežali,« je povedal Miklavc in dejal, da se bodo ti volkovi čez čas skoraj zagotovo spet vrnili, vprašanje pa je, v kateri smeri se bodo gibali.

Eden povsem črn

Veliko pozornosti pri tokratnem odstrelu je bil deležen predvsem eden od obeh ustreljenih volkov, saj je bil povsem črn. Črn volk je v naših gozdovih resnično izjemno redek. Kar je lahko zaskrbljujoče, je to, da so nadaljnje analize pokazale, da je bil odstreljen volk križanec med volkuljo in domačim psom. Lovci pravijo, da so lahko križanci človeku

Lovski čuvaj Mitja Matjaž, član lovske družine Gornji Grad, in odstreljena volkova

veliko bolj nevarni, saj se zaradi pasjega nagona vsem in ljudem veliko bolj približa-

jo. »Če bi bilo takšni križanj veliko, bi lahko v prihodnje prišlo do degeneracije volčje

populacije,« še opozarja Miklavc.

Foto: Ludvik Miklavc

Za zdravo hrano in dobre medčloveške odnose

CELJE – Prvi bio dan je prejšnjo nedeljo na Glavnem trgu zbral ponudnike, nastopajoče in obiskovalce, ki jim je mar za ljudi in okolje. In vse se začne s tem, kaj damo na krožnik in kako se ljudje podpiramo na poslovni, osebni in družbeni ravni.

Moči za enega večjih jesenskih dogodkov v mestnem središču so združili mestna občina, zavod Celeia in Združenje ekoloških pridelovalcev in predelovalcev Deteljica. Četrto oktobrsko nedeljo je knežje mesto gostilo ekološke kmetije iz celotne Slovenije. V uvodu

sta zbrane nagovorila predsednik Združenja ekoloških pridelovalcev in predelovalcev Deteljica Jože Ledinek in podžupan Mestne občine Celje Vladimir Ljubek. V nadaljevanju so predstavili združenje Deteljica, ki letos obeležuje 20 let, spregovorili, kakšna je usoda ekološkega kmetovanja danes in kakšna naj bi bila jutri ter kako sploh prepoznati ekološko

hrano. Za družabno-kulturni utrip so poskrbeli člani Celjske folklorne skupne, otroške folklorne skupine iz OŠ Lava, ljudske pevke Taščice s harmonikarjem in glasbena skupina Frajkinclarji. Lep jesenski dan so pobudniki zaključili z mislijo: »Hvala, Celje, se vidimo 2020!«

StO

Foto: arhiv organizatorja

Iza Pavlina v performansu Hustler

Skice Borija Zupančiča

9. triennale sodobne umetnosti U3

Celjska umetniška scena mednarodno prepoznavna

V Moderni galeriji v Ljubljani je trenutno mogoče videti, kaj najboljšega ponuja slovenska sodobna umetnost na tem področju. Med 26 umetniki in skupinami so na ogled tudi dela petih celjskih umetnikov.

BARBARA GRADIČ OSET

Prva trienalna razstava je bila leta 1994 v Moderni galeriji v Ljubljani. Zanj so se odločili, ker je imela v tistem času sodobna umetnost obrobno vlogo in si je bilo treba izboriti prostor z nečim, kar bi imelo kontinuiteto. Trienalna razstava je sčasoma pridobila mesto osrednjega dogodka na področju sodobne likovne umetnosti v Sloveniji. Vsaka razstava trienale je zaupana drugemu kuratorju, izmenično slovenskemu in tujemu, pri čemer imajo tuji kuratorji zunanji pogled na aktualno slovensko umetniško produkcijo ter posledično manj predvidljiv izbor sodelujočih umetnikov. Letošnji trienale nosi naslov Živo in mrtvo. Češki kurator Vit Havránek je razstavo zasnoval okoli treh protislovnih stanj sedanjosti – živega in mrtvega stanja konceptualizma, analogne in tekoče materialnosti ter podzvesti kot bojnega polja kognitivnega kapitalizma.

Priljubljena dela Ize Pavlina

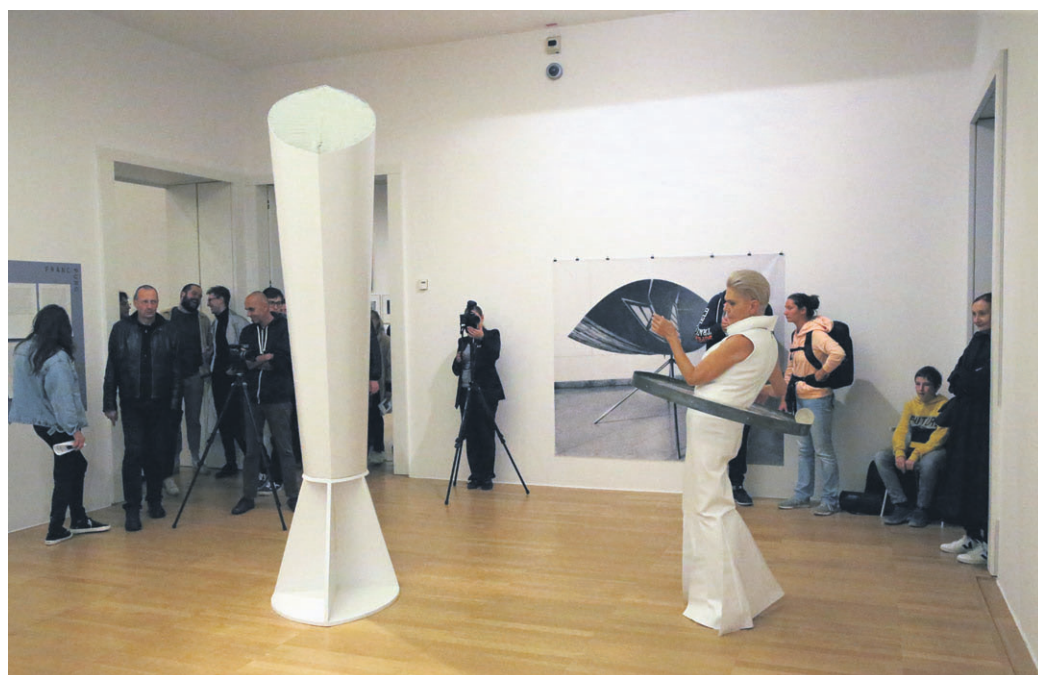
»Češki kurator Vito Havránek je med spoznavanjem

slovenskih umetnikov očitno prepoznal velik potencial v celjski umetniški sceni,« je razložila Iza Pavlina, ki se na trienalu predstavlja z novim projektom, imenovanim Hustler. »Gre za umetniško intervencijo v pornografsko industrijo, ki sem jo izvedla v obliki interaktivnega performansa in videoinštalacije. V svojem performansu sem se postavila v vlogo »webcam punce« in nastopala pred spletno kamero v eni od popularnih spletnih videoklepetalnic, namenjenih uporabnikom, ki iščejo različne spolne potešitve in so za to pripravljeni tudi plačati. Obiskovalci galerije so bili vabljeni, da so se s pomočjo pametnih telefonov tudi sami vključili v dogajanje.« Kot je ob njeni umetniški intervenciji zapisal Vito Havránek, si umetnica zastavlja vprašanje, katere priložnosti imajo mlade umetnice, da zaslužijo za preživetje kot kulturne delavke. Kot kažejo namreč statistike, umetnice predstavljajo ekonomsko ogroženo skupino, zato se sprašuje, če jih poklicna pot ne bo morda zanesla k porno-

grafiji. »Pomemben dejavnik pri delu Ize Pavlina je njegova umeščenost na internet – njeni videi, ki gostujejo na vodečih pornografskih strežnikih, imajo toliko ogledov, da z njimi lahko tekmuje le prvih pet najbolj priljubljenih razstav zgodovinske in sodobne umetnosti z vsega sveta. Njena dela so med najbolj priljubljenih umetninami na planetu.«

Pogled od zunaj

Poleg nje se v Moderni galeriji predstavljajo še Borut Holland, Stane Klančnik, Franc Purg in Dalibor Bori Zupančič. V generacijskem smislu je deveti trienale najširši doslej, saj na njem sodelujejo umetniki petih generacij, ki prihajajo iz petih držav. Polovica razstavljenih del je nastala ali bila producirana na novo. »Ime U3 si je zamislil pokojni kustos in mislec o sodobni umetnosti Igor Zabel. Figurativno U3 pomeni jutri,« je ime razložil celjski umetnik Franc Purg, ki letos sodeluje že tretjič. Predstavlja se s štirimi projekti. Projekta Sovražim Celje in Hiša za Hollanda sta predstavljena v video obliki. Inštalacija LesResRaketa je prav tako starejši projekt, ki ga je Purg postavil v letu po padcu berlinskega zidu. I hack KA je nova stvar. »U3 je vedno zelo pomemben dogodek, ker gre

Performans Mojce Dimec v okviru instalacije LesResRaketa Franca Purga

za pogled od zunaj, od tuje ga kuratorja, selektorja, ki ne pozna lokalnih spletk, prijateljskih navez, poznanstev. Celjska sodobna umetnost je kot kaže mednarodno prepoznavna,« je še dodal Purg.

»Razstavljati na U3 je navdušujoče, ker me je poiskal strokovnjak za sodobno umetnost, ki prihaja iz tujine, in je namenil mojemu delu pomen v celotnem kontekstu trienala. Predstavljam t. i. »konceptualno umetnost« iz zgodnjih časov ustvarjanja, ki je vsekakor opredeljeno tudi s Celjem,« je razložil Dalibor Bori Zupan-

čič. Njegove slike so po besedah kuratorja razstavljene, da bi povedale dve zgodbi. »Eno o resničnosti in lažnivosti podob in drugo o njihovi smrti ... Uničenje slike je vojna napoved kulturnim in umetnostnim institucijam ter obenem ničelna točka, na kateri se začena razstava Živo in mrtvo.«

Okolje, ki spodbuja lokalne umetnike

Kot je poudarila Iza Pavlina, izbor celjskih projektov dokazuje, da so umetniki, ki jih Celje povezuje, tudi pomemben del sodobne sloven-

ske umetnosti. »Menim, da je v Celju dovolj dobro razvito okolje, ki lokalne umetnike spodbuja in jim omogoča ustvarjanje na področju sodobne umetnosti. Kljub temu za umetnika ni toliko pomembno, kje živi, ampak kako razvija svoje umetniške potenciale in kako dejavno se vključuje v delovanje slovenske in mednarodne umetniške scene,« je zaključila Iza Pavlina. Izbrana slovenska sodobna umetnost bo v Moderni galeriji v Ljubljani na ogled do 12. januarja.

Foto: GrupA

Godba Hiše kulture Celje (Foto: Robi Valenti)

Glasba v mestu

Godba na promenadi se je imenoval sobotni prvi nastop pihalnega orkestra, ki je nastal pod okriljem Hiše kulture Celje.

Pod umetniškim vodstvom Mitje Ritlopa, Roka Pelca in Gašperja Salobirja so se zbrali dejavni celjski glasbeniki, ki naj bi v prihodnje še večkrat skupaj nastopili ob različnih priložnostih. Koncert koračnic na Glavnem trgu je bil darilo mestu ob 10. obletnici Hiše kulture Celje, ki skrbi za obogatitev vrhunske umetniške ponudbe.

Na drugem koncu mesta, v Prešernovi ulici, so pred tem nastopili mladi nadarjeni glasbeniki, ki obiskujejo pouk tolkal in kitare v Glasbeni šoli Celje. Prispevali so k prijetnemu glasbeno obarvanemu sobotnemu dopoldnevu.

Velike fotografije Primoža Bizjaka v Celju

Poklon ranjenim goram

V Galeriji sodobne umetnosti v Celju so na ogled fotografije enega najbolj uveljavljenih slovenskih in mednarodnih fotografov Primoža Bizjaka. Motiv fotografij so opuščeni kamnolomi v italijanskih Apuanskih Alpah, ki jih je človek izkoristil za svoje želje.

BARBARA GRADIČ OSET

Primož Bizjak je rojen v Novi Gorici. Slikarstvo je študiral v Benetkah, študij nadaljeval v Madridu in v španski prestolnici živel petnajst let. Pred nekaj leti se je preselil v München, kjer živi in ustvarja. »Njegova dela so veličastnih razsežnosti, ki imajo poseben učinek pri nagovarjanju gledalca. Njegove fotografije prevzamejo ne samo s tematiko, ampak tudi s tišino in z brezčasnostjo. Ko človek gleda njegove fotografije, se mu zdi, da je ustvaril posebno atmosfero,« je značilnost njegovega delovanja povzela kustosinja Galerije sodobne umetnosti Irena Čerčnik.

Kako je človek uničil gore

Bizjakova tematika je najpogostejše povezana z zgodovino, arhitekturo in s krajino prostora, v katerem običajno živi ali ga podrobno razišče s številnimi obiski in pozornim opazovanjem. Zanimajo ga meje, zapuščeni in s preteklostjo zaznamovani prostori. V Galeriji sodobne umetnosti je Primož Bizjak z izborom sedmih fotografij velikih formatov, ki merijo v širino tudi do tri metre, predstavil svojo novejšo serijo Alpi Apuane. Za glavni motiv je izbral apuanske kamnolome, iz katerih so že v rimskih časih pridobivali čudovit beli

Primož Bizjak pred svojim delom (Foto: Ana Straže)

marmor. Iz tega marmorja so narejene čudovite kiparske in arhitekturne mojstrovine. Serija je nastajala skoraj štiri

leta, od leta 2014 do 2017. Posnetih je bilo več kot petdeset fotografij. »Zaradi pridobivanja marmorja so Apuanske

Alpe tako rekoč prestreljene in izginjajo celi grebeni. Človekovi posegi v okolje so neizbrisni.«

Želja Primoža Bizjaka je bila, da s pomočjo fotografije vrne goram tisto, kar jim je bilo odvzeto. »Njegove fotografije so poklon ranjenim goram. Drugi vidik ni samo zgodovina, ampak tudi prehodni čas, ko je človek svojo dejavnost opustil in je prostor prevzela narava.«

Ujame tisto, česar naše oči ne vidijo

Uporablja analogno tehniko in snema s kamero na meh. »Njegove fotografije so neobdelane, vedno, ko snema, natančno premisli kompozicijo in pomisli, kaj bo gledalec videl. Vedno želi ujeti tisto, kar vidi s svojimi očmi,« je še dodala Irena Čerčnik. Posnetki so večinoma narejeni ponoči. Običajno z dolgo ekspozicijo, ki lahko traja tudi vso noč, da se v natančno premišljene kompozicije, ki so posnete s točno določenega kota, ujame svetloba. »S to dolgo svetlobo mu uspe ujeti podrobnosti, ki jih mi ne vidimo.«

Celjsko razstavo sta omogočili Mestna občina Celje in Mestna občina Nova Gorica. Poleg razstave ste omogočili tudi izdajo kataloga.

Razstava treh generacij rodbine Kovačič

V Knjižnici Šentjur je na ogled razstava slik različnih slogov, ki so jo poimenovali Tri generacije rodbine Kovačič. V dveh nadstropjih knjižnice so na ogled postavljene slike Maksa Kovačiča, njegove hčere Alenke Vrlinič in vnuka Jureta Mozetiča. Rodbina, ki je močno povezana s Ponikvo, se tokrat prvič skupaj predstavlja v Šentjurju.

»Slovenci smo znani, da se radi ponasamo z umetniškimi družinami. Značilnost slikarjev 20. stoletja je, da smo se Slovenci kljub številnim avantgardam in modernim idejam zelo navezali na svoje okolje. Tako tudi naši umetniki v svojih delih zaobjemajo konkreten prostor in čas,« je na odprtju slikarske razstave začel umetnostni zgodovinar Robert Simonišek. Najstarejše slike na razstavi so delo Maksa Kovačiča, dolgoletnega ravnatelja OŠ Ponikva, ki je umrl pred petnajstimi leti.

Pri slikarstvu ga je zanimala predvsem barva v oljni tehniki. »Na likovnem področju se je oprl na tradicijo evropskega portreta, krajin in tihožitja ter barvnega eksperimentiranja. Z ljudsko motiviko je pokazal naklonjenost do preprostega človeka in se s tem približal slikarjem »vesnanom« z začetka 20. stoletja, ki so motivno načrtno segali po narodnem blagu,« je dodal Robert Simonišek. Na razstavi so predstavljene njegove realistične oljne slike pokrajin, cvetja in ljudskih motivov.

Prosojnost akvarela jo je prevzela

Alenka Vrlinič je na pedagoški fakulteti končala smer likovna vzgoja in knjižničarstvo. Likovno umetnost je poučevala v osnovni šoli s prilagojenim programom v Črnomlju. Po upokojitvi je še močnejše povezana s slikarstvom in sodeluje na številnih delavnicah in kolonijah. Njeno

navdušenje nad slikarstvom je seveda sprožil njen oče, ki je bil tudi njen učitelj v osnovni šoli. »Oče me je vedno navdušil s svojimi nanosi barv, ki so delovale enkratno. Vesela sem, da njegovo zapuščino nadaljujeva tako jaz kot tudi moj nečak,« je razložila Vrliničeva, ki je bila nad lepim obiskom razstave vidno navdušena.

Čeprav jo je vonj oljnih barv spremljal celo otroštvo, pri svojem načinu slikanja raje uporablja akvarele. »Akvarel mi je pri srcu že od osnovne šole, ko so se razlile kakšne risbe. Zelo mi je všeč prosojnost barv pri akvarelu, tehnika je najtežja med slikarskimi in mogoče mi je tudi zato v izziv.« V začetku sta bila glavna motiva narava in tihožitje, kasneje jo je pritegnila figuralika. »Njene slike izražajo lirčno ubranost in so slogovno manj navezane na realizem, kot so dela njene očeta. Zelo zanimivo je, kako pripovedno plat nadgrajuje s tenkočutno barvitostjo,

Robert Simonišek pred sliko Maksa Kovačiča

kar daje njenim akvarelom in akrilom dekorativen prizvok,« je dodal Simonišek.

Brisanje resničnosti

Tretji na razstavi se predstavlja Jure Mozetič, absolvent šole za risanje in slikanje v Ljubljani. Kot najmlajši pred-

stavnik družine je tudi njegov način slikanja tudi najbolj moderen. Preizkuša različne likovne tehnike, z različnimi mediji in redkokdaj ostane pri istem motivu. Najbolj mu je ljubo digitalno slikanje. »Na Jureta Mozetiča je vplival drugačen duh časa, saj pripada generaciji, ki

jo je zaznamovala globalizacija, zato prostor in čas nimata več bistvene vloge. S pomočjo digitalnega zabriše meje stvarnega in fantazijskega sveta,« je še dodal Simonišek.

Razstava bo na ogled do konca novembra.

BGO

Akvareli Alenke Vrlinič

KULTURNI MOZAIK

27. Novačanova gledališka srečanja

Do sredine novembra se bo v okviru festivala Novačanova gledališka srečanja v trnoveljskem gledališču zvrstilo šest predstav ljubiteljskih gledališč.

Na festival se je letos prijavilo 23 skupin s predstavami. Dramski igralec Gorazd Žilavec je izbral štiri predstave za tekmovalni in dve za spremljevalni del festivala. Vse predstave spremlja tričlanska komisija, ki po vsaki predstavi podeli nagrado igralki oziro-

ma igralcu večera. Občinstvo lahko posamezno predstavo oceni. Na zaključku festivala 16. novembra bodo na podlagi teh glasov razglasili, katera bo prejela plaketo za najboljšo predstavo festivala.

Celjani gredo v Beljak

Nagrajen kratki film Nerezine, ki ga je poleti posnela skupina celjskih umetnikov, je uvrščen v tekmovalni spored mednarodnega festivala kratkih filmov K3 Film Festival, ki bo sredi

decembra v Beljaku.

Ekipa, ki so jo sestavljali Miha Firšt, Kristian Koželj, Tara Prodrik, Žiga Čamernik ter skladatelj Leon Firšt, je poleti v Celju in Šmarju pri Jelšah posnela kratki film. Zanj je na festivalu MUVIT/6x60 prejela drugo nagrado strokovne žirije, ki je pohvalila izčiščenost zgodbe, smisel za dialog. Posebno pohvalo je dobila tudi igra. Ekipa je film prijavila še na številne druge mednarodne filmske festivale, rezultate še čaka.

BGO

Stanovanje – človekova pravica ali stvar podjetnosti?

Prizor iz filma Pritisk

Pritisk za stanovanje, pritisk na stanovalce

V slovenskih kinematografih si je v teh dneh mogoče ogledati švedski dokumentarni film *Pritisk*, ki na zelo robusten, tudi brutalen način prikazuje, kako se razbohoteni kapital nepremičninskih družb po svetu ne ozira na stanovalce, ki že leta živijo v svoji soseski, in jih z oblikami finančnega in drugega pritiska izganja iz njihovih domov.

ROBERT GORJANC

Film prikazuje primere iz različnih (vele)mest po svetu, v katerih izginjajo cele soseske, obupno

stisko ljudi, ki ne zmorejo več plačevati visokih najemnin, krute življenjske pogoje in socialno osi-

romašenost, ki življenje v takšnih okoljih dela nevzdržno. Sporočilo filma se osredotoča na vprašanje, ali je dostopnost do stanovanja človekova pravica ali le oblika ume-tnosti preživetja in iznajdljivosti v brezobzirnem kapitalizmu.

Kje je pri tem mesto države? Ali so nepremičninske družbe že postale država v državi ali so se dvignile nad njo? Ali država še zmora in sploh želi poskrbeti za javna najemna stanovanja ali vse prepušča trgu in

Kako do javnih najemnih stanovanj?

svoje državljane prepušča na milost in nemilost lakomnim nepremičninskim agencijam? Zakaj so morale tradicionalne (delavske) soseske s svojo bivanjsko kulturo, načinom življenja, prepustiti mesto novim, a hladnim, neosebnim stanovanjskim kompleksom? Ti so velikokrat tudi prazni, za

kar nepremičninskim mogotcem ni mar, včasih tudi državi ne.

Vsa ta in še mnoga druga aktualna vprašanja je navrgel odlični dokumentarec, ki je v naša kina prišel ravno v času, ko se je v Sloveniji začela javna obravnava novega Stanovanjskega zakona.

OB ROBU

Pritisk tudi za državo

Predlog novega Stanovanjskega zakona prinaša številne spremembe in ima več ciljev. Ena ključnih sprememb je zagotovo ta, da naj bi zakon omogočil večji fond javno dostopnih stanovanj, kar v besednjaku aktualne stanovanjske zakonodaje pomeni neprofitnih stanovanj. Drug pomemben cilj je, da bi uvedba stroškovne najemnine namesto sedanje neprofitne omogočila vir novih sredstev za gradnjo in vzdrževanje javnih najemnih stanovanj. Pomemben cilj je tudi omogočiti mladim in mladim družinam, da rešijo svoj stanovanjski problem.

Odlašanja priprave novega Stanovanjskega zakona je pustilo posledice. »Dejstvo je, da je tudi v Sloveniji vedno bolj otežen dostop določenim ranljivim skupinam prebivalstva do stanovanj, in sicer še posebej do najemnih stanovanj,« poudarja direktor državnega stanovanjskega sklada. V tem vidi tudi eno od pomembnejših sporočil filma *Pritisk*, če ga prevede na razmere na stanovanjskem trgu pri nas.

Tudi država je očitno končno občutila dovolj visok pritisk, da je začela reševati stanovanjsko problematiko v državi. Naloga zagotovo ni lahka v okvirih rigidnega stanja na trgu, ko je skoraj večina stanovanj lastniških, kot dediščina razvpitega Jazbinškovega zakona.

A v to jabolko je bilo treba ugrizniti ne glede na volilno občutljivost zakona. Zdaj je vendarle še pravi čas, do volitev je namreč še daleč. Morda pa zaradi krhkosti vladne koalicije tudi ne. A bolj ali manj se vse politične stranke strinjajo, da je pritisk nezavidljivih razmer na stanovanjskem trgu dovolj resno opozorilo, da ni več časa za politična (stanovanjska) kupčkanja.

ROBERT GORJANC

Kaj si od novega zakona obetajo v Stanovanjskem skladu RS?

Pomembno vlogo v novi stanovanjski zakonodaji država namenja Stanovanjskemu skladu Republike Slovenije (SSSR). Tam pravijo, da je država z resolucijo o novem stanovanjskem programu iz leta 2015 določila prednostne cilje stanovanjske politike in opredelila kazalnike za njeno spremljanje. Z novo stanovanjsko zakonodajo pa želi cilje uresničevati na državni in lokalni ravni.

»Večjo dostopnost in gradnjo novih javnih najemnih stanovanj naj bi, če sledimo predlogu zakona, dosegli z uvedbo stroškovne najemnine in z drugimi ukrepi zakona, zlasti z javno najemno službo. Menimo, da stroškovna najemna zgolj odpravlja razliko med nerevalorizirano neprofitno najemnino in k zagotavljanju večjega števila javnih najemnih stanovanj ne bo bistveno pripomogla, predlog zakona namreč ne določa sistemskih in trajnih virov financiranja

Črtomir Remec, direktor Stanovanjskega sklada RS

za Stanovanjski sklad RS,« je povedal mag. Črtomir Remec, direktor sklada.

Na Stanovanjskem skladu RS, ki je glavni izvajalec resolucije o nacionalnem stanovanjskem programu, so prepričani, da mu mora država v okviru nove zakonodaje zagotoviti sistemske in stalne vire financiranja ter tudi možnosti kadrovskih okrepitev. Sicer bo izvajanje novih ukrepov na državni

ravni žal okrnjeno ali celo onemogočeno.

Nov stanovanjski zakon predvideva tudi, da bo SSSR ustanovil javno najemniško službo, ki bo najemala stanovanja na trgu in jih oddajala kot javna. »Določbe glede tega instituta v zakonu še niso podrobno opredeljene in bodo določene z uredbo, mišljeno pa je, da bi zasebni lastniki nepremičnine, ki so primerne za najem, te lahko oddali v najem oziroma podnajem. Namen je aktiviranje nezasedenih ali funkcionalno neustreznih stanovanj v zasebni lasti, kar pa ni podprto s pričakovanji in spodbudami ciljnih skupin tako na strani potencialnih najemnikov kot potencialnih najemodajalcev,« je še pojasnil Črtomir Remec.

RG

Foto: SSSR

Po raziskavah je v Sloveniji 852 tisoč stanovanj, od tega 170 tisoč nenaseljenih. Stanovanjski sklad RS na ravni statističnih regij izvaja preverjanje potreb po različnih oblikah bivanja. Iz zadnje ankete v letu 2019 je razvidno, da je v Savinjski regiji potreba po 1.176 javnih najemnih stanovanjih.

Kako nov zakon rešuje stanovanjsko stisko mladih?

»Predlog novega stanovanjskega zakona v manjšem delu prinaša ustrezna določila za reševanje stanovanjske stiske mladih, in sicer glede državnih garancij za posojila za mlade in možnost stanovanjskih zadrug. Res pa je, da v delu, ki se nanaša na garancije, predlog zakona ni konkretiziran, predvidevam, da bodo to še dodatno opredelili,« je predlog novega Stanovanjskega zakona ocenila Sonja Majcen, direktorica Celjskega mladinskega centra (MCC).

Meni, da se bo dostopnost do javnih stanovanj deloma zagotovo povečala, ker bo država prevzela vlogo iskalca stanovanj in koordinatorja med najemniki in lastniki. Glede zadrug je Majcenova dejala, da bi te lahko prispevale k reševanju stanovanjske stiske, a mladi načeloma nimajo denarja za

Sonja Majcen, direktorica Celjskega mladinskega centra (MCC)

gradnjo, za vložek, ki je predviden v zakonu.

»V Celjskem mladinskem centru se bomo v javno obravnavo vključili v okviru lokalnega mladinskega sveta, kjer upam, da bodo mladinske organizacije v Celju zavzele nekatera stališča ali celo oblikovale predlog za morebitne izboljšave. Dejstvo je, da se na nacionalni ravni problematike mladih na stanovanjskem področju ni reševalo že nekaj let,« je še sklenila Sonja Majcen.

Katastrofičnih scenarijev pri nas še ni, čeprav težave so

Film Pritisk prikazuje zaostreno stanovanjsko problematiko kot rezultat gentrifikacije – elitizacije tradicionalnih stanovanjskih sosesk na račun dobičkonosnosti kapitala – na globalni ravni. Pri nas takšnih dramatičnih posledic vendarle (še) ne občutimo, kljub temu da ima neke pojavne oblike. Tako menijo sogovorniki, razpravljavci o filmu, dobri poznavalci stanovanjske politike in razmer na stanovanjskem trgu, direktor Nepremičnin Celje Primož Brvar, arhitekt Matija Kovač in novinar Primož Cirman. Film je zagotovo dober okvir za razmišljanje o stanovanjski politiki pri nas, ki je pravzaprav ni, o vlogi države in lokalne skupnosti, o našem odnosu do stanovanj.

Negotovost bivanja zaradi gentrifikacije ali družbenih razlogov (možnosti pridobitve lastnega ali javnega najemnega stanovanja) zagotovo prebivalci doživljajo kot pritisk, stres, ki ga je težko obvladati in se uspešno spopadati s tegobami vsakdanjega življenja. »Gre za celovito obremenitev z vidika odnosa do dela, zdravja, splošnega zadovoljstva. Predstavniki moje generacije

Palmeja ni ostalo prav veliko? Največji najemodajalec na Švedskem je finančni sklad Blackstone, ki je bil pred leti tudi v igri za nakup NLB. Ali je rešitev Dunaj, ki ima vizualno zelo lepo urejena naselja, cenovno dostopno stanovanjsko politiko, je to nekakšen zgled tudi za Slovenijo?« je sogovornika vprašal **Primož Cirman**. Matija Kovač je dejal, da stanje na Švedskem težko ko-

najno dojemamo kot lastniško dobrino.«

V Sloveniji je večina stanovanj lastniških, po nekaterih podatkih skoraj 90 odstotkov. »Zato je tudi prehodnost uporabnikov in najemnikov toliko manjša, trg je težje propusten in v času kriz povzroča veliko pomanjkanje stanovanjskih enot za nove prebivalce. Tudi v Celju imamo s tem kar resne težave,« je še dodal Matija Kovač.

Po dunajskem zgledu?

Za **Primoža Brvarja** je Dunaj (tam so Nepremičnine Celje preučevale najemni trg) dober zgled. Že pred prvo svetovno vojno so v Avstriji začeli ustanavljati stanovanjske zadrage, ki delujejo še danes. »Sicer pa je stanovanjska politika v Avstriji oziroma na Dunaju tako zastavljena, da država financira, daje nepovratna sredstva za gradnjo, t. i. objektne subvencije, in subvencije tistim, ki imajo nižje prihodke in si tega ne morejo privoščiti. Tam vodijo zelo aktivno zemljiško politiko, poskušajo umiriti trg. Na Dunaju tako kupujejo zemljo in jo potem po neki zmerni ceni prodajo neprofitnim stanovanjskim organizacijam.«

Dunaj na letni ravni nameni za stanovanjsko politiko približno 600 milijonov evrov, od tega 500 milijonov za gradnjo. Pri tem ne gre samo za gradnjo najemniških stanovanj, ampak tudi reurbanizacijo, obnovo degradiranih območij, za celostno politiko. Je najbolj aktivno mesto na stanovanjskem področju, v vrhu Mercierjeve lestvice. »V Sloveniji, ki ima dva milijona prebivalcev, smo leta 2015 za stanovanjsko gradnjo namenili 26 milijonov evrov, Avstrija, ki ima 8 milijonov ljudi, je namenila 642 milijonov evrov.«

Dediščina razvpitega Jazbinškovega zakona

Primož Brvar je spomnil je na razvpit Jazbinškov zakon, ki je bil sprejet po osamosvojitvi Slovenije: v okviru tega zakona je bilo prodanih približno 150 tisoč stanovanj. »Ali je bilo to prav ali ne? Takrat je najbrž to bilo dobro, država je očitno potrebovala denar, ljudje so tako prišli do stanovanj. Tudi moja mama je tako kupila stanovanje, kar je danes zelo dobro pri njeni pokojnini šeststo evrov, ker je to stanovanje lahko prodala in se preselila v manjšega.«

Primož Cirman je prepričan, da so »Jazbinškova stanovanja« tudi naslednjim generacijam, za tistimi, ki so jih kupila, omogočila rešitev stanovanjskega problema. »Ta stanovanja so socialna ločnica med mladimi, ki imajo danes rešen ali deloma rešen stanovanjski problem, in tistimi, ki ga nimajo.«

Tudi Matija Kovač meni, da je bil Jazbinškov zakon dober ukrep, če ga gledamo z vidika premoščanja dohodkovne in premoženjske neenakosti. »S stanovanji, ki so jih naši starši ugodno pridobili, tudi naša generacija lažje krmari skozi življenje, ni pa bilo dobro za stanovanjski fond oziroma javna družbena stanovanja, ki bi danes lahko bila in se oplajala na trgu v obliki javnih podjetij ali združenih stanovanj ter nudila eksistenco novim generacijam. Ta stanovanja smo takrat izgubili, nič pa nismo naredili, da bi jih nadomestili, zato je treba na to obdobje tudi kritično pogledati.«

Primož Brvar: »Neprofitne najemnine se niso spremenile od leta 2006 in je tudi to ovira stanovanjske politike ne samo v Celju, ampak v celotni Sloveniji. Po eni strani se višajo plače, stroški materiala in storitev, najemnine pa ostajajo na isti ravni, zaradi česar zmanjkuje denarja za novogradnjo in vzdrževanje.«

Nezavidljive trenutne razmere

Primož Cirman je navedel študijo Inštituta za raziskovanje prostora iz leta 2016, ki ugotavlja, da imamo v Sloveniji vedno dražja stanovanja in vedno dražji najem. Mlajša gospodinjstva vedno težje prihajajo do stanovanj in se osamosvajajo, starejša gospodinjstva so prisiljena bivati v slabih razmerah.

»Z vsemi prihranki staršev se je na veliko kupovalo stanovanja, krediti so se pocenili in je to premostilo pomanjkanje stanovanj. Zdaj se situacija obrača, prihrankov je vedno manj, nepremične so vedno dražje,« je aktualne razmere na stanovanjskem trgu opisal Primož Brvar.

Matija Kovač sodi, da je zdaj čas, tako z vidika načrtovanja stanovanjske gradnje kot tudi financiranja, za ureditev zadev na državni ravni. »To pomeni, da je v proračunu treba najti vir, to je verjetno nepremičninski davek, ki po eni strani zavezuje velike investitorje oziroma takšne, ki samo spekulativno vlagajo v nepremičnine, da so pravičnejše obdavčeni. Po drugi strani bi država morala financirati stanovanjsko politiko in pri tem imeti v mislih celotno Slovenijo, ker je državni stanovanjski sklad trenutno le ljubljanski stanovanjski sklad. Mislim, da neke investicije izvaja še v Mariboru, v dru-

so v večini mest preobremenjeni in zdravstveno ogroženi. Gre za to, ali zdržiš hude napore v službi, si sposoben plačati mesečno najemnino ... Ko tega ne zmoreš, izpadeš iz igre, to je nepredstavljivo naporno,« je razmišljal **Matija Kovač**.

O (ne)pomembnosti lastništva

»Kaj je rešitev za zmanjšanje pritiska glede negotovosti bivanja? Je to model na Švedskem, kjer pa od socialno prijazne države iz časov Olafa

mentira, čeprav je veliko zgledov dobre prakse, ki so preplet dobre zakonodaje, davčne politike, sistema financiranja gradnje stanovanj in obnove obstoječega stavbnega fonda. »Švica ima na primer popolnoma drugačen model, sicer so zelo visoki dohodki in so temu primerne tudi visoke najemnine, ampak vsaj v Zürichu je 80 odstotkov stanovanjskih nepremičnin najemniških, to je nek normalen način življenja. To si v Sloveniji težje predstavljamo zaradi svojega odnosa in mentalitete do stanovanja, ki ga

Matija Kovač: »Mislim, da bi morali v Celju narediti nek presek in denar za komunalne investicije, ki smo jih v zadnjih dvajsetih letih res intenzivno izvajali, preusmeriti v stanovanjsko gradnjo, ker nam dobro urejeni odpadki ne bodo koristili, če ne bomo imeli občanov. Celje bo demografsko imelo težave, če ne bo kakovostnih bivališč na urbani ravni.«

Matija Kovač, Primož Brvar in Primož Cirman na pogovoru po projekciji filma Pritisk v Mestnem kinu Metropol

ga mesta pa se večinoma niti ne spušča, kar spet ni dobro. Verjetno tudi težje sodeluje z lokalnimi skupnostmi, ki imajo vsaka svoje interese in teh zemljišč ne ponujajo.« Matija Kovač je vendarle optimističen glede prihodnjih mesecev na zakonodajnem področju in verjame, da bi nov Stanovanjski zakon, ki je zdaj v javni obravnavi, lahko prinesel prave rešitve.

Kdo naj kroji stanovanjsko politiko?

»Glede na to, da je Slovenija država z dvema milijonoma prebivalcev, je težko pričakovati, da bi stanovanjsko politiko krojile samo lokalne skupnosti, občine, glede na svojo velikost, ozkost interesov ..., bi zagotovo to morala krovno stanovanjsko politiko voditi država,« meni Primož Brvar. To predvideva tudi nov Stanovanjski zakon, da bo torej država prevzela subvencije za cenovno dostopna oziroma javna stanovanja, lokalne skupnosti pa spodbudila za gradnjo novih javnih (sedanjih neprofitnih) stanovanj. Ker bo država financirala subvencije, bo lokalna skupnost subvencionirala tržne najemnine. Z novim zakonom bo torej logika obrnjena: doslej je namreč subvencije za neprofitna stanovanja financirala lokalna skupnost.

O stanovanjski politiki v Celju

Primož Cirman se je dotaknil še Celja in navedel, da imajo mladi, ki želijo delati in živeti v mestu, velike težave z iskanjem najemnih stanovanj. Zakaj se je v knežjem mestu tako malo gradilo v zadnjih petnajstih, dvajsetih letih? »Res se je malo gradilo, očitno ni bilo dovolj zanimanja za ta trg, kar pomeni, da je manjša kupna moč. Kar se tiče javnih najemnih stanovanj, je pomanjkljivost, ker ni subvencij za gradnjo, zato morajo Nepremičnine prodajati del stanovanjskega fonda, da lahko obnavljajo stanovanja. Vendar so Nepremičnine v tem obdobju zgradile približno dvesto stanovanj, v prejšnjem desetletju 180 stanovanj in v tem še dodatnih 20,« je povedal Brvar.

Ali bi torej lahko celjska občina še več investirala? »Na koncu je pač politika tista, ki odloča o tem. V mestnem svetu je več političnih strank in več interesov, različne prioritete. Ne glede na to, če se primerjamo z drugimi mesti, Mariborom, Koprom, Kranjem, nobeno od teh mest ni izkoristilo denarja iz evropskega programa celostnih trajnostnih naložb (CTN) za urbano prenovu, da bi ta denar namenila za gradnjo stanovanj, kot jih je Celje, kjer smo prepoznali potrebo po gradnji najemnih stanovanj in izkoristili to možnost. Zdaj gradimo 142 stanovanj, nekaj se torej vendarle premika,« je dejal Primož Brvar.

Foto: SAMO SENIČAR

Eno od osmih stojnic je žalsko območno združenje Rdečega križa postavilo na Polzeli.

Drobtinica: malo je veliko

ŽALEC – Območno združenje Rdečega križa Žalec je v sodelovanju s krovno organizacijo tudi letos izpeljalo projekt Drobtinica, s pomočjo katerega združenje zbira denar za šolske sklade. Prostovoljci in donatorji so na osmih stojnicah v Spodnji Savinjski dolini zbrali skupaj več kot štiri tisoč evrov.

Zelo malo vemo, kako živijo mladoletni otroci, ki so socialno ogroženi. V kakšnih okoliščinah živijo? Kako slabe materialne življenjske okoliščine prizadenejo njihovo človeško dostojanstvo, upe za prihodnost? Kaj sanjajo? To je le nekaj vprašanj, ki so jih

tokat izpostavili pri Rdečem križu Slovenije. Kot so zapisali, vseh odgovorov na ta in še mnoga druga vprašanja ne poznajo. »Želimo pa storiti, kar moremo. Jasno nam je, da ob tako velikih potrebah pomagamo nekaterim in žal ne vsem otrokom. Lahko pa osveščamo javnost o stiskah otrok zaradi revščine.« Z enodnevno kampanjo Drobtinica 2019 želijo pri Rdečem križu zbrati kar največ denarja za šolske sklade v svojih okolišjih in obenem ob svetovnem dnevu hrane (16. oktober) in mednarodnem dnevu boja proti revščini (17. oktober) delovati kot socialni aktivisti za socialno dobro otrok.

Žalsko območno združenje je letošnjo akcijo pripravilo v petih občinah Spodnje Savinjske doline. Na osmih stojnicah so prostovoljci ponujali dobrote, ki so jih poleg večjih trgovskih verig prispevali številni lokalni ponudniki. Zbrana sredstva bodo namenili socialno ogroženim otrokom za zdravstveno letovanje naslednje leto in šolske dejavnosti.

LKK, foto: TT

Prispevate lahko tudi tako, da pošljete SMS na 1919 z besedo DROBTINICA in prispevate 1 evro, ali DROBTINICA5 in prispevate 5 evrov.

Nad kršitelje z videonadzorom

DOBRNA – V občini se že vrsto let pojavljajo nepravilnosti na področju odlaganja odpadkov. Občani opažajo, da odlagajo posamezni obrtniki na zbirnih mestih odpadke, ki tja ne sodijo. Zaradi rešitve teh težav bo uvedla občina na zbirnih mestih videonadzor.

Tako je na svoji zadnji seji sklenil občinski svet. Prepovedano odlaganje odpadkov je bilo v zadnjih letih že večkrat tema razprav občinskih svetnikov. Za ločevanje odpadkov

je na območju občine Dobrna na voljo sedem zbirnih mest. Težave zaradi odlaganja odpadkov, ki jih pripeljejo posamezni obrtniki, se pojavljajo predvsem na treh zbirnih mestih. Ta so očem nekoliko bolj skrita. Kot opažajo občani, pripeljejo odpadke predvsem obrtniki iz sosednjih občin, zlasti iz velenjske. Kot pravno podlago za snemanje omenja občina uredbo Evropskega parlamenta.

BJ

Za naložbe precej denarja

VOJNIK – Občina je sprejela popravek letošnjega proračuna. Po rebalansu naj bi znašali skupni prihodki po novem 8 milijonov evrov, kar je 4 odstotke več, kot je bilo najprej načrtovano. Odhodki so višji za 1,2 milijona evrov, razliko predstavljajo predvsem lani neporabljena sredstva.

Med novostmi je postavka za sanacijo plazov v Črešnjicah, ki znaša 140 tisoč evrov. Več bo tudi denarja od plačila komunalnih prispevkov, saj se je zanimanje za gradnjo povečalo. Zaradi težav s pridobivanjem dokumentacije je nekaj naložb prestavljenih. Med njimi sta

gradnja dela kanalizacije v Vojniku in pločnik s kolesarsko stezo od Vojnika proti Arclinu. Zato je občina nekaj denarja prerazporedila. Za občinske ceste bo tako 110 tisoč evrov več denarja. Po sprejetem popravku proračuna so odhodki višji za približno 2 odstotka.

Za različne naložbe je kar 40 odstotkov proračuna. Za gradnjo novega vrtca na Frankolovem za letos najetje 400 tisoč evrov posojila po novem ni več predvideno. Za nov vrtec bo občina uporabila povratna sredstva, ki ji pripadajo po 23. členu Zakona o financiranju občin.

BJ

Šole in domovi bolj varčni in topli

ŠMARJE PRI JELŠAH – Projekt celovite energetske prenove sedmih in tehnološke energetske prenove dveh stavb je končan. V občini so zgradili tudi šest kilometrov plinovoda in 40 priključkov. Investicijska vrednost naložbe, ki zagotavlja učinkovitejšo rabo energije, znaša skoraj dva milijona evrov.

Družba Petrol, ki je pridobila koncesijo za 15 let, je k temu prispevala 960 tisoč evrov. 730 tisoč evrov znašajo kohezijska sredstva, občinski proračun je prispeval približno 300 tisoč evrov. V podružničnih šolah Šentvid, Mestinje, Sveti Štefan in Zibika, v starih in centralni osnovni šoli

ter v zdravstvenem domu bodo prihranki toplote in energije vse prej kot zanemarljivi. Stavbe, kjer so na primer izvedli celovito energetske obnove, prenovili fasado, vgradili izolacijo, zamenjali stavbno pohištvo, vgradili zunanja senčila in posodobili električne porabnike, bodo na primer porabile skoraj tretjino manj energije za ogrevanje in četrtno manj elektrike. Letno bo občina na ta način prihranila skoraj 130 tisoč evrov, v zrak bo izpustila kar sto ton toplogrednih plinov manj kot doslej. Za nevtralizacijo stotih ton toplogrednih plinov bi jih moralo vsrkavati listje s kar 4.500 dreves.

StO

Uredili igrišče in pešpot ter zasadili sadno drevje

TABOR – Po več kot dveh letih od prijave na javni poziv so minulo soboto slavno odprli in namenu predali pešpot, ki povezuje Tabor in Ojstriško vas ter športno igrišče Razgan. Ureditev je taborska občina uresničila v okviru projektov Las SSD, in sicer v okviru tematskega področja Večja vključenost mladih, žensk in drugih ranljivih skupin.

»Z ureditvijo pešpota Tabor-Ojstriška vas rešujemo predvsem izzive, povezane z doseganjem višje kakovosti življenja in ohranjanjem ter izboljšanjem stanja narave in okolja z dostopom do vseh pomembnejših javnih zgradb v lokalni skupnosti na okolju prijazen način,« je povedala Saša Zidanšek Obreza iz Občine Tabor, ki je bdela nad projektom. Kot je poudarila, so v okviru projekta zgradili 672 metrov pešpota in ob njej zasadili sadna drevesa, katerih sadovi bodo namenjeni vsem sprehajalcem. V tem letu so že izvedli tudi izobraževanje in prenos znanja o sajenju ter oskrbi sadnega drevja, organizirali so različne ustvarjalne delavnice in tek ter hoje po pešpoti z meritvami vitalnih življenjskih funkcij. »Z ureditvijo igrišča Razgan je omogočen širok nabor

športnih dejavnosti, od nogometa, ulične košarke, badmintona, odbojke, balinanja, igranja vrtnega šaha do izvajanja gibalnih vaj za invalide. Namestili smo tudi dvojce igral za najmlajše. Na igrišču bodo lahko odslej športne dneve dodobra izkoristili tudi otroci vrtca in POŠ Tabor,« je bila zadovoljna vodja projekta.

Dolgo čakali, hitro izvedli

Občina Tabor je projekt na javni poziv za izbor operacij za uresničevanje ciljev strategije lokalnega razvoja prijavila že konec leta 2017. Projekt je bil na ravni Las SSD s sklepom potrjen januarju 2018, gospodarsko ministrstvo pa mu je dokončno zeleno luč prižgalo maja letos. Vrednost investicije je znašala 51 tisoč evrov, od tega je bil delež sofinanciranja približno 10.600 evrov.

Slavnostno odprtje so z nastopom popestrili otroci tamkajšnje osnovne šole. Travnato zelenico so najprej preizkusili najmlajši nogometaši, sledila je nogometna tekma med Pax (duhovniki) in veterani Tabor. Obiskovalci so z velikim veseljem preizkusili nove športne pridobitve.

LKK, foto: Saša Zidanšek Obreza

Nove rekreacijske pridobitve je najprej blagoslovil duhovni pomočnik Alojz Pirnat iz Župnije sveti Jurij ob Taboru. Trak sta slavnostno prerezala župan Marko Semprimožnik in Viktor Urankar, ki je pomagal pri ureditvi igrišča in organizaciji že izvedenih tekov.

Pomoč staršem

DOBRNA – Občina se je odločila za dodatno pomoč staršem otrok s posebnimi potrebami, ki obiskujejo vrtce. Trenutno imajo stalno prebivališče v tej občini štirje takšni otroci.

Od teh obiskuje eden vrtec v Celju, preostali ga obiskujejo v domačem kraju. Občinska uprava je namreč prejela več vlog staršev za dodatno finančno pomoč pri plačilu programov vrtecev. Po odločitvi na zadnji seji občinskega sveta bo to plačilo znižano še za dodatnih 30 odstotkov.

BJ

Galova vseslovenska razstava

REČICA OB SAVINJI – V prostoru Medgenhiše je od petka na ogled razstava Lenartovih prepletanj na temo Les v podobi časa. Gre za vseslovenski likovni natečaj, ki ga je pripravilo društvo zgornjesavinjskih likovnih ustvarjalcev Gal. To ima sedež na Rečici ob Savinji.

Na ogled je več kot trideset izbranih del. Od likovnih ustvarjalcev, ki so poslali svoja dela na natečaj, jih je približno polovica z našega območja. Med odprtim so tudi podelili nagrade za tri najboljša dela. Prvo nagrado je prejel za svoj akril na platnu Vinko Jeraj, nekdanji župan Rečice ob Savinji, drugo nagrado je za svoje polsteno delo prejela Špela Orešnik iz Solčave. Tretja nagrada je bila podeljena za delo iz Kočevja. Razstava bo na ogled vse do 5. novembra.

BJ

novi tednik
Vedno z menoj!

90,6 95,1 95,9 100,3
radio celje
Vedno z menoj!

Radio Celje vam pice pripelje

Za konec razveselili še dve ekipi

V akciji Radio Celje vam pice pripelje smo skupaj s picerijo Verona razveselili šest podjetij. Zanimanje za malico v službi je bilo izredno veliko, zato bomo akcijo prihodnje leto prav gotovo ponovili. Ne le malica, pomembno je druženje!

Ob koncu akcije smo razveseli zaposlene v Novomatu – Avto steklo centru Celje. Kot so zapisali, imajo najboljšo ekipo in prav vsak dan naročijo malico v piceriji Verona. Pica jim je dala moči za nadaljnje delo. Za dostavo je tokrat poskrbela radijska voditeljica Daniela Paj.

Marija iz Laškega nam je poslala zanimivo pismo. »Poznam pridne in marljive delavce, tudi invalide, ki si po svojih močeh prizadevajo, da je delo čim boljše opravljeno. Delajo v dveh izmenah in bi se pice prav gotovo zelo razveselili.« S pismom je želela presenetiti tudi svojega sina Branka (na sliki desno), ki je del ekipe invalidskega podjetja CRI Celje v enoti pohištva.

Foto: GrupA

Zaposleni v enoti pohištva invalidskega podjetja CRI Celje so bili veseli odličnih pic.

Pica Radia Celje se imenuje okusna jed, ki smo jo vozili v letošnji akciji. Zaenkrat te pice še ni na rednem jedilniku, morda jo bodo uvrstili prihodnje leto, ko vas bomo v tej akciji znova razveseljevali.

Ekipa picerije Verona iz Celja, kjer so letos poskrbeli za veselje v šestih podjetjih. V Veroni ponujajo ne samo odlične pice, ampak tudi malice ter izjemen izbor LCHF-jedi.

Ekipa celjske enote podjetja Novomat z zasluženjo malico

Drage bralke in dragi bralci!

Preživimo skupaj martinovo in si oglejmo najstarejše slovensko mesto Ptuj, okusimo gostoljubnost domačinov Jeruzalemskih gor, poskusimo vina v Zidanici Malek in v Gornji Dubravi, kjer bomo imeli Martinovo kosilo in se povsili ob živi glasbi.

Izlet stane 52 evrov. Za vas, naročnike Novega tednika, in vašega spremljevalca ali spremljevalko velja nižja cena 42 evrov.

Med vsemi naročniki bomo izžrebali 10 srečnežev, ki bodo potovali brezplačno.

Na posebno doživetje, na martinovanje na Ptuj in v Jeruzalemske gorice, vas vabimo s turistično agencijo M&M Tours.

M&M TOURS
TURISTIČNA AGENCIJA
Milja Moškovec s.p., Mestna ulica 2, 3270 Laško
Tel.: 08 205 36 05, Fax: 08 205 36 07, M: 051 668 700,
www.mmtours.si, E: mmtours@siol.net

Zabavajmo se na martinovanju

Novega tednika Radia Celje

♥
Za nove naročnike
BREZPLAČNO!

Petek, 15. november 2019

Informacije in rezervacije v agenciji M&M Tours, Mestna ulica 2, 3270 Laško vsak delavnik med 8. in 16. uro. Tel. 08 205 36 05, 051 668 700 ali mmtours@siol.net.

NOVI NAROČNIKI! Posebno ponudbo smo pripravili za tiste, ki boste med 5. septembrom in 5. novembrom sklenili naročniško razmerje na Novi tednik za najmanj leto. **BREZPLAČNO** boste lahko uživali na martinovanju. Če želite s sabo peljati tudi svojega spremljevalca ali spremljevalko, velja nižja cena 42 evrov.

Naročite se na Novi tednik na telefonski številki 03-42-25-171 ali na spletni strani www.novitednik.com. Pogoji in natančen program prireditve so objavljeni na www.nt-rc.si/novi-tednik/postanite-narocnik-novega-tednika. Plačevanje je mesečno s položnico.

UŽIVAJTE NA MARTINOVO Z NAMI!

novi tednik

Vedno z menoj!

radio celje

Prostovoljni gasilci iz društev Blagovica in Lukovica so v ponedeljek zjutraj morali na teren v bližino kraja Zlato Polje, kjer so pogasili goreče vozilo. Šlo je za avtomobil znamke BMW. Je to vozilo, ki sta ga uporabila roparja iz Celja? (Foto: PGD Blagovica)

Roparjev še niso izsledili

So trije ropi naključje ali povezava?

Policisti še niso izsledili roparjev, ki sta v ponedeljek zjutraj nekaj minut pred šesto uro oropala vozilo za prevoz denarja. Rop se je zgodil na avtocestnem uvozu Ljubecna, ko sta zamaskirana in oborožena storilca ustavila vozilo in iz njega ukradla denar.

SIMONA ŠOLINIČ

Podrobnosti primera še niso povsem znane, policija o njih ne govori, saj preiskava še ni končana. Zaenkrat je znano

to, da naj bi storilca ustavila Sintalovo vozilo na avtocestnem uvozu na Ljubecni. Pri ropu naj bi celo uporabila strelno orožje, vendar nihče ni bil poškodovan. Nato naj bi z denarjem odpeljala po avtocesti proti Ljubljani. Nekaj časa po ropu so na ljubljanskem območju našli goreče vozilo, za katerega kriminalisti sumijo, da gre za avtomobil, ki sta ga uporabila roparja. Ali sta vozilo pred tem kje ukradla, bo pokazala preiskava.

Po preiskavi in po prijetju storilcev bo znano tudi, ali je šlo za naključje pri tem, da sta se v sorazmerno kratkem času na Celjskem zgodila še dva ropa.

Dan pred tem sta v večernih urah namreč storilca oropala bencinski servis v Šempetru v Savinjski dolini. Zamaskirana in oblečena v temnejša oblačila sta vstopila v servis, zagrozila zaposlenima in od njiju zahtevala denar. Ko sta ga dobila, sta pobegnili. Tudi o njunem prijetju policija še ne poroča. V nedeljo zjutraj se je rop zgodil še v Tomšičevi ulici v Velenju. V tem primeru je bil samo en ropar, oblečen je bil v temnejša oblačila in zamaskiran ter močnejše postave. Ko je vstopil v trafiko, je s pištolo zagrozil zaposleni in zahteval denar. Ko mu ga je izročila, je odšel proti središču Velenja.

Policista zlorabila položaj?

Na celjskem sodišču sodijo nekdanjima policistoma, bratoma Mariu in Darku Nikoliču z območja Velenja. Obtožnica jima očita kaznivo dejanje zlorabe položaja. Oba sta bila pred leti zaposlena na mejnem prehodu v Jelšanah. Kazniva dejanja, ki jima jih specializirano tožilstvo očita, naj bi storila na območju Velenja. Med letoma 2010 in 2013 naj bi na lastno pest poskušala uvesti red v Velenju predvsem med tolpmi in skupinami, ki naj bi preprodajale mamila. Svoj položaj naj bi zlorabila, tako da naj bi v zameno za molk zahtevala denar. Oba krivdo zanikata.

Za volanom avtobusa pod vplivom alkohola

Pretekli teden so policisti celjske policije v štirinurnem usmerjenem in poostrenem nadzoru ustavili kar 354 voznikov tovornih vozil in avtobusov. Šlo je za akcijo nadzora voznikov, ki opravljajo prevoze potnikov, prtljage in tovarov. V štirih urah so tako ugotovili 18 kršitev, najpogostejše je šlo za neuporabo varnostnih pasov. Pri voznikih avtobusov so zaznali dve kršitvi, od tega enkrat vožnjo pod vplivom alkohola. Voznika, ki je vozil vinjen – alkotest je pokazal, da je imel 0,14 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka – so ustavili v Šentjurju. Odvzeli so mu vozniško dovoljenje, mu prepovedali nadaljnjo vožnjo in izdali plačilni nalog.

Motorista več metrov potiskal pred vozilom

Minuli petek se je v prometni nesreči na Teharjah pri Celju hudo poškodoval 50-letni motorist. Vanj je v krožišču trčil 50-letni voznik avtomobila, ki je vozil proti Štoram in izsilil prednost motoristu. Voznik avtomobila je trčil v zadnji del motorja, pri čemer se je ta prevrnil in zagozdil pod avtomobil. Voznik je motorista nato več metrov potiskal pred sabo.

Dan kasneje se je huda nesreča zgodila tudi na lokalni cesti v Slatini pri Ponikvi. Nesrečo je povzročila 45-letna voznica avtomobila, ki je vozila iz smeri Kraberka proti Lutruju. Zaradi vožnje z neprimerno hitrostjo je v blagem desnem nepreglednem ovinku izgubila oblast nad vozilom in zapeljala levo ter trčila v travnato brežino. V trčenju se je huje poškodoval 22-letni sopotnik na sprednjem sedežu. 25-letnik, ki je sedel na zadnjem sedežu, in voznica se v nesreči nista poškodovala.

V ponedeljek zvečer je do nesreče prišlo tudi v Kersnikovi ulici v Celju. 84-letni voznik avtomobila je vozil iz smeri Mariborske ceste proti Čopovi ulici, nakar je v semaforiziranem križišču trčil v 64-letno kolesarko. Ta je prečkala vozišče pri zeleni luči. Pri padcu se je huje poškodovala.

Je kdo videl nesrečo?

Policisti še vedno iščejo morebitne očitivce prometne nesreče, ki se je zgodila v sredo pretekli teden približno ob deveti uri v neposredni bližini parkirišča Cash & Carry v Kidričevi ulici v Celju. V nesreči se je huje poškodovala 68-letna peška.

Nesrečo je povzročil neznan voznik neznanega vozila, ki je med vožnjo iz smeri Kočevarjeve proti Kumerderjevi ulici zapeljal desno proti hodniku za pešce in tam trčil v 68-letnico. Voznik je s kraja nesreče odpeljal, ne da bi peški nudil pomoč. Zaradi razjasnitve okoliščin prometne nesreče policija zdaj poziva vse, ki bi o tem karkoli vedeli, naj pokličejo na 113.

V zadnjih dneh več prijetij ilegalnih prebežnikov

V zadnjem tednu so policisti v naši regiji prijeli več ilegalnih prebežnikov. V nedeljo so na območju Policijske postaje Rogaška Slatina prijeli kar 14 oseb, med njimi 13 turških državljanov in enega državljanu Sirije. Dva od izsledenih, državljanu Turčije, ki sta organizirala ilegalni prehod meje, bodo kazensko ovadili.

V soboto dopoldne so v Šentvidu pri Grobelnem izsledili dva državljanu Alžirije. Po opravljenih postopkih so oba predali hrvaškim varnostnim organom. Ilegalne prebežnike so prijeli tudi v Imenem, in sicer štiri državljanu Iraka. Tudi te so predali hrvaškim policistom. V gozdu na območju Dobovca so v nočnih urah pretekli teden izsledili štiri državljanu Turčije. Pred dnevi so policisti ovadili 29-letnega Srba. Tega so z vozilom ustavili v Brezovcu pri Rogatcu in v njegovem avtomobilu našli tri državljanu Afganistana in enega državljanu Iraka, ki so pred tem v Slovenijo vstopili ilegalno. Dva prebežnika sta bila mladoletna, enemu so morali zaradi slabega zdravstvenega stanja nuditi tudi medicinsko pomoč.

Umrta sta na kraju nesreče

V petek so ceste celjske regije zahtevale kar dve življenji. Na regionalni cesti na Stranicah sta umrla motorista.

Nesreča se je zgodila nekaj minut pred poldnevom. V njej so bili udeleženi trije motoristi in voznik avtomobila. 74-letnik z območja Slovenskih Konjic, ki je bil za volanom osebnega vozila, je vozil proti Vojniku, nato je iz neznanega razloga zapeljal na nasprotni vozni pas. Takrat mu je sicer pravilno nasproti pripeljala osem motoristov. Voznik oseb-

nega vozila je trčil v prednji del motornega kolesa, ki ga je vozil 62-letni voznik z območja Kranja. Ta je poškodbam na kraju podlegel. V vozilo 74-letnika sta nato trčila še dva motorista, stara 61 in 69 let. 61-letnik je prav tako umrl na kraju nesreče, 69-letnik se je lažje poškodoval. Z lažjimi poškodbami jo je odnesel tudi 74-letni povzročitelj. Letos je na cestah na območju Policijske uprave Celje umrlo 20 ljudi. Lani v enakem obdobju 10.

Konstrukter / projektant m/ž (Prebold)

Pričakujemo vsaj V. stopnjo izobrazbe tehnične smeri, vsaj 2 leti delovnih izkušenj na primerljivih delovnih mestih, veselje do tehničnega področja, sposobnost analitičnega razmišljanja, sistematičen pristop k problemom, naravnost k delovanju in rešitvam, delovno vztrajnost, organizacijske in koordinacijske sposobnosti, samoiniciativnost, iznajdljivost, pasivno znanje angleškega ali nemškega jezika, znanje za delo z računalnikom. Nudimo zaposlitev za nedoločen čas s poskusnim obdobjem 6 mesecev. Prijave zbiramo do 19. 11. 2019. Ograje Kočvar, d. o. o., Tovarniška cesta 11c, 3312 Prebold. Več informacij na www.trgotur.si.

Komercialni referent m/ž (Celje)

Pričakujemo aktivno znanje nemškega in angleškega jezika, zaželeno vsaj 2 leti delovnih izkušenj na istem ali podobnem delovnem mestu, prodajne in pogajalske veščine, izpit B-kategorije, napredno poznavanje MS Officea, komunikativnost, zmožnost presoje, urejenost, natančnost, veselje do timskega dela, inovativnost, samoiniciativnost, pripadnost. Prijave zbiramo do 15. 11. 2019. Elastomeri, d. o. o., Bežigradska cesta 4, 3000 Celje. Več informacij na www.trgotur.si.

Traktorist m/ž (Ravne)

Pričakujemo IV. stopnjo izobrazbe kmetijske, strojne ali druge ustrezne smeri, 1 leto delovnih izkušenj, izpit B-kategorije, izpit za voznika traktorja, izpit za viličarista, zaželen izpit za delo v gozdu, samostojnost in samoiniciativnost. Prijave zbiramo do 12. 10. 2019. Kmetijska zadruga Šaleška dolina,

z. o. o., Metleče 7, 3325 Šoštanj. Več informacij na www.trgotur.si.

Pek / delavec v pekarni m/ž (Celje)

Kandidat bo v času uvajanja pomagal izkušenejšemu osebu v pekarni pri pripravi pekovskih izdelkov, kasneje pa jih bo te in polizdelke samostojno pripravljaj. Želimo zaposliti osebo, ki jo veseli peka, ki ima veselje do tega poklica, četudi morda nima primerne izobrazbe. V svojem kolektivu želimo osebo, ki se je pripravljena učiti od izkušenejših mojstrov peke kruha in ostalih pekovskih izdelkov. Naše delo poteka ponoči, zato pričakujemo kandidate, ki so pripravljeni na nočno delo. Prijave zbiramo do 10. 11. 2019. Pekarna Geršak, pekarna, slaščičarna, d. o. o., Cesta na Ljubečno 26, 3000 Celje. Več informacij na www.trgotur.si.

Voznik – dostavljalec m/ž (Celje, teren)

Pričakujemo IV. stopnjo izobrazbo – srednja poklicna šola, 2 leti delovnih izkušenj, izpit B-kategorije, pripravljenost na nočno delo, sobotno in po potrebi nedeljsko delo, zaželen izpit za upravljalca viličarja, računalniška pismenost, poznavanje osnovne higiene živil in osebne higiene, usposabljanje po programu HACCP. Prijave zbiramo do 10. 11. 2019. Pekarna Geršak, pekarna, slaščičarna, d. o. o., Cesta na Ljubečno 26, 3000 Celje. Več informacij na www.trgotur.si.

Orodjar m/ž (Šmartno pri Slovenj Gradcu)

Opis delovnih nalog: izdelovanje orodij za brizganje plastike oziroma izpopolnjevanje že obstoječih orodij (rezkanje, struženje, brušenje, vrtanje), skladiščenje in vzdrževanje orodij. Od kandidatov

pričakujemo: vsaj 2 leti delovnih izkušenj, samostojno opravljanje svojega dela. Kandidatom nudimo: zaposlitev za določen čas z možnostjo podaljšanja, poskusno obdobje 2 mesecev, enoizmensko delo, stimulativno plačilo. Prijave zbiramo do 7. 11. 2019. Daplast, plastične mase in orodjarstvo, d. o. o., Legen 23, 2383 Šmartno pri Slovenj Gradcu. Več informacij na www.trgotur.si.

Prodajalec rezervnih delov m/ž (Šoštanj)

Pričakujemo IV. stopnja izobrazbe trgovske ali kmetijske smeri, 1 leto delovnih izkušenj, sposobnost dela v timu, samostojnost, opravljen izpit za delo z viličarjem. S kandidatom bomo sklenili pogodbo za določen čas 3 mesecev z možnostjo podaljšanja. Poskusno obdobje bo trajalo 1 mesec. Prijave zbiramo do 4. 12. 2019. Kmetijska zadruga Šaleška dolina, z. o. o., Metleče 7, 3325 Šoštanj. Več informacij na www.trgotur.si.

Procesni kontrolor m/ž (Šmartno ob Paki)

Pričakujemo: najmanj štiriletno javno priznano srednje tehniško ali srednje strokovno ali srednje splošno izobraževanje (V. stopnjo izobrazbe), 2 leti delovnih izkušenj, izpit B-kategorije, dobro poznavanje in uporaba računalniških orodij (Windows, MS Office, elektronska pošta, internet), poznavanje standardov v plastični industriji, veljavnih zahtev ISO-standardov, PPAP- in APQP-postopkov, statističnih metod SPC. Prijave zbiramo do 2. 12. 2019. MPT, proizvodnja in trgovina, d. o. o., Šmartno ob Paki 136a, 3327 Šmartno ob Paki. Več informacij na www.trgotur.si.

Skladiščnik m/ž (Šmartno ob Paki)

Pričakujemo: izkušnje na področju skladiščnega poslovanja so zaželeni, niso pa nujen pogoj, izpit za viličarja, ni pa nujen pogoj, izpit B-kategorije, računalniško

pismenost, delovno vztrajnost, organizacijske in koordinacijske sposobnosti, iznajdljivost, samoiniciativnost. Kandidatu nudimo zaposlitev za nedoločen čas s poskusnim obdobjem 6 mesecev. Prijave zbiramo do 30. 11. 2019. MPT, proizvodnja in trgovina, d. o. o., Šmartno ob Paki 136a, 3327 Šmartno ob Paki. Več informacij na www.trgotur.si.

Prodajni inženir m/ž (Velenje, teren)

Pričakujemo vsaj VI. stopnjo izobrazbe elektro-tehnične smeri, 2 leti delovnih izkušenj na podobnih delovnih mestih, dobro znanje tujega jezika – angleščine, zelo dobro znanje MS Office paketa, primerne strokovno poznavanje področja elektrotehnike, vozniški izpit B-kategorije, odgovornost, natančnost, vztrajnost, komunikativnost, samoiniciativnost in angažiranost za prodajo, zmožnost dela v timu in tolerantnost, veselje do dinamičnega dela na terenu in dela z ljudmi. Prijave zbiramo do 30. 10. 2019. FBS elektronik, d. o. o., Prešernova cesta 8, 3320 Velenje. Več informacij na www.trgotur.si.

Vbrizgovalec plastike m/ž (Šmartno pri Slovenj Gradcu)

Opis delovnega mesta: opravljanje del na stroju za vbrizgovanje plastike, nadzorovanje delovanja stroja in skrb za brezhibnost in čistočo orodja, pregledovanje polizdelkov in izdelkov, kompletiranje končnih izdelkov iz več kosov, kontroliranje zapolnjenosti polizdelkov oziroma izdelkov, izpolnjevanje zahtevane dokumentacije v zvezi z polizdelki oziroma izdelki. Pričakujemo: IV. stopnjo izobrazbe, smer strojnik, prodajalec, mizar ali drug ustrezen poklic, 6 mesecev delovnih izkušenj, komunikativnost, samoiniciativnost, natančnost, vestnost. Prijave zbiramo do 19. 10. 2019. Daplast, plastične mase in orodjarstvo, d. o. o., Legen 23, 2383 Šmartno pri Slovenj Gradcu. Več informacij na www.trgotur.si.

Konstrukter razvojniki strojev in naprav m/ž (Zalec)

Pričakujemo: VI./1 ali VI./2 stopnjo izobrazbe strojne smeri, 3 leta delovnih izkušenj s področja razvoja izdelkov in naprav, dobro znanje angleškega ali nemškega jezika, računalniška znanja uporabe programov 3-D Solidworks oz. drugih 3-D programov, inovativnost, samoiniciativnost, natančnost, ideje pri razvoju. Nudimo zaposlitev za nedoločen čas s 3-mesečnim poskusnim obdobjem. Prijave zbiramo do 17. 11. 2019. Vi-Ja proizvodnja, trgovina in storitve, d. o. o., Gotovlje 111c, 3310 Zalec. Več informacij na www.trgotur.si.

Delavec na krivilno-upogibnem stroju m/ž (Zalec)

Pričakujemo: srednjo poklicno izobrazbo, 2 leti delovnih izkušenj za podobnem delovnem mestu, obvezne delovne izkušnje na krivilnih strojih ali na drugih podobnih »abkant« strojih, delo s pločevino, poznavanje tehnične in tehnološke dokumentacije, branje tehnične dokumentacije, zaželeni izpit za viličarja, sposobnost samostojnega in logičnega razmišljanja, visoka motiviranost, zanesljivost in natančnost. Nudimo zaposlitev za nedoločen čas s poskusnim obdobjem. Prijave zbiramo do 17. 11. 2019. Vi-Ja proizvodnja, trgovina in storitve, d. o. o., Gotovlje 111c, 3310 Zalec. Več informacij na www.trgotur.si.

Natakar m/ž (Velenje)

Delovne naloge bodo zajemale strežbo tradicionalne kitajske hrane, pijače in ostalih napitkov. Pričakujemo: vsaj 1 leto delovnih izkušenj na področju strežbe hrane in pijače, urejenost, komunikativnost, ročne spretnosti, natančnost in delovno vztrajnost. Nudimo zaposlitev za določen čas z možnostjo podaljšanja in urejeno delovno okolje. XI-HU, d. o. o., Partizanska cesta 1, 3320 Velenje. Prijave zbiramo do 17. 11. 2019. Podrobnosti na www.trgotur.si.

Vodja blagovnih znamk m/ž (okolica Ljubljane/ Slovenj Gradec/Maribor)

Pri svojem delu boste: komunicirali in se pogajali s priznanimi mednarodnimi dobavitelji blagovnih znamk, predstavljali in skrbeli za blagovne znamke podjetja Acron na slovenskem trgu, obiskovali mednarodne sejme po Evropi in na Kitajskem ... Acron, trgovsko podjetje, d. o. o., Pameče 167, 2380 Slovenj Gradec. Prijave zbiramo do 15. 11. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vodja marketinga m/ž (območje Ljubljane, Celja in Maribora)

Od izbranega kandidata pričakujemo visoko razvito pisno komuniciranje v slovenskem in angleškem jeziku, kreativnost, odgovornost, inovativnost, izražene organizacijske sposobnosti in prodajno usmerjenost. Acron, trgovsko podjetje, d. o. o., Pameče 167, 2380 Slovenj Gradec. Prijave zbiramo do 16. 11. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Natakar m/ž (Rogla)

Postanite del Uniturjeve ekipe, ki skrbi za zadovoljstvo in udobje go-

stov na Rogli. Unitur, d. o. o., Cesta na Rogla 15, 3214 Zreče. Prijave zbiramo do 25. 10. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Kuhar m/ž (Rogla)

Postanite del Uniturjeve ekipe, ki skrbi za zadovoljstvo in udobje gostov na Rogli. Unitur, d. o. o., Cesta na Rogla 15, 3214 Zreče. Prijave zbiramo do 25. 10. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Višji inženir specialist na področju certificiranja m/ž (Nazarje)

V našem razvojnem timu za področje certificiranja vam ponujamo naslednje izzive: vodenje projektov certificiranja izdelkov, prepoznavanje in interpretacije zahtev za ugotavljanje skladnosti izdelkov. BSH Hišni aparati, d. o. o., Nazarje, Savinjska cesta 30, 3331 Nazarje. Prijave zbiramo do 15. 11. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Skrbnik ključnih partnerjev m/ž (Velenje)

Opis del in nalog: skrb za strateške kupce OEM, distribucija s področja tehnike ogrevanja, promocija proizvodnega programa in vzdrže-

vanje komercialno-tehničnih odnosov s kupci. Firšt, d. o. o., Koroška cesta 56, 3320 Velenje. Prijave zbiramo do 30. 10. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Referent nabave m/ž (Velenje)

Pričakovana znanja: V., VI. ali VII. stopnja izobrazbe tehnične/komercialne smeri -tehnično predznanje je prednost, vsaj 3-leta izkušenj na podobnih delih ... Firšt, d. o. o., Koroška cesta 56, 3320 Velenje. Prijave zbiramo do 30. 10. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Gozdar sekač (Vrhole pri Slov. Konjicah)

Glavne naloge, ki se opravljajo na tem delovnem mestu: izvajanje sečnje in izdelave gozdnih sortimentov po delovnih nalogih, izvajanje potrebnih gojitvenih in varstvenih del, sodelovanje pri spravi lesa, izvajanje vseh ostalih potrebnih del v gozdu, čuvanje in vzdrževanje delovnih sredstev ... Fagus Gis, gozdarske storitve, izobraževanje in svetovanje, d. o. o., Vrhole pri Slov. Konjicah 35, 2316 Zgornja Ložnica. Prijave zbiramo do 15. 11. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Zavarovalni zastopnik ali pomožni zavarovalni zastopnik m/ž (Mozirje)

Pričakujemo: srednješolsko izobrazbo ekonomske ali druge ustrezne smeri (V. stopnja), dovoljenje AZN

za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja (pogoj pri zavarovalnih zastopnikih), vozniški izpit B-kategorije ... Zavarovalnica Triglav, d. d., Miklošičeva cesta 19, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 27. 10. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Svetovalec za prodajo in blagajnik m/ž (Maribor in Celje)

Iščemo odgovorne profesionalce, motivirane in zaljubljene v modo, odlične v stikih s kupci ter osebe, ki so se pripravljene učiti in delati na osebnem razvoju. Inditex Slovenija, Ameriška ulica 8, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 15. 11. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Picopek m/ž (Celje)

Iščemo picopeka ali picopeka – pomočnika (m/ž). Njegovo delo bo obsegalo predvsem pomoč pri pripravi in izdelavi pic. V Picikatu pečemo pice v krušni peči. Pripravljamo klasične in napolitanske pice. Picikato, gostinstvo, trgovina, storitve, d. o. o., Teharje 21, 3221 Teharje. Prijave zbiramo do 15. 11. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Natakar m/ž (Celje)

Iščemo natakarja (m/ž), katerega delo bo obsegalo predvsem strežbo »a la carte« ponudbe. Picikato, gostinstvo, trgovina, storitve, d. o. o., Teharje 21, 3221 Teharje. Prijave zbiramo do 15. 11. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Prodajalec kuhinj m/ž (Celje – Levec)

Zaželeni so izkušnje na področju prodaje pohištva oz. kuhinj, pričakujemo smisel in željo po delu s kupci, orientiranost k rezultatom ... Lesnina les-MMS, trgovska družba, d. o. o., Cesta na Bokalce 40, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 27. 10. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Pomožni kovač m/ž (Zreče)

Opis del in nalog: zalaganje kovaške peči, posluževanje utopnega kovanja, priučevanje dela na kovaških agregatih ... Unior, d. d., Kovaška cesta 10, 3214 Zreče. Prijave zbiramo do 7. 11. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

radio celje

Bil je hiter in vselej lačen golov ...

... a tudi v vsakem trenutku pripravljen na šalo.

Celjski rokometaš Luka Žvižej se bo skupaj z Urošem Zormanom poslovil od igralske kariere

»Pri 24 letih so se mi izpolnile otroške sanje«

Prišel je dan za poslovilno tekmo slovenskih rokometnih asov Luke Žvižaja in Uroša Zormanana v dvorani Zlatorog (19.15). Oba sta rojena leta 1980 in držita vsak svoj reprezentančni rekord, Zorman v številu nastopov in Celjan Žvižej v številu doseženih golov. Žvižajevo ekipo bo vodilo pet trenerjev, tudi Celjana Mišo Toplak in Herman Wirth ter Velenjčan Branko Tamše.

DEAN ŠUSTER

Luka Žvižej še vedno deluje, kot da je aktiven rokometaš. Toda umetnost se je posloviti pravočasno. Kdajkoli se to zgodi, za vrhunškega športnika ni prijetno.

»Nisem igral z njim, le proti njemu tako na reprezentančni kot na klubski ravni. To je Patrik Čavar, moj idol.«

Organizatorji obljubljajo šov (tudi ognjen), ki bo navdušil obiskovalce. V slovenskem rokometnem hramu bodo ljubitelji športa lahko videli številne svetovne zvezdnike, privlačen spremljevalni program, v katerem ne bo manjkalo zabave, smeja in nagradnih iger za obiskovalce. Luka Žvižej spada med najuspešnejše celjske športnike. Svoj največji uspeh – tako kot Vlado in Miha Bojović, Rolando Pušnik in Aleš Pajovič – je dosegel izven Celja.

Kdaj se je porodila ideja za Rokometno simfonijo?

Med pogovorom Uroša Zormanana in Anžeta Blažiča, ki je eden glavnih organizatorjev. Precej stvari sta si zamislila. Nato me je poklical Uroš in mi vse skupaj predstavil. Najprej sva razmišljala v slogu, »pa zakaj bi vse skupaj počeli, a veš, koliko stvari je treba pripraviti ...« Potem je Anže predstavil svoj projekt, v katerem vse pripravlja sam s pomočjo Tjaše in Andreje. Nama je preostalo le, da zbereva igralce in pomagava po svojih močeh pri izpeljavi.

Sta na svojih spiskih imela tudi iste igralce?

Da, bilo je več takšnih, ampak sva se dogovorila in jih porazdelila. Nenazadnje so vsi, ki bodo v najinih ekipah, pustili močan pečat v najinih karierah in zato ni pomembno, na kateri strani bodo igrali. Pomembno je, da bodo na parketu. Nisva pozabila na zdravnika, na

maserje, ki so pazili na nas in nas tudi »cartali«. Zbrani bodo vsi tisti, ki so bili z nama v slabih in lepih trenutkih. Na srečo se spominjamo predvsem slednjih. Najini športni poti sta bili dolgi, po mojem mnenju tudi zelo lepi.

So res vsi našeti zvezdniki potrdili svoje prihode?

Ko smo imeli vse prihode obljubljene, smo šele objavili spisek. Bilo je kar nekaj odpovedi, kar je razumljivo.

Koga sta še povabila?

Po Uroševi strani španske in francoske reprezentante ter nemškega Uweja Gensheimerja. Imajo obveznosti v svojih izbranih vrstah. Španci in Francozi nastopajo v zlati ligi. Edi Kokšarov in Dejan Perić bosta z rusko reprezentanco v Argentini. Upam, da so vsi, ki bodo prisotni, dovolj velik

»Organizatorji nama bodo med tekmo skušali poiskati novo službo. Preizkusila se bova v različnih veščinah in videli bomo, v katerih se bova najbolj odrezala.«

magnet za gledalce. Uroš se je že na prvi novinarski konferenci pošalil in obiskovalce rotil, da »če že ne pridete pogledat naju, pridite pogledat vse ostale«.

Lahko koga od vabljenih izpostavite?

Nisem igral z njim, le proti njemu tako na reprezentančni kot na klubski ravni. To je Patrik Čavar, moj idol.

Presenetljivo veliko vstopnic je bilo prodanih že v začetku tega tedna. Kaj boste ponudili gledalcem?

Ob 16.00 bo prva uradna tekma slovenske rokometne reprezentance na vozičkih, ki se bo pomerila s hrvaško izbrano vrsto. Slednji bo pomagal Ivano Balić, naši bom pomagal jaz. Program bo pester, prav vsega ne smem izdati. Lahko povem, da se bova na lep način poslovila od igrišča. Organizatorji nama bodo med tekmo skušali poiskati novo službo.

»Z Barcelono sem osvojil ligo prvakov. Že pri 24 letih sem si lahko rekel: več pa ni!«

Čoparjevi zlato tudi v Rusiji

Slovenska reprezentanca v športnem plezanju je na mladinskem evropskem prvenstvu v Rusiji osvojila šest medalj. Starejša deklica Sara Čopar iz Laškega je bila v Voronježu najboljša v kombinaciji, zlato je dodala srebrno kolajno v težavnosti.

Čoparjevi je v težavnosti družbo na stopničkah delala reprezentančna kolegica Liza Novak iz PK Laško, ki si je z bronom pripeljala prvo odličje na mednarodnih tekmovanjih. »Stena mi je bila všeč, ker je bila zelo previsna, oprimki so bili dobri, gibi zanimivi, smeri pa ob močni konkurenci ravno prav težke. Ponosna sem, da sem letos dvakrat postala mladinska prvakinja. Še sebe sem malo presenetila, a hkrati pokazala, da uspeh na svetovnem prvenstvu ni bil naključje, ampak sem si oba naslova res zaslužila, saj sem trdo delala za to,« je povedala Čoparjeva. DŠ, foto: PZS

NA KRATKO

Celjanke prijetno presenetile

Žalec: V 5. krogu 1. slovenske lige za rokometašice so bile Celjanke v gosteh boljše od Žalčank z 20:17, Velenjčanke so v svoji dvorani premagale Ptujčanke s 23:20. V Žalcu je bila najboljša strelka ekipe Z' dežele Katja Čerenjak s petimi goli, po štiri sta dodali Lea Kranjc in Ana Jeras, reprezen-

tantka Jasmina Pišek je zadel trikrat: »Zelo dobro smo se pripravile, z borbeno igro smo pokazale, da imamo pravo ekipo.« Pri ekipi Zelenih dolin sta bili najbolj učinkoviti Petra Fister s šestimi goli in Anika Strnad s štirimi. Žalčanke so na lestvici tretje, Celjanke pete, Velenjčanke pa sedme.

Dobovec v Moskvo

Rogaška Slatina: Tudi po 6. krogu 1. slovenske futsal

lige je ekipa Dobovca ostala neporažena. V Škofijah je premagala ekipo Bronxa s 5:0. Tri gole je dal Denis Totoškovič. Dobovec bo v elitnem delu lige prvakov med 19. in 24. novembrom igral v Moskvi, kjer bodo tekme domači KPRF, Mostar iz Bosne in Hercegovine in belgijski Halle-Gooik. Igralci in strokovno vodstvo so bili zelo zadovoljni z razpletom žreba. (DŠ)

Prva zmaga rokometašev Celja Pivovarne Laško v letošnji ligi prvakov

»Hvala bogu, da imamo Davida Razgorja!«

»V prvem polčasu je bila obramba dovolj agresivna, v napadu smo šestkrat izgubili žogo, naš vratar ni bil na pričakovani ravni. V drugem delu smo prikazali povsem drugačen obraz, zmanjšali smo število tehničnih napak, vratar je zaustavil precej strellov gostov in dokopali smo se do pomembne zmage,« je bil po tekmi 5. kroga lige prvakov v skupini A zelo jedrnat trener Celja Pivovarne Laško Tomaž Ocvirk. Pred mikrofone je sicer stopil nasmejan, a očitno so se mu pred očmi še vrtele slike iz prvega dela obračuna.

DEAN ŠUSTER

Norveški prvak Elverum je padel z 32:25, potem ko je dobil prvi del z golom razlike. Za preboj v izločilne boje bo teoretično dovolj le še ena zmaga, izdatna proti Zagrebu. Najbrž bo treba točke iskati tudi na Norveškem, v hrvaški prestolnici in še kje.

Kapo dol pred Razgorjem

Pred tri tisoč gledalci so po pet golov dali Josip Šarac, Tilen Kodrin in tudi organizator igre Patrik Leban: »V drugem polčasu smo se prilagodili njihovem načinu igre v napadu. Razlika je očitna, prejeli smo pet golov manj kot v prvih 30 minutah. Nič kaj lažje nam ne bo v nadaljevanju lige prvakov, to je bila zgolj tekma za biti ali ne biti.« Potem je Leban, ki je ostal brez pomoči poškodovanega Domna Makuca, iskreno dodal: »Če kdo manjka, je pač treba zapolniti vrzel. Hvala bogu, da imamo Davida Razgorja, univerzalnega igralca, ki nam lahko pomaga na skoraj vseh položajih. Kapo dol pred njim. Lahko sem se spočil in uspešno nadaljeval.«

David Razgor je nekajkrat oblekel tudi reprezentančni dres.

Obisk na najpomembnejši tekmi v dosedanjem delu sezone je bil skromen, kar pa na srečo ni oviralo Jana Grebenca (pri metu), Kristjana Horžena, Davida Razgorja in ostale.

Vajen, da se prelevi

Na četrtkovo novinarsko konferenco Rokometnega kluba Celje Pivovarna Laško je šepajoč prišel Domen Makuc in že tedaj je bilo jasno, da so možnosti za njegov nastop zelo majhne. Obenem smo vedeli, da vselej lahko na sredino napada vskoči **David Razgor**. V prelomnih trenutkih je odigral odlično, bil je strelec treh golov: »Zdaj se zdi

vse tako preprosto. A ni bilo, vložili smo veliko energije. Odločila je odlična obramba. Končna razlika morda ne odraža, kaj se je dogajalo na igrišču.« Zanimalo nas je, zakaj je takšnega mnenja. Njegovo moštvo je namreč vodilo tudi za osem golov. »Razlika je zelo visoka glede na potek tekme. Večkrat smo igrali bolje, pa smo ostali brez točk. Lahko smo zelo zadovoljni z osvojitvijo dveh točk.« Je

Razgor džoker ali deklica za vse? »Vajen sem že takšnih situacij iz prejšnjih sezon. Ni se bilo lahko čez noč preleviti v srednjega zunanjega napadalca. Skušal sem upravičiti trenerjevo zaupanje.« O gostovanju v Szegeđu in dvobojih z Zagrebom še ne razmišljajo. Osredotočili se bodo na sredin obračun z Ribničani v gosteh. Morda jim bo z njimi težje kot z Vikingi.

Foto: SHERPA, RZS

Srečno z Domžalami, sramotno s Kalcerjem

Na petih tekmah 14. kroga v 1. slovenski nogometni ligi je padlo kar rekordnih 24 golov, v povprečju skoraj pet na srečanje. Celjani so peti, le za točko zaostajajo za Muro in Mariborom. S precejšnjo mero sreče, razpoloženim vratarjem Matjažem Rozmanom in odlično realizacijo pri priložnostih so pred 400 (ali manj) gledalci ugnali Domžale.

Nato so se osramotili v torek, v prvi tekmi četrtfinala pokala NZS so doma igrali z drugoligašem Kalcerjem 1:1.

Vrnitev Kerina

Po dvajsetih minutah so Domžalčani povedli. Dušan Stojinović je krenil v prazno, Deni Štraus je pozabil na past za nedovoljen položaj, Slobodan Vuk pa je bil natančen. Luki Kerinu manjka tekem, potem ko je okrevljal po poškodbi. To je bilo očitno, toda mladenič je bil igralec tekme. Priigral je enajstmetrovko, v drugem polčasu je žogo, ki se je odbila od vratnice po Vizingerjevem strelu, spretno pospravil v mrežo. Gostujoči trener **Andrej Razdrh** ni imel dlake na jeziku, potem ko je čestital gostiteljem za

zmago: »Imeli smo ogromno priložnosti, nekaj zelo izrazitih, prejeli pa smo dva gola po strelu in pol.«

Znali so trpeti

Na drugi strani domači strateg **Dušan Kosič** ni veliko filozofiral v smislu, da se zmagi ne gleda v zobe: »Znali smo trpeti za razliko od nekaterih prejšnjih tekem. Cilj smo dosegli. Igrali smo proti izkušenejši in za nas neugodni ekipi. Naši fantje so vložili veliko energije, kakovost igre pa ni bila na ravni, ki so jo sposobni. Za to je bil seveda kriv tudi nasprotnik. Še marsikaj bomo morali popraviti v igri.« Tri dni kasneje so bili še slabši. Toda proti ekipi iz Radomelj, ki jo vodi Oskar Drobne, so igrali tudi Božić, Vidmajer, Lotrič, Kerin, Vizinger, Zaletel ... Za razliko od sobote, ko je bil za zmago najbolj zaslužen vratar Matjaž Rozman, jih je tokrat reševal Metod Jurhar. Gostje so zadeli še prečko, nato tudi mrežo. Ne dvomimo, da bo v torek na povratni tekmi povsem druga pesem. Toda že v soboto bo treba v Ljudski vrt k razjarjenim vijoličastim.

DŠ, foto: GrupA

Vratar Matjaž Rozman je v odlični formi. Z Metodom Jurharjem tvori enega najboljših vratarskih parov v 1. ligi.

OB ROBU

Imeniten celjski športni konec tedna

Kakšen konec tedna za celjske klube! Zmagali so rokometaši Celja Pivovarne Laško v ligi prvakov, nogometaši Celja proti Domžalam, rokometašice Z' dežele na lokalnem derbiju v Žalcu in hokejisti True Celja, ki so Medveščak v mednarodni ligi ugnali s 3:2, potem ko so zaostajali z 2:0. Vse tri gole je dal Aljaž Ogrizek, zadnjega v peti minuti podaljška. V medijsko prezrti, a kakovostni Jadranski ligi so košarkarice Cinkarne svoje delo opravile že med tednom, ko so v 3. krogu za tretjo zmago popolnoma nadigrale ekipo Orlovi iz Banja Luke.

Odmevnih zmag na največjih tekmovanjih smo bili vajeni od celjskih kegljačic. Po odhodu »Gobčeve generacije« in nato tudi njega (alfa in omega celjskega in slovenskega kegljanja Lado Gobec je umrl letos maja) bo preteklo kar nekaj Savi-nje, preden bodo mladenke zrasle v šampionke. Vodi jih trenerka Ljuba Tkaličič, najboljša športnica Slovenije za leto 1978. V soboto so na kegljišču Golovec premagale kranjski Triglav (5:3), na lestevici so tretje. Niz zmag je dopolnil manjši od dveh celjskih nogometnih klubov, NK Šampion, ki je v Veržeju slavil s 4:0 in je trenutno šesti v 3. SNL - vzhod.

Judo center Budokan Fabjan je od zadnjega konca tedna bogatejši za dve odličji. Evropska prvakinja v kategoriji do 78 kg Klara Apo-

DEAN ŠUSTER

tekar je v kitajskem Wuhanu postala vojaška svetovna prvakinja. Slovenski uspeh je s srebrom v kategoriji nad 78 kg dopolnila njena polsestra Ana Velenšek, prav tako članica kluba Z' dežele Sankaku Celje. To je le del (ček) uspehov celjskih športnikov. Še manj kot dva meseca imajo čas, da dopolnijo zbirko svojih letošnjih odmevnejših dosežkov. Športna društva morajo do 17. decembra posredovati podatke, na podlagi katerih bo Športna zveza Celje nominirala najboljše posameznike in ekipe za leto 2019. Slavnostna prireditel Športnik leta v Celju bo 21. januarja. Že vrsto let se vabilu odzove legendarni slovenski telovadec Miro Cerar, ki je leta 1964 zaslovel na olimpijskih igrah v Tokiu z zlato medaljo na konju z ročaji (na drogu je dodal bronasto kolajno). Nekaj predstavnikov celjskih klubov bo naslednje leto zagotovo odpotovalo v japonsko prestolnico. Morda bo kdo od njih celo ponovil Cerarjev podvig izpred več kot pol stoletja.

Izidi kroga: Mura – Triglav 2:2 (Kranjčani so dvakrat vodili), Olimpija – Rudar 6:0 (Velenjčani so se razpadli, trener Nikola Jaroš je odhiti iz Stožic brez izjave), Celje – Domžale 2:1, Tabor Sežana – Maribor 4:1 (Sežančane vodita Almir Sulejmanović in pomočnik Domen Beršnjak) in Aluminij – Bravo 5:1 (Kidričani so drugi na lestevici, z dvema točkama manj od Olimpije).

Lestvica 1. SNL

OLIMPIJA	14	9	3	2	36:17	30
ALUMINIJ	14	8	4	2	21:8	28
MARIBOR	14	7	4	3	28:16	25
MURA	14	6	7	1	23:15	25
CELJE	14	6	6	2	28:15	24
TABOR	14	5	1	8	17:21	16
DOMŽALE	14	3	4	7	18:28	13
BRAVO	14	3	4	7	19:30	13
TRIGLAV	14	3	2	9	18:33	11
RUDAR	14	0	5	9	13:38	5

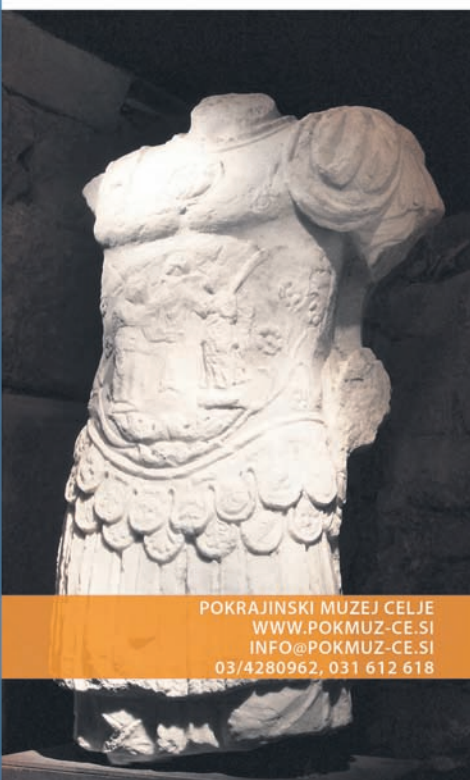
Celje (proti Domžalam): Rozman – Vidmajer, Stojinović, Zaletel, D. Štraus – Plantak, Benedičič – Kerin, Lotrič, Božić – Vizinger. Igrala sta še Čalušič, Štraus.

CELEIA
MESTO POD
MESTOM

JAVNO
VODSTVO

Nedelja,
27. OKTOBER
2019,
ob
11. uri,
Knežji
dvor

POKRAJINSKI MUZEJ CELJE
WWW.POKMUZ-CE.SI
INFO@POKMUZ-CE.SI
03/4280962, 031 612 618

Filmski večer
torek in sobota 22.35

ARENA

TV ARENA
PRI VAŠEM OPERATERJU
T-2 - 189 TELEKOM - 688
A1 - 311 TELEMACH - 129

**VEDEŽEVANJE, ASTROLOGIJA,
NUMEROLOGIJA, REIKI, FENG SHUI**

www.astrocenter.si
090 77 77
2,19 €/min. iz omrežja Telemach, ceno iz drugih omrežij določajo drugi operaterji

»MIKSER« Inox za »miksanje« krmne hrane, gozdarski vitez, 5 t, čelni nakladalec in čelno hidravlika za traktor UTB ali Zetor in razširjena platišča z gumami, 300/70R20, za traktor UTB 640 ali 550, prodam. Telefon 041 999-910.

OPREMA

PRODAM

PEČ na drva, za centralno, skoraj nič rabljeno, prodam. Telefon 031 604-652.1547

PODARIM

FRANCOSKO posteljo, okolica Laškega, prodam. Telefon 041 569-280. 1554

ŽIVALI

PRODAM

NESNICE, rjave, grahaste, črne, pred nesnostjo, prodamo. Brezplačna dostava na dom. Vzreja nesnic Tiboot, telefon (02) 582-1401.

KUPIM

TRAKTOR, lahko je brez dokumentov, poškodovan ali v okvari, kupim. Telefon 040 507-060. 1194

STANOVANJE

ODDAM

STANOVANJE, v centru Dobrne, 65 m², oddam v najem. Informacije od 8. do 17. ure, telefon (03) 5733-245. 1498

televizija celje

KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA
od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

SiOL amis telemach T2
kanal 673 kanal 306 kanal 271 kanal 152

PRAŠIČE, težke od 30 do 250 kg in izločene svinje (za salame) prodamo. Sprejemamo naročila za breje svinje mladice. Domača hrana, možen prevoz. Telefon 031 311-476. p 1526

KOKOŠI nesnice jarkice, rjave, črne, grahaste in bele, pred nesnostjo, prodamo, pripljemo na dom. Telefon 070 545-481. p 1533

BIKCA, starega 5 mesecev in teličko, staro 6 mesecev, simentalca, eko reja, pašna, prodam. Telefon (03) 5738-181, 031 273-205. 1517

PRAŠIČE domače vzreje, različnih tež, prodam. Možna dostava. Andrejeva kmetija iz Jazbin, telefon 031 509-061. 1565

TELICO simentalco, težko 420 kg, staro 15 mesecev, prodam. Telefon 031 560-073. 1526

MLADEGA ovna za plemo ali zakol prodam. Telefon 041 369-397. 1533

TELICO simentalco, staro 17 mesecev, za zakol, prodam. Telefon 041 296-987. 1538

PRAŠIČE, težke približno 30 kg, prodam. Telefon 031 442-372. 1541

MOTORNA VOZILA

KUPIM

AVTO, poškodovan ali v okvari, od letnika 2005 naprej, kupim. Telefon 041 567-747. 1194

RABLJENO osebno vozilo od letnika 2000 naprej, v kakršnem koli stanju, kupim. Telefon 041 708-497. 1501

STROJI

PRODAM

GENERALNO doma predelano prikolico za traktor ugodno prodam. Telefon 031 838-499, 031 890-183, (03) 5414-185, po 20. uri. 1534

novi tednik

ŠKROPLJENJE SADOVNJAKOV PO OBIRANJU

Opravimo s pripravkom **CUPRABLAU Z 35 WP**, ki zmanjšuje potencial okužb jablanovega škrlupa (*Venturia inaequalis*), ki prezimi v obliki askospor v odpadnem listju. Z uporabo **CUPRABLAU-a Z 35 WP** lahko bistveno zmanjšamo potencial okužb v naslednjem letu.

Cuprablau Z 35 WP uporabljamo tudi za učinkovito varstvo koščicastega sadja pred okužbami glive breskove kodravosti (*Taphrina deformans*). Breskve poškropimo jeseni in spomladi in tako pravočasno zatremo brstične glive, ki prezimijo pod lubjem.

Na lupinarjih (oreh, leska) uporabimo **Cuprablau Z 35 WP** za zatiranje orehove (lešnikove) črne listne pegavosti (*Xanthomonas campestris*) v odmerku 2 kg/ha. Tretiranje se opravi jeseni po pravilu pridelka in odpadanju listja.

CUPRABLAU Z 35 WP uspešno zatira tudi listno luknjičavost koščičarjev, češnjevo listno pegavost in črno pegavost jablan, ki jo je vse več opaziti v sadovnjakih.

NOVO!

NOVO!

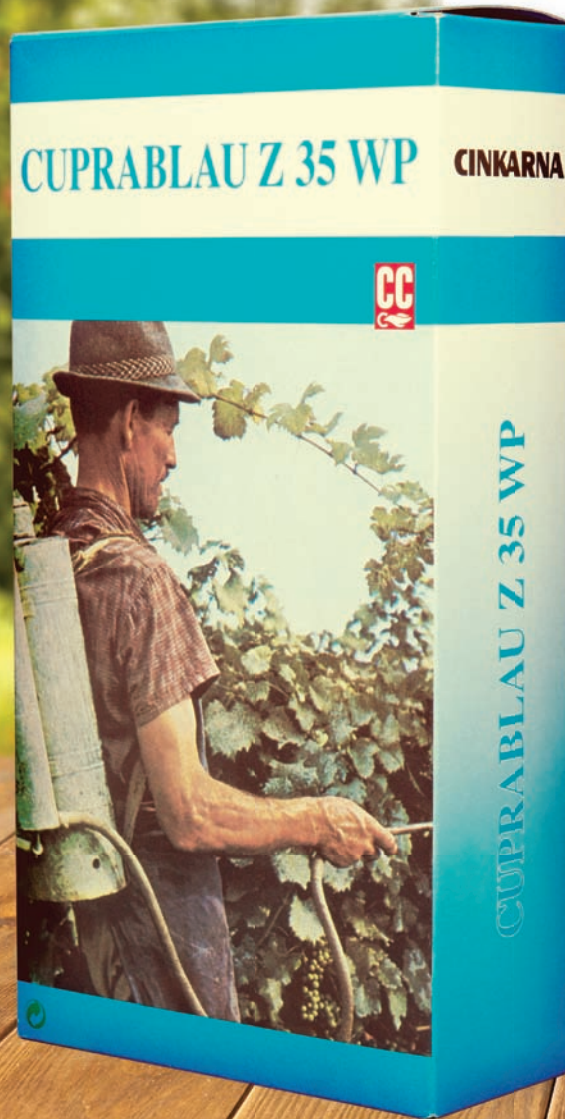
CUPRABLAU Z 35 WG v 100g pakiranju. Lahko se prodaja brez predložitve potrdila o pridobitvi znanj iz fitofarmacije.

www.cinkarna.si

www.cinkarna.si

CC CINKARNA

CUPRABLAU Z 35 WP

Cuprablau Z 35 WP

Skromno in pošteno sta živela,
v življenju le skrb in delo sta imela.
Skozi življenje boriti sta se znala,
a v tistem jesenskem dnevu sta zaspala.
Za vso dobroto in delo pridnih rok
naj vama poplača v nebesih Bog!

15. novembra bo minilo 30 let,
kar nas je zapustil dragi ata

VIKTOR
KOTNIK

V SPOMIN

iz Trnovelj pri Socki

Hvala vsem, ki ju ohranjate v lepem spominu.

Žalujoči: hčerki Milena in Vlasta z družinama

6. oktobra je minilo eno leto,
kar je odšla ljuba mama

MARIJA
KOTNIK

Kruto je bilo in nepričakovano,
kot rezilo noža je zarezalo v srce,
ker odšel si tja v neznano,
zdaj si tam nekje ...
V srcih je le bolečina
in solze so v očeh ...

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža,
očeta, tasta, dedija, brata in strica

MARKA PODPEČANA

iz Vrbe 5 na Dobrni

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste ga v tako lepem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala vsem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče, svete maše, molitve na našem domu in vso podporo v teh težkih dneh. Najlepša hvala enoti intenzivne terapije Maribor, ki je zadnje dni njegovega življenja zanj skrbela z veliko mere strokovnosti in predanosti. Hvala gospodu župniku Milanu Strmšku za pogrebno slovesnost, pogrebni službi Usar za organizacijo pogreba, pevcem za odpete pesmi, za odigrano Tišino in Milanu Reberniku za poslovlilni govor. Spominjali se ga bomo kot plemenitega človeka. Upamo, da se v večnosti zopet snidemo in objamemo.

Žalujoči: žena Jožica, hčerka Natalija z Miranom,
vnuka Maja in Sebastian ter brata Edi in Rudi
z družinama

1546

Kot ljubezen, ki objema,
je tvoje življenje bilo.
Zdaj bolečina srce nam odeva,
vsi pogrešamo te močno.

V SPOMIN

Minilo je že peto leto, kar nas je
zapustila naša ljuba

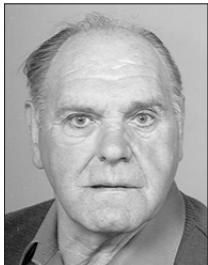
KATJA KOZOVINC

(27. 8. 1981 – 24. 10. 2014)

Hvala vsem, ki jo ohranjate v lepem spominu, na njen prerani grob nosite cvetje in prižigate sveče. Posebna hvala njenim prijateljicam Lučki, Mateji, Mojci in Tanji.

Vsi njeni, ki jo neizmerno pogrešamo.

1561

Ti domača hiša, moj vinograd,
polja, travniki,
ljubljeni moj dom.
Tu je radost, tu je sreča,
zdaj zapustil jaz vas bom.
Zbogom zdaj, domači,
zbogom, vsi ljudje.
Ne jokajte, ne žalujte,
mir zdaj našlo je srce.

ZAHVALA

Ob boleči, nenadni in nenadomestljivi izgubi dragega moža, očeta, starega ata, tasta, brata, svaka in dobrega sosa

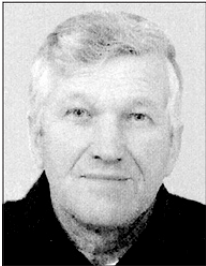
TONETA KRAČUNA

z Lahovne 15
(12. 11. 1946 – 11. 10. 2019)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala za izražena pisma in ustna sožalja ter darovano cvetje, sveče in svete maše. Najlepša hvala podjetjema Elektrosignal in Mik Celje za darovane sveče in cvetje. Hvala gospodu župniku Srečku Hrenu za opravljen obred, gospodu Jožetu Zorku za ganljiv govor pri odprtem grobu, pevcem in vsem ostalim, ki ste nam pomagali pri zadnjem slovesu.

Žalujoči: vsi njegovi

1552

Ne jokajte ob mojem grobu,
privoščite mi večni mir,
izčrpal sem svoje moči,
zaprl sem trudne oči.

ZAHVALA

Zapustil nas je naš dragi

JOŽE JEZOVŠEK

iz Ogorevca 14a, Štore
(12. 4. 1946 – 15. 10. 2019)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani. Hvala za darovano cvetje, sveče, maše in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebna hvala Darji in Boštjanu Senica, Faniki Rom, Ireni Krajnc in Jakiju ter gospodu Marjanu Tržanu za poslovlilni govor. Hvala pevcema Franju in Marini in gospodu župniku za opravljen obred. Hvala pogrebni službi Raj.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: žena Veronika, sin Jože in hčerka Lidija z družino

1558

Ni res, da je odšel -
nikoli ne bo!
Ujet v naša srca,
z najlepšimi spomini
bo vsak naš korak
spremljal v tišini.

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi moža,
očeta, sina in brata

SANDIJA
SEVERJA

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, sodelavcem in znancem, Celjski županovi listi in Ribiški družini Celje za vso podporo v najtežjih trenutkih ter za darovano cvetje in sveče.

Žena Andreja, hčerka Marina, sin Dejan, mama
Hermina in brat Beno

1556

PUJSKE, težke od 25 do 50 kg, za zakol ali nadaljnjo rejo, prodam. Telefon 041 783-100. 1540

TRI bikke simentalce, težke od 150 do 180 kg, stare med tremi in štirimi meseci, prodam. Telefon 031 621-055. 1545

TELICO simentalco, staro 9 mesecev, prodam. Telefon 070 250-441. 1487

TELIČKE simentalke, težke 180 kg, prodam. Telefon 031 559-820. L 100

PRAŠIČA, težkega 160 kg, krmljenega z domačo kuhano hrano, prodam. Telefon 031 546-708. 1536

KUPIM

DEBELE, suhe telice, krave in bikke za pitanje kupim. Plačilo takoj + DDV. Telefon 041 653-286. Š 132

PITANE krave in telice za zakol po širši Štajerski kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p

KMETIJSKI
PRIDELKI

PRODAM

NARAVNO sušeno koruzo in ječmen prodam. Cena po dogovoru. Telefon 070 372-427. n

OSTALO

PRODAM

DRVA, bukev, na paletah, dolžine 25, 33 in 50 cm, prodam. Cena 130 EUR, po dogovoru tudi dostava. Telefon 051 743-942. p

BUKOVA drva na paletah, velikost 1 x 1 x 1,8 m, prodam. Cena 130 EUR. Možna dostava. Telefon 031 625-479. p

SEDLO za konja ponija prodam. Telefon 041 574-577. 1494

DRVA, dolga v hlodih ter kratko žagana, z dostavo, prodam. Telefon 040 211-346. p

DESKE in plohe (lipa, češnja, hruska, jelša, jesen), vse zračno suho, prodam. Telefon 040 211-346. p

HISO v centru Šentjurja, strožnico za obdelovanje lesa, tračno žago, avtomobil Clio, štirivrstno diatonično harmoniko, stiskalnico za sadje ter starinske žepne in stenske ure prodam. Za dogovor za ogled in informacije pokličite (03) 5740-188. Š 46

ZIMSKE gume Semperit, 175/70 R 14, 34 ms, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 212-707. 1530

TELIČKO simentalco, težko 210 kg, in suha drva prodam. Telefon 070 852-763. L 95

KORUZNİK, velik 5 m x 2 m x 65 cm, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 031 683-810. Š 47

ŠTEDILNIK Alfa plan na trda goriva, univerzalni šrotar, kosilnico Alpina in Tomosova motorko prodam. Telefon 041 710-193. 1086

SENO v kockah, 300 kosov in staro mlatilnico za popolno čiščenje, prodam. Telefon 031 801-960. 1548

GUME Sava eskimo, 165/65 R14, vožene eno sezono, ugodno prodam. Telefon 031 884-296. 1553

MEŠANA polsuha drva z dostavo, celjsko območje, prodam. Telefon 041 472-380. 1557

TELICO simentalco, težko 270 kg, brejo telico in traktor lmt 539 prodam. Telefon 041 596-475. 1560

ZAPOSILITEV

IŠČEMO kuharja in natakarja z izkušnjami. Prosti prazniki in nedelje. Okrepčevalnica Puncer, Trnoveljska cesta 7, Celje, telefon 051 458 235, Renato. 1542

RAZNO

IŠČEM vitko soplesalko srednjih let ali starejšo za plesni tečaj in ples. Telefon 040 306-497. 1555

Poroke

Žalec
Poročili so se: Mija SLAPNIK in Edvard CENCELJ, oba iz Jeronima, Mija SATLER iz Andraža nad Polzelo in Boštjan ČULK iz Malih Braslovč.
Velenje
Poročila sta se: Mirjana LUČIČ iz Zagreba in Dean MARI-NOVIČ iz Avstrije.

V četrtek, 24.10.2019 ob 20. uri v živo

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

Radijska urednica Tanja Seme in Luka Žvižej

Preverili smo njeno pljučno kapaciteto

Tudi v tokrat smo bili na Radiu Celje v družbi znanih slovenskih zvezd, in sicer tako na glasbenem kot športnem področju. Pretekli četrtek nas je obiskala usodna Natalija Verboten, ki so jo 8. oktobra izbrali za novo femme fatale 2019, kar pomeni, da je po mnenju bralcev revij skupine Media24 usodno zaznamovala leto.

Gostili smo jo v jutranjem programu, kjer nam je priznala, da še nikoli ni sedla za volan vinjena, je pa res, da je že preizkusila alkotest. Ker smo se tudi mi želeli prepričati, ali Natalija res zna »pihati«, smo ji pripra-

vili presenečenje. Prometna policistka Pika ji je prinesla radijski balon z nalogo, naj vanj piha tako dolgo, dokler ne bo počil. Kljub Natalijini obsežni pljučni kapaciteti ji to ni uspelo, smo se pa zato vsi ob tem zabavali.

Poslovil se je s solznimi očmi in cmokom v grlu

Veliko bolj čustven je bil pretekli torek, ko nas je obiskal legenda celjskega rokometu **Luka Žvižej**. Z Urošem Zormanom se bosta namreč poslovila od igranja rokometu v izjemni družbi evropskih in svetovnih rokometnih zvezd, in sicer danes ob 19.15 v dvorani Zlatorog Celje. Rosne oči in kot je rekel tudi sam, cmok v grlu Luke Žvižejja so bili dokaz, da je slovo vedno vsaj malo boleče. Sploh ko smo mu predvajali izjemno čustvene izpovedi njegovih športnih kolegov Tilna Kodrina, Romana Pungartnika in trenerja Miša Toplaka, ni ostal ravnodušen. Uroš in Luka sta pustila velik pečat, za kar se jima navijači zahvaljujejo. Verjamemo, da bo tudi zaradi nju rokomet v Celju še dolgo živel. Srečno na njuni novi poti.

radio celje

90.6 | 95.1 | 95.9 | 100.3 MHz

TEDENSKI SPORED RADIA CELJE

Četrtek, 24. oktober

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Novice; 6:30 Savinjska danes; 7:00 Svet24 novice; 7:30 Savinjska danes; 8:00 Svet24 novice; 8:30 Savinjska danes; 9:00 Novice; 10:00 Novice; 10:05 Osmrtnice; 10:40 Predstavitve Novega tednika; 11:00 Poročila 12:00 Novice; 12:30 Šport danes; 13:00 Kulturni mozaik; 13:15 Odmev; 14:00 Regijske novice; 15:00 Novice;

15:30 Savinjska danes; 16:00 Svet24 novice; 17:00 Kronika; 17:30 Osmrtnice; 18:15 Odmev (ponovitev); 19:15 Kalejdoskop

Petek, 25. oktober

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Novice; 6:30 Savinjska danes; 7:00 Svet24 novice; 7:30 Savinjska danes; 8:00 Svet24 novice; 8:30 Savinjska danes; 9:00 Novice; 10:00 Novice; 10:05 Osmrtnice; 11:00 Poročila

12:00 Novice; 12:30 Šport danes; 13:00 Kulturni mozaik; 14:00 Regijske novice; 14:15 Rušimo tabuje (vsak zadnji petek) 15:00 Novice; 15:30 Savinjska danes; 16:00 Svet24 novice; 17:00 Kronika; 17:30 Osmrtnice

Sobota, 26. oktober

7:00 Začetek programa; 7:15 Milenium (oddaja za mlade) 8:00 Poročila; 9:00 Svet24 novice; 10:00 Svet24 novice; 10:05 Osmrtnice;

11:00 Svet24 novice; 12:00 Svet24 novice; 13:00 Kulturni mozaik; 13:15 Šport danes; 14:00 Regijske novice; 15:00 Svet24 novice; 15:30 Savinjska danes; 16:00 Svet24 novice; 17:00 Kronika; 17:30 Osmrtnice

Nedelja, 27. oktober

7:00 Začetek programa; 8:00 Poročila; 9:00 Svet24 novice; 10:00 Svet24 novice; 10:05 Osmrtnice; 11:00 Svet24 novice; 12:00 Svet24 novice; 13:00 Čestitke; 15:00 Svet24 novice; 15:30 Savinjska danes; 16:00 Svet24 novice;

vice; 17:30 Osmrtnice; 19:15 Sončni žarek (vsako drugo nedeljo v mesecu)

Ponedeljek, 28. oktober

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Novice; 6:30 Savinjska danes; 7:00 Svet24 novice; 7:30 Savinjska danes; 8:00 Svet24 novice; 8:30 Savinjska danes; 9:00 Novice; 10:00 Novice; 10:05 Osmrtnice; 10:20 Športnih 30; 11:00 Poročila 12:00 Novice; 12:30 Vaš zakaj, naš zato; 13:00 Kulturni mozaik; 13:15 Šport danes; 14:00 Regijske novice; 15:00 Novice; 15:30 Savinjska danes; 16:00 Svet24 novice; 17:00 Kronika; 17:30 Osmrtnice; 19:15 Katrca

Torek, 29. oktober

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Novice; 6:30 Savinjska danes; 7:00 Svet24 novice; 7:30 Savinjska danes; 8:00 Svet24 novice; 8:30 Sa-

vinjska danes; 9:00 Novice; 10:00 Novice; 10:05 Osmrtnice; 11:00 Poročila 12:00 Novice; 12:30 Zverinice iz regije; 13:00 Kulturni mozaik; 13:15 Šport danes; 14:00 Regijske novice; 14:15 Gospodarski utrip regije; 15:00 Novice; 15:30 Savinjska danes; 16:00 Svet24 novice; 17:00 Kronika; 17:30 Osmrtnice; 19:15 Zverinice iz regije (ponovitev)

Sreda, 30. oktober

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Novice; 6:30 Savinjska danes; 7:00 Svet24 novice; 7:30 Savinjska danes; 8:00 Svet24 novice; 8:30 Savinjska danes; 9:00 Novice; 10:00 Novice; 10:05 Osmrtnice; 11:00 Poročila 12:00 Novice; 12:30 Mali O; 13:00 Kulturni mozaik; 13:15 Šport danes; 14:00 Regijske novice; 14:15 Po-udarjeno; 15:00 Novice; 15:30 Savinjska danes; 16:00 Svet24 novice; 17:00 Kronika; 17:30 Osmrtnice

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje

Vedno z menoj!

novi tednik

Vedno z menoj!

Kino

CINEPLEXX

Spored od 24. 10. do 29. 10.

Kinematografi si pridružujejo pravico do spremembe programa.

Angry birds 2 – animirani, pustolovski, komedija
sobota: 11.00, 12.30, 14.30
nedelja: 11.50, 13.50
ponedeljek, torek: 11.20, 13.20, 15.20

Bacek Jon film: Farmagedon – animirani, komedija, pustolovski
ponedeljek, torek: 12.40, 14.30, 16.20

Dvojniki – akcijski, fantazijski
četrtek, petek, ponedeljek: 20.50
sobota, nedelja: 21.10

Joker – triler, drama
četrtek, nedelja, ponedeljek, torek: 17.20, 19.30, 20.40
petek, sobota: 17.20, 19.30, 20.40, 22.00

Kam si izginila, Bernadette? – komedija, drama
četrtek: 16.30, 20.15
petek: 16.30, 20.15, 22.25
sobota: 16.30, 20.50
nedelja: 20.30

ponedeljek, torek: 20.15

Košarkar naj bo 2 – družinska komedija
četrtek, petek: 16.50, 18.30
sobota: 12.00, 13.45, 15.30, 16.20, 17.10
nedelja: 11.10, 12.30, 14.20, 15.10, 16.50
ponedeljek, torek: 11.50, 13.30, 15.10, 16.50, 18.30

Levji kralj – animirani, pustolovski, družinski
sobota: 11.40, 12.40, 15.50
nedelja: 11.20, 12.50, 15.50
ponedeljek, torek: 11.40, 14.00, 16.20

Mali jeti – animirani, pustolovski, družinski
četrtek, petek: 16.00, 16.40, 18.40
sobota: 12.40, 14.40, 15.30, 16.40, 18.40
nedelja, ponedeljek, torek: 12.40, 14.40, 16.00, 16.40, 18.40

Mali jeti – animirani, pustolovski, družinski, 3D
četrtek, petek: 15.30, 17.30
sobota: 11.30, 13.30, 15.00, 17.30
nedelja, ponedeljek, torek: 11.30, 13.30, 15.30, 17.30

Manon – opera
sobota: 18.55

Preboj – vojni
četrtek, petek, nedelja: 15.30, 19.20
sobota: 15.25, 19.20
ponedeljek, torek: 19.20

Prevarantke z Wall Streeta – komedija, drama, kriminalni
četrtek, petek, ponedeljek, torek: 18.40, 21.10
sobota: 18.40
nedelja: 18.50, 21.10

Rambo: Do zadnje kaplje krvi – akcijski, pustolovski
petek, sobota: 22.10

Raymonda – balet
nedelja: 16.00

Strašila – grozljivka
četrtek, nedelja, ponedeljek, torek: 18.00, 20.00
petek, sobota: 18.00, 20.00, 21.50

Tačke na patrolji – animirani, družinski
četrtek, petek: 15.30
sobota: 11.20, 12.50, 14.20
nedelja: 11.00, 12.30, 14.00
ponedeljek, torek: 11.00, 12.10

Vrnitev v deželo zombijev – komedija, pustolovski
četrtek: 16.10, 20.30
petek: 16.10, 20.30, 22.30
sobota: 20.30, 22.30
nedelja: 18.30, 20.30
ponedeljek, torek: 20.30

Zlohotnica: Vladarica zla – pustolovski, družinski, fantazijski
četrtek, petek: 18.10, 19.50
sobota: 14.00, 18.10, 19.50
nedelja, ponedeljek, torek: 13.40, 18.10, 19.50

Zlohotnica: Vladarica zla – pustolovski, družinski, fantazijski, 3D
četrtek, petek: 17.00
sobota: 13.00, 17.00
nedelja: 11.40, 14.10, 16.30
ponedeljek, torek: 12.20, 14.40, 17.00

metropol

Teden družinskega filma:

ČETRTEK
18.00 **Pepelko in skalni trol** – pustolovski
PETEK
17.00 **Kapitan Morten in kraljica pajkov** – družinska pustolovščina
19.00 **Binti** – družinska komična drama
SOBOTA
10.00 **Pika in Packa packata** – risanke za najmlajše
15.00 **Mali jeti** – animirana družinska pustolovščina
17.00 **Jaz sem William** – družinska komična drama
19.00 **Mia in beli lev** – družinska pustolovščina
NEDELJA
10.00 **Slon kolesari po svetu** – risanke za najmlajše
15.00 **Cirkus** – romantična komedija
17.00 **Najin svet** – drama
19.00 **Kickbokserka** – družinska akcijska drama

KINO VELENJE

PETEK
17.00 **Tačke na patrolji** – animirani, sinh.
18.00 **Pritisk** – dokumentarni
18.30 **Zlohotnica: Vladarica zla** – domišljajska avantura
21.05 **Joker** – triler, drama
SOBOTA
17.00 **Košarkar naj bo 2** – družinska komedija
18.45 **Deževen dan v New Yorku** – romantična komedija
20.00 **Pritisk** – dokumentarni
21.00 **Zlohotnica: Vladarica zla** – domišljajska avantura
NEDELJA
16.00 **Tačke na patrolji** – animirani, sinh.
17.30 **Zlohotnica: Vladarica zla** – domišljajska avantura, 3D
19.00 **Pritisk** – dokumentarni
20.15 **Deževen dan v New Yorku** – romantična komedija
PONEDELJEK
20.00 **Preboj** – vojna drama (filmsko gledališče)
21.00 **Preboj** – vojna drama
Počitniški kino:
PONEDELJEK
17.00 **Levji kralj** – animirana avantura, sinh., 3D
19.15 **Košarkar naj bo 2** – družinska komedija
TOREK
17.00 **Mali jeti** – animirana avantura, sinh.
19.00 **Joker** – triler, drama

Kulturne prireditve

ČETRTEK, 24. 10.

18.00 Schwentnerjeva hiša Vransko

50 let mojega ustvarjanja odprtje razstave *Aca Markoviča*; odprtje *bo popestril Miro Klinc*

19.00 Medobčinska splošna knjižnica Žalec

Jesen ihti predstavitev knjige *Branka Zupanca*

19.00 Osnovna šola Lesično

Literarni večer z Veroniko Gradišek

19.00 Dom sv. Jožefa Celje

Leto okusov z Valentinom Vodnikom
Mohorski večer, predstavitev knjige, gost: prof. dr. Janez Bogataj

19.00 Kulturni center Laško

Osrednja prireditev
Bralne značke za odrasle
Knjižnice Laško
gost: Tone Partljič, v glasbenem delu bo nastopila akustična zasedba Pocket Edition

19.00 Ipavčev kulturni center Šentjur

Javni nastop Glasbene šole skladateljev Ipavcev Šentjur

19.00 Mestna knjižnica Velenje

Občinska proslava ob dnevu reformacije
program bodo pripravili učenci in učitelji OŠ Gorica

19.30 Likovni salon Celje

Komedija o artu
premiera, igra: Miha Firšt; humorna gledališka predstava o svetu umetnosti

20.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec

Seks po slovensko
komedija Vida Valiča

PETEK, 25. 10.

10.00 do 12.00 Dvorana Gimnazije Celje – Center

Dijaki dijakom
glasbena prireditev ob 150-letnici Ekonomske šole Celje, nastopili bodo bivši in sedanji dijaki; vstop prost

16.00 Dom sv. Jožefa Celje

Glasbeni spomini: Ali ljubite swing?
glasbeni večer ob poslušanju glasbe in pogovoru, voditelj: Danijel Pšeničnik

18.00 Galerija Zgornji trg Šentjur

Malgaj
odprtje razstave likovnih del udeležencev likovne kolonije Ipavčeve palete II

19.30 Likovni salon Celje

Komedija o artu
igra: Miha Firšt; humorna gledališka predstava o svetu umetnosti; tudi v soboto ob istem času

19.30 Narodni dom Celje

Za pesem bije mi srce
koncert, nastopajoči: sekstet Lindek, Frankolovo, Harmonikarski orkester Glasbene šole Celje in MoPD Pod gradom

21.30 Branibor Club Celje

Vlado Kreslin
koncert

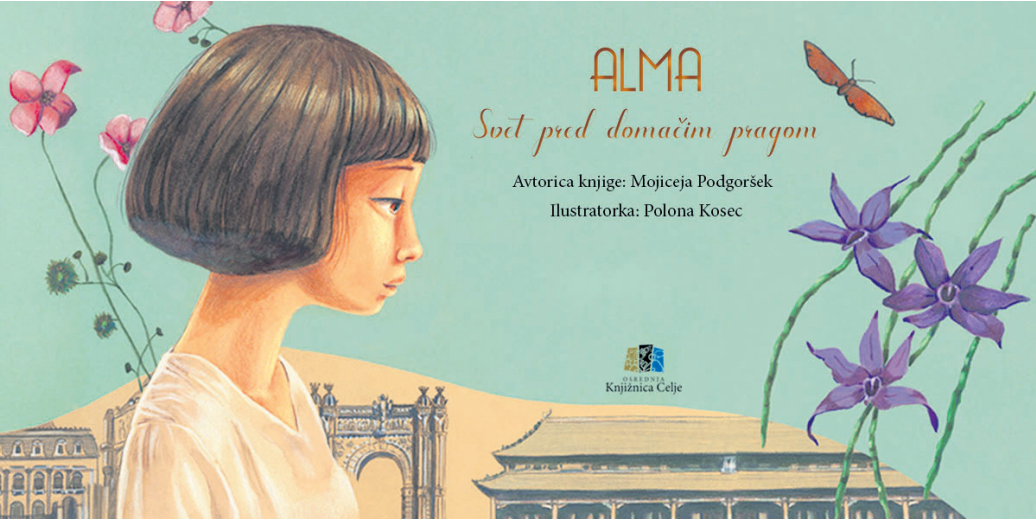
SOBOTA, 26. 10.

10.00 Ipavčev kulturni center Šentjur

Afriško sonce
otroški abonma Jurček; primerno za otroke od 3. leta dalje

10.30,14.30 in 19.30 Dom II. slovenskega tabora Žalec

Maroltovo srečanje odraslih folklornih skupin Slovenije
državno tekmovanje, polfinala in finale

18.00 Podružnična Osnovna šola Blagovna

Folklorna skupina Blagovna z gosti
koncert

19.30 Gledališče Zarja Celje

Novačanova gledališka srečanja: Laurent Baffie: Resno moten
tretja tekmovalna predstava, Šentjakobsko gledališče Ljubljana, komedija

20.00 Dom krajanov Grobelno

IX. MaK – Mednarodni kantavtorski festival

21.00 Večnamenska športna dvorana Podčetrtek

Gibonni
koncert

21.00 eMČe plac Velenje

Oktoberfestič
koncert Eightbomb in Bog bards

NEDELJA, 27. 10.

11.00 Pokrajinski muzej Celje

Celeia – mesto pod mestom
javno vodstvo po razstavi

15.00 Dvorana Pristava pri Mestinju

Prijat'li, zapojmo, naj pesem doni v Pristavi
nastop ansamblov in ljudskih pevcev ter praznovanje 20-letnice delovanja KD

18.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec

Nune v akciji
muzikal

19.00 Dom sv. Jožefa Celje

Glasba na hribu: Orgelski koncert
organist in koncertni orglavec Luka Gojkošek

PONEDELJEK, 28. 10

17.30 Osrednja knjižnica Celje

Recital ob 150-letnici smrti Simona Jenka in 140-letnici rojstva Josipa Murna
spominski večer pripravljajo: Jana Kvas in člani Ljubiteljskega gledališča Teharje Celje

TOREK, 29. 10.

19.30 Gledališče Celje

Nava Semel: Večni otrok
abonma po posebnem razporedu in izven

20.00 Avla Doma II. slovenskega tabora Žalec

Življenje v rož'cah
monokomedija Alje Kapun, premiera

Komemoracije ob dnevu spomina na mrtve

ČETRTEK, 24. 10.

14.00 Pri spomeniku padlim borcem pri OŠ Podčetrtek

Kratek kulturni program učencev OŠ Podčetrtek

18.00 Pri spomeniku Onemele puške, Titov trg Velenje

Program učencev in učiteljev OŠ Antona Aškerc
Velenje

PETEK, 25. 10.

11.00 Mestno pokopališče Slovenske Konjice

Program učencev Gimnazije Slovenske Konjice

11.00 Pri spomeniku pri Večnamenskem domu v Vinski Gori

11.00 Konjiško pokopališče

16.00 Pri Gasilskem domu Trnovlje Celje

Program Gledališča Zarja Celje in Osnovne šole Ljubečna

17.00 Pri spomeniku v Škofji vasi

Program KD bratov Dobrotinškov Škofja vas in Osnovne šole Ljubečna

18.00 Pri KS Ljubečna

Program učencev Osnovne šole Ljubečna
TOREK, 29. 10.

11.00 Stari pisker Celje

Polaganje vencev

12.00 Teharje

Polaganje vencev

13.00 Grobnica Golovec

Krajši program in polaganje vencev

Ostale prireditve

ČETRTEK, 24. 10.

9.00 Ipavčev kulturni center Šentjur

Ko telo spregovori
predava: Breda Dobnik v okviru Univerze za III. življenjsko obdobje

PETEK, 25. 10.

15.30 Knjižnica Bistrica ob Sotli

Jesenska pravljčna
ustvarjalnica

17.00 Socio – večgeneracijski center Celje

ABC orientalskega plesa

19.00 eMČe plac Velenje

Oktoberfestič
pivo: od A do Ž

19.00 Župnijska cerkev sv. Janeza Krstnika v Vinski Gori

Kvartet Svit z Marino
letni koncert

SOBOTA, 26. 10.

9.00 Dom kulture Velenje

Numifil 2018
filatelistični in numizmatični sejem

15.00 Na trgu vasi Lipa Term Olimia Podčetrtek

Bučarijada in sejem
Dotik narave
ponudba lokalnih pridelkov in izdelkov, vodene delavnice izrezovanja buč, zabavne igre, animacije ...

17.00 Šaleški grad Velenje

Na šaleškem gradu
straššiii
srljiva dogodivščina za otroke

18.00 Dom krajanov Konovo

Srečanje harmonikarskih skupin

PONEDELJEK, 28. 10.

9.00 do 12.00 Knjižnica Šentjur

Lego robotika za otroke
robopionirček, začetna delavnica za otroke od 6 do 11 let

10.00 Vila Rožle Velenje

Jesenske počitnice
jesenske ustvarjalnice, kuharska delavnica, lego robotika za otroke

10.00 Večgeneracijski center Planet generacij Velenje

Počitniške igrarije

13.00 Mladinski center Velenje

Središče mladih in otrok Velenje
od ponedeljka do četrтка: delavnice, igre, pomoč pri učenju

TOREK, 29. 10.

9.00 do 11.00 Vila Rožle Velenje

Lego robotika za otroke
jesenski počitniški živ-žav

10.00 Galerija Velenje

Podobe mesta
jesenske brezplačne počitniške delavnice

10.00 Muzej novejše zgodovine Celje

Ježkova denarnica: Hermanova otroška ustvarjalnica in igra v Ježkovi banki v Hermanovem brlogu
počitniško druženje za otroke in družine; tudi v sredo ob istem času

Podjetje NT&RC, d.o.o.
opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.
Direktorica: Anica Šrot Aužner
Tisk: Salomon, d. o. o.
Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 9,5 % davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK
Odgovorna urednica: mag. Marjetka Raušl Lesjak
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
RADIO CELJE
Odgovorna urednica: Tanja Seme
E-mail: radio@nt-rc.si, **v studiu:** info@radiocelje.com
UREDNIŠTVO
Bojana Avguštinčič, Tatjana Cvirn, Barbara Gradič Oset, Robert Gorjanc, Janja Intihar, Brane Jeranko, Lea Komerički, Saška T. Ocvirk, Špela Ožir, Tina Strmcnik, Simona Šolinič, Dean Šuster, Luka Žerjav

AGENCIJA
Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.
Telefon: (03) 42 25 100
Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si
Vodja marketinga: Bojan Kunc

NAROČNINE
Telefon: (03) 4225 171
E-pošta: narocnine@nt-rc.si
Mesečna naročnina je 11,95 EUR. Za tujino je letna naročnina 286,80 EUR. Številka transakcijskega računa pri Abanki d.d. Ljubljana: SI56 0510 0801 5262 360. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.
MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE
Telefon: (03) 4225 144
E-pošta: oglasi@nt-rc.si

Mednarodno orientacijsko planinsko tekmovanje

Šoštanjski seniorji balkanski podprvaki

Slovenske ekipe so na balkanskem prvenstvu v planinski orientaciji dosegle dve prvi in dve drugi mesti ter ekipni pokal za skupno drugo mesto. Med seniorji so se naslova balkanskih podprvakov v planinski orientaciji veselili člani Planinskega društva Šoštanj.

BARBARA GRADIČ OSET

Balkansko prvenstvo v planinski orientaciji je bilo od 11. do 13. oktobra na Igmanu v Bosni in Hercegovini. Pod okriljem Združenja pla-

ninskih organizacij Balkana (BMU) je prvenstvo letos organizirala Planinska zveza Bosne in Hercegovine. Na Igmanu nad Sarajevom se je

v planinski orientaciji preizkusilo 23 ekip iz Bosne in Hercegovine, Črne gore, Severne Makedonije, Srbije in Slovenije, od koder se je na balkansko prvenstvo uvrstilo šest ekip, najuspešnejših na Slovenskem planinskem orientacijskem tekmovanju. Na tekmovanju se morajo planinci preizkusiti v znanju orientacije, planinskih vsebin in znanju prve pomoči. Ekipa so bile razporejene v štiri starostne skupine: pionirji (do 15 let), juniorji (do 18 let), seniorji (od 18 do 45 let) in veterani (nad 45 let). Tekmovalci so se z zemljevidom in s kompasom v rokah na planini Igman pomerili v dnevni in nočni preizkušnji.

Slovenski standardi so višji

Štirje tekmovalci iz PD Šoštanj – Mitja Domajnko, Žiga Kugonič, Jan Ostervuh in Janez Kugonič – so se pomerili med seniorji in dosegli drugo mesto, prvo so jim odnesli kolegi iz PD Poljčane, društva, ki je zadnja leta skoraj nepremagljivo v planinski orientaciji v Sloveniji. A tudi Šoštanjčani so bili zelo dobri. Kot je povedal **Janez Kugonič**, so bili navdušeni, da so se uvrstili na balkansko tekmovanje, da so domov prinesli drugo mesto in da je

Četrto balkansko prvenstvo v planinski orientaciji je bilo letos na planini Igman nad Sarajevom. (Foto: Gvido Španring)

bilo tekmovanje dobro organizirano. »Tekmovanje je bilo lepo izpeljano, čeprav so pri nas standardi nekoliko višji. Malo se je bilo treba privaditi na balkanski ritem, ker ura tam malo zamuja.«

V ekipi so bili štirje tekmovalci, dva sta bila prvič na mednarodnem tekmovanju, dva sta se udeležila lanskega prvenstva v Makedoniji. Kot je dodal Janez Kugonič, letošnja mednarodna orientacija ni bila ne tehnično ne fizično pretirano zahtevna, čeprav so imeli nekaj težav s pravili, ki se nekoliko razlikujejo od pravil na slovenskih tekmah.

Načrtna vzgoja mladih orientacistov

Šoštanjsko planinsko društvo je eno tistih društev, ki načrtno vzgaja mlade planince, tudi mlade orientaciste, ki s tekmovanjem redno prinašajo medalje. »V našem društvu menimo, da je orientacija ena od osnov gibanja v naravi in tekme v planinski orientaciji so odlična motivacija za otroke, da se priučijo teh veščin. Otroci se že od petega razreda udeležujejo teh tekmovanj, poskrbimo tudi za teoretična znanja.«

In kakšen je njegov nasvet, da bi nad svetom planinske

orientacije navdušili svoje otroke? »Znanje orientacije nam pride prav tudi v vsakdanjem življenju. Na poti na morje, potovanje ali v gore. Če je zraven dobra družba in zmanjka telefonskega signala, je še toliko boljše.«

Kot je zaključil Janez Kugonič, je nad tovrstnimi tekmovanji navdušen, ker je to odlična rekreacija v naravi, hkrati je priložnost za spoznavanje in druženje s podobno mislečimi ljudmi. »Ker ne gre za vrhunski šport, med nami vlada zdrava mera tekmovalnosti in si po tekmi vzamemo čas tudi za druženje.«

Podprvaki prihajajo iz Šoštanja (Foto: osebni arhiv)

FOTO TEDNA

Šla je v napačno stranišče.

Foto: GrupA

Zagrizeni dirka po grbinah str. 34

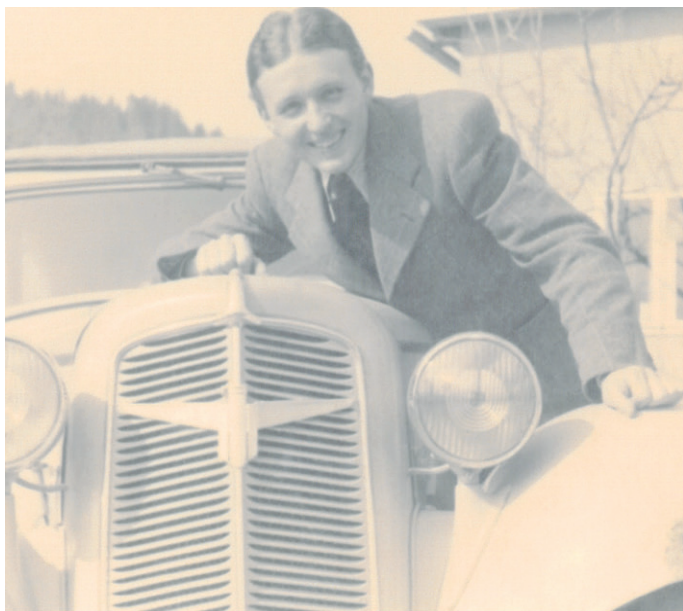

Foto: GrupA

NasmejAna z žarom
zmagovalke v očeh str. 30

Legendarni velenjski
fotograf str. 36-37

Šentjurčani luščili
bučn'ce str. 38

Poslovite se od umirajočega takrat, ko je še čas, pravi Martina Košar iz Hospica

Pogovori o minljivosti olajšajo smrt in žalovanje

Ljudje se med seboj zelo malo pogovarjamo o smrti in minljivosti. Preveč smo morda sebični in pozabljamo, da umirajoči čuti in se tudi zaveda. Teme o tem, da se ljubljena oseba poslavlja, ne bi smeli potiskati na stran. Nikoli si ne bi smeli dovoliti, da bi si, ko bližnjega ne bo več, določene stvari očitali. Kot denimo to, da mu nečesa nismo povedali ali da nismo želeli slišati njegovega čutenja ali mišljenja, ko je bil še čas. Denarja in premoženja nihče ne odnese s seboj, ko za vedno zapre oči. Takrat odide človekova osebnost. Smrt je le del življenja, pravi strokovna delavka Hospica Martina Košar, diplomirana organizatorica in menedžerka socialnih dejavnosti. Toda tega družba še vedno ni sprejela.

SIMONA ŠOLINIČ

»Na trenutke se zdi, da se spreminja pogled na to, saj je tudi delovanje Hospica bolj prepoznavno v okolju. Marsikdo v okviru zdravstva in sociale smrt kot del življenja morda poveže s poslanstvom Hospica, ampak na splošno, če pogledamo družbo kot celoto in to, kakšen je odnos do umirajočih in njihovega dostojanstva, vidimo, da v družbi ljudje še vedno nismo naredili velikega koraka naprej na tem področju,« pravi Martina Košar.

Sta smrt in predvsem umiranje še vedno tabu?

Da. Zelo velik tabu. Včasih se mi zdi, da se ta tabu še povečuje, namesto da bi se zmanjševal. Ni veliko pogovorov o umiranju, smrti, minljivosti in o tem, kako takrat ravnati, kako pristopiti k bolniku z neozdravljivo boleznijo ... To je najbolj opazno v domačem okolju bolnika in v odnosu svojcev do njega. Nekateri se oddaljijo od tega, nihče noče razmišljati o tem ... Vse to je odnos do smrti. Na terenu te stvari opazimo, saj se ukvarjamo s pomočjo umirajočim in svoj-

cem. Ljudje o minljivosti ne razmišljajo, dokler se sami ali njihovi bližnji ne znajdejo v hudi situaciji. Predvsem je to mogoče opaziti pri tragičnih ali prometnih nesrečah. Žalujoči pogosto kasneje povedo, kako grozno je bilo takrat. Da jih zdravniki ali policisti na kraju nesreče, če so bili svojci blizu, niso spustili do pokojnega, pri čemer so dejali, da se to ne sme in naj ga imajo raje v spominu takšnega, kot je bil ...

... želite povedati, da bi jim morali pustiti blizu?

Absolutno! Saj to je ravno tisto, česar se v resnici ljudje bojijo. In prav je, da se poslovijo od bližnjega.

Torej govorite o slovesu. Da se poslovimo na primeren način. Tudi v primeru hude bolezni. Slovo, ko je še čas?

Slovo je prvi korak. Ko je še čas, da. Takrat vemo, da se življenje končuje. Gre za čas, ko se lahko o marsičem pogovorimo, saj na ta način končujemo odnose. Imamo življenjsko priložnost, bi lahko rekli. Ampak to redkokdo zmore. Veliko-

krat se zgodi, da ljudje ravnajo nasprotno – kot da se ni nič zgodilo, kot da se ne dogaja nič posebnega – in se o tem ne pogovarjajo. Umirajoči celo večkrat načne to tematiko, ker o tem želi govoriti. Če se zaveda, je pomembno samo to, kako bo končal svoje odnose. Svojci pogosto tega ne želijo in spremenijo temo pogovora. Najpogostejše rečejo: »Saj bo bolje. Ne bomo zdaj o tem. Ne bomo tako razmišljali.« Zato na svojih predavanjih in v stikih z ljudmi v Hospicu vedno učimo svojce, naj takrat, ko pride ta čas in ko umirajoči želi govoriti o svoji situaciji, svojem čutenju in odnosih, vsaj poslušajo, če se že o tem ne morejo pogovarjati.

Ker se nekateri ne želijo pogovarjati z umirajočim o odnosih in smrti, to kasneje, ob žalovanju, izbruhne kot travma ali dejavnik tveganja za duševne stiske. Mnogi si to, da si z bližnjim niso vsega zaupali, kasneje očitajo.

Skoraj vedno pride od tega. Pojavijo se občutki krivde. Po vsaki smrti svojec občuti krivdo. To so največje stiske. Pojavijo se vprašanja: »Zakaj se o tem in tem nismo pogovarjali, ko je bil še živ? Zakaj mu nisem tega povedala ...?« Posledica so oteženo žalovanje, čustvene stiske in različna

psihična stanja. Patološko se lahko vse to razvije v najhujše oblike stisk, ko oseba žalovanja nikakor ne more končati in se to prevesi celo v bolezensko stanje. Občutki krivde so namreč odvisni od odnosa z osebo, ko je bila še živa, in od tega, kakšni so bili ti odnosi. Obstajajo primeri, ko se svojci, prijatelji, znanci popolnoma umaknejo od umirajočega in ne zmorejo niti na obisk k njemu domov ali v bolnišnico.

Je to v človeški naravi ali je to enostavno pričlen strah zaradi sistema, ki je pozabil na človeške odnose?

Gre za primarni strah pred koncem in pred tistim, česar ne poznamo. Še vedno je smrt skrivnost. Znanstveno še ni potrjeno, kaj se zgodi po njej, da bi lahko v točno določen odgovor verjeli vsi

enako. Odgovor posameznika na to vprašanje je odvisen od njegove vere, vzgoje, kulture. Kaj se dogaja, ko prenehamo obstajati tukaj, je večno filozofsko vprašanje. Človek se ga dotakne samo takrat, ko se nekaj zgodi in ko začuti minljivost. Samo takrat. Drugače o tem ne razmišlja. Kot da je več. Nihče od nas ne razmišlja o smrti na način, ali smo nanjo pri-

»Umirajoči dajo jasno vedeti, da je zanje odnos s svojci najpomembnejši, ne denar ter materialni status ali imetje. Tik pred smrtjo, ko oseba ni več tako bistra in se njena zavest že odmika, želi ob sebi imeti bližnje, jim povedati in izraziti svoja čustva. Pogosto se zgodi, da takrat telo ni več pri močeh. Lahko potrdim, da preden ljudje umrejo, spoznajo, kaj je resnično pomembno v življenju.«

Program Hospica zajema celostno oskrbo hudo bolnih v zaključni fazi bolezni in njihovih svojcev tam, kjer so bolniki nastanjeni, predvsem doma, včasih tudi v bolnišnicah in domovih za starejše. Poudarek je na celostnem pristopu. Cilj je zagotovitev čim boljše kakovosti preostalega življenja. Društvo Hospic deluje tudi v Celju (Kocenova ulica 4, telefon 03/54 86 011) in Velenju (Šaleška cesta 2d, telefon 051/418 445). V Celju bodo v teh dneh začeli tudi svetovanje za skupine žalujočih odraslih in delavnice za žalujoče otroke in mladostnike.

pravljani v tem trenutku. Ali morda čez deset minut nekje izza ovinka v kakšni nesreči. Kajti to se lahko zgodi. Gre za naravni mehanizem v človeku in vedenje, da lahko živi, kljub temu pa se ne zaveda, kako zelo ranljiv je.

Ali glede na svoje poslanstvo pomoči umirajočim in njihovim svojcem razmišljate o tem večnem filozofskem vprašanju, kaj se zgodi z nami po smrti?

Da. Podobno je kot raziskovanje in vprašanje strokovnjakov o obsmrtnih izkušnjah, ko so ugotovili, da se vsem dogajajo enake stvari v času smrti. Tudi jaz lahko rečem – glede na primere, ki sem jim bila priča kot medicinska sestra in zdaj strokovna delavka v Hospicu – da sem prišla do spoznanja o tem, da se podobne stvari dogajajo tudi tik pred smrtjo. Umirajoči se osebno spremenijo. Vsega, kar ga je karakteriziralo pred

Vsekakor. Vse temelji na pogovoru, skozi tega spoznavamo stvari, spreminjamo mnenje in potem v skladu s tem živimo v praksi. Vendar se pred prakso vse konča, saj ljudje bežimo od te tematike. Če bi imeli v šoli učne sklope o minljivosti, torej bi to temo umestili v šolski sistem, bi bilo drugače. Otroci se učijo o nastanku življenja, vedo, kako se življenje spočne, a ne vedo, kaj se dogaja ob umiranju. Nikjer ni za to nobene učne podlage. Bi pa bilo zelo pomembno, da bi se o tem učili. Ko pride do konca in vprašanja, kako poteka umiranje, nastane težava. Če bi se o tem učili že v šolah, to ne bi bil takšen problem.

Bi bilo lažje?

Da. Ker bi bilo to vedenje del nas. Tako pa je najhujše, ko se znajdemo v hudi situaciji in nimamo osnovnega pojma o tem, kaj sploh

»Umiranje je v družbi zelo velik tabu. Včasih se mi zdi, da se ta tabu še povečuje, namesto da bi se zmanjševal. Ni veliko pogovorov o umiranju, smrti, minljivosti in o tem, kako takrat ravnati, kako pristopiti k bolniku z neozdravljivo boleznijo ... To je najbolj opazno v domačem okolju bolnika in v odnosu svojcev do njega. Nekateri se oddaljijo od tega, nihče noče razmišljati o tem ... Vse to je odnos do smrti.«

boleznijo, naenkrat skoraj ni več. Ostane samo iskrena neposredna oseba. Tudi če je bil nekdo prej zelo hladen in prepirljiv, se v končnem obdobju življenja spremeni in postane mehak, priazen. Omenja samo pomembne stvari. Govori z ljubeznijo. Svojci ponavadi opazijo, da nekdo, ki prej ni bil čustven, pred smrtjo izraža svoja čustva. Zato rečemo, da je to blagoslov za zaključevanje in razčiščevanje odnosov, ker to ljudje potrebujejo. Umirajoči in svojci. Kaj je torej tisto, kar odnesemo s seboj, ko nas ni več?

To, kakšni smo bili kot človek v odnosih?

Točno to na koncu življenja priplava na površje. Umirajoči dajo jasno vedeti, da je zanje to najpomembnejše, ne denar ter materialni status ali imetje. Nimajo skrbi glede tega, ampak samo glede odnosov in želijo, da so svojci ob njih. Tik pred smrtjo, ko oseba ni več tako bistra in se njena zavest že odmika, želi ob sebi imeti bližnje, jim povedati in izraziti svoja čustva. Pogosto se zgodi, da takrat telo ni več pri močeh. Lahko potrdim, da preden ljudje umrejo, spoznajo, kaj je resnično pomembno v življenju.

To ste povedali tako, kot da je umirajoči edini, ki se smrti na koncu pravzaprav ne boji.

Večinoma to drži. Na začetku, ko se morda pojavi bolezen, nastane šok, pojavita se nesprejetje in celo barantanje, zakaj jaz. To so obdobja, skozi katera gre vsak človek v takšni situaciji. Lahko se pojavi duševna stiska, ko človek uvidi, da temu ne more ubežati. Na koncu je sprejetje oziroma soočenje. Takrat se nekaj v človeku sprosti ...

Bi bilo tega strahu in bega od minljivosti manj, če smrti ne bi imeli za tabu?

»Cela veriga ljudi v procesu umiranja je v strahu pred minljivostjo. Svojci, prijatelji, zdravstveno osebje. Toda pazite, bolnik pa je tisti, ki je v svojem zavedanju še najbližje realnosti. S tem je na svojem bregu, ostali so na drugem. Če bi mu stopili korak nasproti in upoštevali njegove želje po izražanju občutenj, bi mu bilo lažje. On ve, da umira. Čuti.«

Žalovanje je torej proces?

Da. S točno določenimi obdobji. Izguba bližnjega spremeni potek življenja svojcev in to se pozna tudi na telesu, ki ima svoje zakonitosti. Najprej se pojavi šok, ko svojci ne morejo realno sprejeti smrti bližnjega, hkrati morajo normalno delovati dalje. Telo samo deluje. Kot robot, ljudje se ob tem počutijo, kot da bi opazovali svoje življenje v filmu. Zato nekateri pravijo: »Vse sem uredil za pogreb, vse sem zmozel, a potem me je čisto sesulo.« In to »normalno delovanje« vidi okolica in misli: »Glej, saj mu gre.« Ampak močna čustva žalovanja se pojavijo šele kasneje, ko se telo izvleče iz otopelosti, ko se izklopi varovalka. Nastane zmeda in ni nujno, da gre samo za žalost, lahko se pojavita tudi jeza in agresija. Ogromno je teh čustev. Tudi močna krivda, obsojanje sebe ali drugih. Včasih se pojavi celo odklop v popolnoma nelogično veselje in vznesenost. V tem obdobju rečejo, da nekaj ni v redu in da se jim »meša«. Ne, ne »meša« se jim. Pri žalovanju je to normalen proces. Ta obdobja so v tem procesu lahko tudi v drugačnem vrstnem redu. In do dveh let po smrti je to popolnoma normalo.

Potem sledi sprejetje izgube?

Pred tem je še obdobje iskanja oziroma spuščanja, to pomeni, da svojci na nek način bližnjega še vedno čakajo. Ne morejo dojeti, da ga ni več, »iščejo« ga, kajti težko je živeti brez nekoga, ki je bil del njih. Toda del notranjosti človeka ve, da se je treba z izgubo spoprijeti. Šele potem prideta soočanje oziroma sprejetje izgube in s tem priprava na novo poglavje v življenju. Kajti to je zdaj drugačno. Vem, da se čudno sliši, vendar vsak z izgubo nekaj tudi pridobi. Vsaka izguba ima svojo skrito lepoto. Morda neko spoznanje, ki da možnost žalujo-

»Otroci novico o izgubi bližnjega sprejmejo naravno. In da, tudi lažje kot odrasli. Otroci vedno znova povedo, da zamerijo starejšim, ki jim o smrti bližnjega ne povedo takoj, in to je razlog, da v starejše izgubijo zaupanje. Otroci imajo pravico do resnice.«

čemu, da vidi svoje življenje na drug način. Ko pride do takšnega soočenja z izgubo, se pojavi hvaležnost, da smo lahko neko pot življenja vendarle preživeli z bližnjim, ki smo ga izgubili. To je čas, ko je treba v življenje spustiti tudi druge ljudi.

Ali otroci takšna obdobja žalovanja lažje sprejmejo kot odrasli?

Otroci to sprejmejo naravno. In da, tudi lažje. Starejši na otroke gledajo skozi svoje oči in jih hočejo zaščititi pred bolečino izgube, jim nekaj časa sploh ne povedo, da je svojec umrl, in otrok to izve kasneje, kar je zelo velika napaka.

Zakaj?

Ker otroci to največkrat starejšim zamerijo. Vedno znova to povedo, kako je bilo to grozno, da so izvedeli pozno, in so zato izgubili zaupanje v bližnje. Otroci sprejmejo novico o izgubi bližnjega lažje, kot si predstavljamo. Če odrasli mislijo, da je nekaj za otroke najboljše, to ni vedno prav. Vzgojiteljem in učiteljem v sklopu izobraževanj vedno poudarjamo, naj poučijo starše, da otroke jemljejo kot zrele in dostojanstvena bitja in jim o izgubah tudi realno povedo. Na primeren način seveda, ki naj bo prilagojen otrokovi starosti. Otroci potrebujejo resnico. Vedo, kaj se dogaja, slišijo, čutijo.

In umiranje doma? O tem je pogosto različno mnenje v javnosti.

Vsi ne želijo umreti doma. Nekateri želijo varnost, ki jo vidijo v bolnišničnem okolju, kjer

je medicinska pomoč na doseg roke. Umirajoči si tudi oddahnejo, če so v bolnišnici, bivanje doma jim včasih povzroča stisko. Ampak naenkrat uvidijo, da medicina ne zmore več veliko storiti. Včasih so tudi svojci tisti, ki želijo umirajočega dati v bolnišnico, in bolnik to mišljenje ponotranji.

Res ponotranji ali enostavno čuti, kot da je svojcem v breme?

Tudi to slednje, da. Kajti umirajoči vidi, da je svojcem potem lažje. Teh primerov, ko umirajoči čuti, da je v breme, je več.

Celjska bolnišnica želi v prihodnjih letih urediti poseben paliativni oddelek. Teh je v Sloveniji malo, čeprav se veliko govori, da so nujni.

Kljub temu da naj bi takšne oddelke uvajali šele zdaj, torej prepozno, je vsekakor dobro, da se vsaj nekaj premika v to smer. Bolje zdaj kot »ne šek«. Ureditev takšnega oddelka v Celju bi pomenila umestitev paliative v sistem in celostno delo z umirajočimi bolniki. Zdaj namreč ni tako. Ko bolniku zdravniki rečejo, da je prepuščen v paliativno oskrbo, ni celovite razlage, kaj to pomeni. Bolniki, a tudi svojci zmedeno mislijo, da je to še vedno zdravljenje, vsi ne vedo, da je to konec zdravljenja. Na takšnem oddelku bi bila obravnava bolnika celovita na podlagi dela strokovnega multidisciplinarnega tima, hkrati bo več pogovora s svojci. To je možnost dobrega razvoja v smeri pravilne obravnave bolnikov.

Zdravstveno osebje se zaveda, da je ob koncu življenja glede na bolezen tudi čas za konec zdravljenja, vendar nekateri pri tem še vedno vztrajajo. Ali so kdaj v precepu? Vas pokličejo in vprašajo za mnenje, kako naprej?

Da. Predvsem medicinske sestre. V stiski so, saj jim zdravniki naročajo medicinske posege, one pa prepoznajo, da človek umira, torej posege izvajajo na umirajočem, ki ima pred seboj samo še nekaj ur življenja. To je velika stiska, ker medicinska sestra to stanje umiranja prepozna zelo dobro. Medicinske sestre so tudi veliko bolj vključene v izobraževanja o paliativni oskrbi.

Ves čas pogovora omenja strah. Strah ljudi pred minljivostjo, pred pogovori o smrti, pred soočanjem z izgubo in celo strah strokovnega medicinskega osebja pred smrtjo bolnikov ... Vsi se bojimo trenutka, ki mu nihče ne more ubežati. Je ta strah tako vsajen v nas?

Cela veriga ljudi v tem procesu je v strahu. Vsi so v nekakšnem krču. Toda pazite, bolnik je tisti, ki je v svojem zavedanju najbližje realnosti. S tem je na svojem bregu, ostali so na drugem. Če bi mu stopili korak nasproti in upoštevali njegove želje po izražanju občutenj, bi mu bilo lažje. Včasih nam pri vходу v domače okolje svojci rečejo, naj bolniku ne povemo za diagnozo in kakšna je situacija. Nato si bolnik v pogovoru z nami oddahne. On ve, da umira. Čuti. In mu je lažje, ker ga nekdo vidi točno takšnega, kot je. In to je tisto, kar spremeni dožemanje minljivosti. Če bi to uvideli tudi svojci, bi bil prehod v smrt lažji in tudi žalovanje ne bi bilo tako boleče.

Foto: SHERPA

Učenci podružnične šole na Kalobju so ustvarjali z učiteljico Marijo Kukovič.

Kako se ob prazniku prednikom pokloniti na drugačen način

Plamen na kamnu namesto v plastiki

Odnos do mrtvih je pogosto tudi odsev do živih. Naj je smrt še tako tabuizirana tema, je neločljiv del življenja, s katerim se moramo prej ali slej soočiti vsi. Od Gilgameša do Aškerčeve Čaše nesmrtnosti globoko v sebi verjamemo, da smo večni. Čeprav nas življenje vsak dan znova postavlja na laž. Kako torej vzpostavljati spoštljiv odnos do prednikov in hkrati častiti življenje tukaj in zdaj?

SAŠKA T. OCVRK

V preteklosti so bile sveče na grobovih nekaj izjemno redkega. Omislili so si jih lahko le najpremožnejši ljudje. Bile so drage in rezervirane za izjemne življenjske dogodke, kot so krst, birma in pogreb. Višji sloji prebivalstva so začeli sveče na grobovih pogostejše prižigati v 19. stoletju. Navadne bele sveče so se na grobovih bolj množično začele pojavljati med obema

vojnama, tu in tam jih je bilo mogoče videti še v 80. letih. Svečarska industrija je obliko in uporabnost nagrobnih sveč danes že zelo dopolnila. Hkrati je končno trčila tudi ob spoznanje uporabnikov o smiselosti prižiganja takšne količine sveč. Sveča manj in kakšen evro več v dober namen je mantra, ki jo zadnja leta poslušamo vedno pogostejše. Nenazadnje je tudi eko-

loška ozaveščenost o pretiranem obremenjevanju smetišč s svečarskimi odpadki vedno večja.

Pisani kamni del zgodovinske tradicije

Na trgu je že mogoče kupiti lesene paličice v obliki sveče. Ena od zamisli, ki je navdušila tudi otroke iz Podružnične šole Kalobje, plamene sveč riše na kamne. V zadnjih tednih so otroci od prvega do petega razreda ustvarjali na les in kamen. V teh dneh svoje izdelke ponujajo na stojnici. Zbrani prostovoljni prispevki bodo šli v šolski sklad. Možnost, da spomin na prednike počastijo z darom za otroke, so mnogi toplo pozdravili. Dobrodelna

tradicija je bila ob prazniku vseh svetih na Slovenskem še posebej poudarjena. Naši predniki so verjeli, da z darom vaškim revežem in berčem pomagajo dušam v vica. Kot kažejo etnološke razprave, niti poslikani kamni niso novodobna domislica. Na ta način so namreč v času pomladi narodov sredi 19. stoletja v narodnobudiljskem duhu na grobovih izpostavljali različne narodne simbole. Danes se svet spreminja hitreje kot kadarkoli. Prav je, da temeljne stvari niso nikoli pod vprašajem. Naš odnos do pokojnikov na primer. Odnos do marmornja, sveč in dragih ikeban pa lahko nekoliko prevetrimo iz sezone v sezono.

Foto: GrupA

Drugačni načini izražanja sožalja in spominjanja pokojnih

Sožalnica, slovenska novost

Dan spomina na mrtve je čas, ko se spomnimo svojih dragih, ki so nas zapustili, in je hkrati čas, ko v Sloveniji prižgemo ogromno, celo do osem milijonov sveč. Po podatkih okoljskega ministrstva zadnja leta poraba sveč upada, a še vedno sodimo v sam vrh glede prižganih nagrobnih sveč na prebivalca. K zmeri rabi nagrobnih sveč nas že nekaj let nagovarjajo številne akcije okoljevarstvenih društev in posameznikov. Idej, kako nadomestiti sveče na grobovih, je vsako leto več.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Še pred desetletjem smo Slovenci letno porabili približno 24 milijonov sveč, lani 18 milijonov, razkrivajo podatki Visoke šole za varstvo okolja. Vedno več ljudi se odloča za nakup elektronske sveče, ki ima po analizi res najmanjši vpliv na okolje, a je zato njena reciklaža bistveno zahtevnejša. Za okolje je tako še vedno najboljše prižgati svečo manj. Če lahko s tem pomagamo sočloveku, kot v primeru akcije Manj svečk za manj grobov, je toliko bolje.

Že leta se država namreč sooča s težavo deponiranja in predelave vseh odpadnih sveč. Po podatkih ministrstva za okolje (MOP) smo lani zbrali 2.222 ton odpadnih nagrobnih sveč, kar predstavlja približno tri odstotke vseh komunalnih odpadkov v državi.

Večino sveč recikliramo, lani smo jih skupno 2.161 ton. A še vedno je po podatkih ministrstva pri izvajalcih javnih služb zbiranja komunalnih odpadkov približno 700 ton odpadnih nagrobnih sveč, ki v preteklih letih niso bile prevzete. Na podlagi interventnega zakona bo prevzem in predelavo zagotovila država. Imamo pa v Sloveniji zgolj eno podjetje, ki odpadne sveče reciklira. Letos naj bi v jeseniškem podjetju za predelavo industrijskih surovin Plastikom predelali približno dva tisoč ton odpadnih sveč.

Na pogrebih skrinjica s sefom

Svojevrstno rešitev namesto nakupa sveč ob pogrebu so si zamislili in razvili v žalskem

Direktor podjetja Zagožen Branko Potočnik je tako predstavil sožalnico, najnovejši izdelek, ki so ga v podjetju izumili, razvili in ga tudi proizvajajo.

podjetju Zagožen. Poimenovali so jo sožalnica. »To je posebna skrinjica z vgrajenim sefom. Namenjena je zbiranju finančnih prispevkov namesto prinašanja sveč in drugih žalnih aranžmajev. Posameznik lahko na pogrebu v skrinjico vloži žalno posvetilo in diskretno priloži namenjen prispevek. Pri tem je zagotovljena popolna diskretnost, hkrati tudi varnost, da bodo sredstva res pristala v rokah žalujočih,« je najnovejši izdelek, ki ga izdelujejo v obratu hčerinske družbe Aplast v Petrovčah, predstavil Branko Potočnik, direktor podjetja Zagožen, ki je sicer specializirano za proizvodnjo in prodajo izdelkov za zunanji vodovod in kanalizacijo.

»Gre za unikat, ki ga nismo zasledili še nikjer, ne pri nas ne v Evropi,« je dejal Potočnik in poudaril, da želijo v podjetju na ta način ljudi ozaveščati o problemu odpadnih sveč. »Žalujočim lahko solidarnost izkažemo tudi na ekološki način.«

V žalskem podjetju si bodo prizadevali, da bo sožalnica kmalu del ponudbe pogrebnih zavodov in komunalnih podjetij. Pričakujejo, da bodo inovativno skrinjico že prihodnje leto imela vsa slovenska pokopališča. Teh je približno 700. Ko bodo s sožalnico osvojili domače tržišče, se bodo preusmerili tudi na tuje tržišče, predvsem v države, kjer podjetje že posluje. Foto: SHERPA

Okolju prijaznejše nagrobne sveče

V zadnjih letih so vedno glasnejši pozivi k uporabi ekoloških sveč. Za okolje je še bolje prižgati svečo manj. Da se ne bi bilo treba odpo-vedati tradiciji, so v Svečarstvu Šeško, ki ima sedež v Celju, proizvedli papirnato svečo.

O tovrstnem izdelku so, kot so povedali v celjskem podjetju, ki ga vodi Miran Šeško, začeli resno razmišljati v začetku leta. Že nekaj let se v Sloveniji srečujemo s kupi odpadnih sveč, ki čakajo na prevzem in predelavo. Ker se ljudje vedno bolj zavedajo negativnega vpliva odpadnih sveč na okolje, a se še vedno težko zoperstavijo tradiciji, so jim pri celjskem svečarstvu želeli ponuditi ekološko alternativo. Njihova papirnata eko sveča, kot ji rečejo, je novost na našem tržišču. »Narejena je iz ekološkega materiala – papirja, ki je negorljiv in voodoodporen, prosojen. Stenja je iz bombaža in papirnatih nitke, ki ne vsebuje svinca. Uporabili smo najkakovostnejši parafin, ki je popolnoma rafiniran, zdrav-

ju neškodljiv in brez vonja. Sveča je primerna tako za zunanjo kot notranjo uporabo, je povedal lastnik in direktor podjetja Miran Šeško.

Nenevaren komunalen odpadke

Za zdaj papirante sveče ponujajo v dveh velikostih in so cenovno povsem primerljive s klasičnimi nagrobnimi svečami. Ker se da na papir natisniti lepe vzorce, jih lahko uporabniki brez pokrova uporabijo tudi kot dekorativne sveče. Mala papirnata sveča gori do tri dni, velika do tri dni in pol. Njihovi modeli sveč so, kot poudarjajo, patentno zaščiteni pri Evropskem patentnem uradu. Niso pa edini ponudnik tovrstnih sveč, poleg celjskega svečarstva jih v Sloveniji prodajata še dva ponudnika.

Papir, ki ga uporabljajo pri izdelavi teh sveč, uvozijo iz tujine. Izdelava pa je hitrejša, saj parafina ni treba taliti. »Granulat parafina na stiskalnici stisnemo in dobimo vložke, ki jih vstavimo v

Papirne sveče

pripravljen papirnat ovoj,« je pojasnila Mojca Krulec iz omenjenega svečarstva. Poleg tega te sveče po uporabi sodijo med navadne komunalne odpadke.

Sveča s papirnatim tulcem je povsem varna, saj se ob pravilni postavitvi ne more vžgati, hkrati je odporna proti različnim vremenskim vplivom, ker je papir impregniran in malo povoskan. Svečarji pravijo, da niso samo za nekatere, ampak za vse. Kupiti jih je mogoče v vseh velikih trgovinskih središčih po Sloveniji.

LKK

Poskrbimo za žive

Okoljevarstveniki opozarjajo, da je ne glede na ekološke novosti na tržišču najbolje prižgati svečo manj. S tem lahko v akciji Manj sveč za manj grobov, ki jo pripravlja Dobrodelno društvo Fundacija Svečka, pomagamo tudi sočloveku.

Projekt je ekološko-humanitarne narave in želi na eni strani zmanjšati pretirano prižiganje nagrobnih sveč ob praznikih ter po drugi strani zbrati kar največ sred-

stev za nakup medicinske opreme, ki rešuje življenja in pomaga pri kvalitetnejšem življenju bolnikov ali invalidov. Posamezniki tako lahko namesto nagrobne sveče na grobove postavijo zastavico sočutja, ki jo prejmejo na za to postavljenih stojnicah pred vhodi na pokopališča. Stojnice bodo od 26. oktobra do 2. novembra postavljene v 15 krajih po Sloveniji.

V Celju bo stojnica na mestnem pokopališču od 26.

oktobra do 1. novembra ter na mestni tržnici 26. oktobra. Zbran denar bo društvo namenilo 56-letnemu Bernardu Vodebu za nakup medicinskih pripomočkov.

V Šentjurju bodo zbrana sredstva namenili varstvenodelovnemu centru za nakup defibrilatorja in pripomočkov za povečanje gibalnih sposobnosti varovancev.

V Vojniku bodo zbrana sredstva namenili tamkajšnjemu prostovoljnemu gasilskemu društvu za nakup gasilskoreševalne platforme za reševanje z višin.

So elektronske sveče res ekološke?

Veliko ljudi se odloči tudi za nakup elektronskih sveč, ki s pomočjo baterij gorijo 45 do 100 dni. Te sveče imajo po analizi, ki so jo opravili v Visoki šoli za varstvo okolja Velenje, sicer najmanjši vpliv na okolje, a je njihova reciklaža zelo zahtevna in posledično precej dražja. Pri predelavi je namreč treba veliko ročnega dela, strojna obdelava je skoraj nemogoča, saj je treba žarnice in sončni panel odstraniti ročno. Odpadek velja za nevarnega, zato se ga izvažata v tujino.

Ana Sajovic o svojem boju s hodgkinovim limfomom

NasmejAna z žarom zmagovalke v očeh

Z Ano sedeti ob kavi je podobno, kot bi sedeli ob potočku neusahljive življenjske energije. Dekle na pragu dvajsetih let je eno tistih, ki ožarijo sobo, ko stopijo vanjo. Njeni spletni zapisi ne nosijo zastoj naslova NasmejAna. A zgodba za njimi je vse prej kot lahka. Odpira vrata v svet, ki ga nočemo videti, a nam hkrati nastavlja zrcalo. Kako bi kdorkoli med nami sprejel težo usodnih besed »imate raka«?

SAŠKA T. OCVRK

Ana je bila še včeraj brezskrbna mladenka, ki je kot medicinska sestra zaključevala študij in delala v domu starejših. Noben trenutek ni izzvenel v prazno. Vedela je, kaj si želi, kakšni so njeni cilji in kako trdo je pripravljena zanje delati. Zdelo se je, da je nič ne more ustaviti. O bolezni ni nikoli razmišljala. Zakaj bi, ko pa je bila vse življenje zdrava kot riba. Potem jo je udarilo z vso silo.

Bilo je na morju na zasluženih počitnicah, polnih brezskrbnosti in veselja. Kot žogica velika zatrdlina nad ključnico ji je zrasla dobesedno čez

blazini, polni odpadlih las, sem zjutraj naprej poklicala očeta, naj mi prinese stroček za striženje.« Ko je zadnji las padel na tla, je začutila olajšanje. Kot bi premagala še eno težko oviro na poti ozdravitve. »Danes si želim, da bi ta trenutek ovekovečila na fotografiji. Kljub vsemu je bilo pretežko, da bi mislila na to. Nekateri se lasem ne zmorejo odreči vse do konca. Kljub temu da je danes na spletu mogoče dobiti zelo naravne lasulje in različna pokrivala. Tudi z rakom si lahko videti kul,« se nasmeje. Sama se za lasuljo ni odločila, glede na zimske razmere pa

»Na onkološkem inštitutu sem spoznala veliko čudovitih ljudi. Morda sem s svojo naravnostjo takšne privabljala. Veliko je tudi takšnih, ki se izgubljajo v malodušju in obupu. Lahko sem jih le poslušala in poskušala razumeti.«

noč. »O tem smo se učili v šoli. Takoj sem pomislila na hodgkinov limfom. Moje spletno raziskovanje je značilnost simptomov le še potrdilo,« se spominja Ana. Po hitrem postopku so jo napotili na onkološki inštitut. »Napotnico sem še fotografirala, češ to bo enkrat in edinkrat,« se danes smeje Ana. Ko je njena zdravnica dolgo ostala brez besed, nobeni od njiju ni bilo do smeha. »Šele ko sem ji povedala o svojih sumih, mi je diagnozo tudi ona potrdila. A če človek že mora dobiti raka, je ta na srečo eden tistih z najboljšimi možnostmi za dober izid.« Sreča v nesreči, ki pa jo glede na izkušnje naslednjih mesecev vseeno ne bi privoščila prav nikomur. »Niti za trenutek nisem pomislila, da bom umrla. Nisem se spraševala, zakaj se je to zgodilo ravno meni. Vse skupaj sem videla kot prepreko, ki jo je treba premagati. In odločena sem bila, da mi bo uspelo.«

Ko je odpadel zadnji las

Hodgkinov limfom je rak bezgavk limfatičnega sistema. Lani novembra se je za Ano začel naporen proces zdravljenja. Pol leta je trajala njena doslej največja bitka. Rehabilitacija po tej izkušnji še ni končana. »Bila sem polna upanja in zaupanja. A vseeno je kemoterapija za telo hud stres. Bilo je obdobje, ko sem bila fizično neskončno utrujena, telo je bilo povsem izžeto. Najraje bi se odklopila. Je bilo pa potem toliko slajše, ko sem to premagala.« Spoznanje, da se bo morala odreči čudovitim dolgim lasem, je bilo eno najtežjih. Ko je po terapiji šla s prsti skozi lase, so ji v šopih ostajali na dlani. »Bili so povsem skurjeni. Ko sem se neko noč brez spanca premetavala po

Od rojenih leta 2010 bosta do svojega 75. leta predvidoma zaradi raka zbolela eden od dveh moških in ena od treh žensk. V zadnjih letih zbolijo zaradi raka več kot 12 tisoč Slovencev. Umre jih malo več kot 5.700. Med nami živi že več kot 81 tisoč ljudi, ki so zboleli zaradi ene od rakavih bolezni. (vir: www.slora.si)

»Ne glede na to, kako pogosto se s to boleznijo v družbi srečujemo, ostaja tabu tema. Ljudje si še vedno ne upajo pristopiti k onkološkemu bolniku, ne vedo, kako bi o tem spregovorili, kaj bi vprašali.«

če smo prepričani, da je kozarec vedno bolj poln kot prazen.« Za Ano je danes svet povsem drugačen, obrnjen za 180 stopinj. »Enostavno sem se prepuštila. Ne obremenjujem se več, kaj bo čez dva meseca, kaj šele čez deset let. Kljub temu sem uspešno diplomirala in se vpisala na magistrski študij.« Šele 23 let ima in kot pravi, je daleč od tega, da bi imela vse odgovore. »Rada

bi še kaj napisala o tem, kaj se dogaja za vrati onkologije. Večina zanje sploh noče vedeti, ker jo je strah.« A lahko se zgodi vsakomur med nami, po statistiki se v vsaki družini enkrat tudi bo. Ana še nima zadnjega izvida, da je bolezen povsem premagala. A žar v njenih očeh je žar zmagovalke. Pa kakorkoli se bo življenje že obrnilo.

Foto: B. KOZAMURNIK

»Mislim, da je bila ta izkušnja bistveno težja za moje bližnje. Pomagalo nam je, da smo se seznanili z vsem, da smo imeli občutek vključenosti. Društva za pomoč bolnikom na tem področju opravljajo izjemno delo.«

»Obkrožajmo se z ljudmi, ki nas dvigajo, podpirajo in verjamejo v nas. Sicer pa bolezen poskrbi, da nam je povsem jasno, kdo so v resnici naši prijatelji. Sama sem bila nošena na krilih dobrega vpliva ljudi okrog sebe.«

Poleg družine je Ani ves čas ob strani stal tudi fant Domen. »Velikokrat pravim, da sva v štirih letih preživela več kot nekateri pari v štiridesetih.«

Bernarda Marčeta, ravnateljica-direktorica Ekonomske šole Celje

Združevanje se je izkazalo za pozitivno

Ekonomska šola Celje letos obeležuje 150-letnico začetka izobraževanja za trgovsko dejavnost. Na tej podlagi je nastala današnja šola z bogato tradicijo in razvejanimi učnimi programi. Za zgodovino šole so značilni procesi razdruževanja in združevanja. Nanje so vplivale različne okoliščine, ekonomske in nenazadnje tudi politične. O tem in aktualnem trenutku šole, ki ima še vedno pomembno mesto v izobraževalnem sistemu na Celjskem, smo se pogovarjali z Bernardo Marčeto, ravnateljico-direktorico Ekonomske šole Celje.

ROBERT GORJANC

Kakšne so bile značilnosti razvoja šole po njeni ustanovitvi leta 1869?

Po tem obdobju je potreba po trgovcih v Celju naraščala, prav tako po drugih poklicih in znanjih, programi so se širili. Tako sta leta 1950 iz ene šole nastali dve, srednja ekonomska šola in poslovno-komercialna šola. Zaradi razmer, ki so takrat vladale, sta obe šoli zelo rasli, bili sta prijetni konkurentki, pri čemer smo se tudi lepo razumeli. Ko je začelo število dijakov padati, se je izkazalo, da ste dve šoli na takšnem območju preveč. Leta 2013 se je srednja ekonomska šola združila s poslovno-komercialno šolo v Ekonomsko šolo Celje, ki ima dve enoti – gimnazijo in srednjo šolo ter višjo strokovno šolo. Zdaj skupaj lepo ustvarjamo in sobivamo, število dijakov ne upada več, dobili smo tudi dva nova programa – v srednji šoli je to Tehnik varovanja in v višji šoli program Varovanje.

Že nekaj let po preselitvi srednje ekonomske šole iz Vodnikove ulice delujete v Kosovelovi ulici. Prehodno obdobje je torej končano, kako bi ocenili proces združevanja in preoblikovanja šol, so bili cilji doseženi?

Na začetku smo vsi dvomili in smo na združevanje gledali kot na krivično potezo našega ministrstva. Danes ugotavljam, da je bilo združevanje potrebno, to je moje osebno mnenje, in da je prineslo dobre stvari. Veliko boljše je, da je v Celju ena ekonomska šola, ki je dobra, odlična šola, kot da imamo izobraževanje razdrobljeno na več šol. Mislim, da se je združevanje v teh šestih letih, odkar smo skupaj, pokazalo kot pozitivna stvar.

Kako ste zadovoljni z letošnjim vpisom?

V zadnjih dveh letih vpis v prve letnike narašča, povečalo se je zanimanje za ekonomijo, zaradi česar smo izredno veseli. Težko bi presodila, kaj je razlog za to, ampak eden je verjetno ta, da se veliko mladih vidi v vlogah bodočih podjetnikov. Trgovina in ekonomija sta vedno bili in vedno bosta, brez njiju svet ne more obstajati. Ekonomija in trgovina vrtila svet, zato zagotovo vidim perspektivo v ekonomskem poklicu in ekonomiji.

V programu ekonomske gimnazije je odziv dijakov v skladu s številom razpisanih mest. Kakšna specifična ekonomska znanja lahko ponudi vaša šola, da je ta program lahko zanimiv za tiste, ki bi kariero želeli nadaljevati na ekonomskem področju?

Bernarda Marčeta, ravnateljica-direktorica Ekonomske šole Celje

Pri nas imamo dva specifična predmeta, ekonomijo in podjetništvo, ki sta za mladega človeka zelo pomembna. Mladi, če hočejo uspeti, morajo biti podjetni. Za vsakega podjetnika je poznavanje osnov finančne pismenosti in ekonomije tisti prvi, najpomembnejši temeljni kamen, na podlagi katerega lahko gradi.

Kakšna je perspektiva programa Ekonomski tehnik, kakšne so možnosti za zaposlitev s to izobrazbo, tudi v luči tega, da v podjetjih za tajniška, poslovnosekretarska dela vedno bolj zahtevajo višjo in visoko izobrazbo?

Ko smo v šoli delali analizo, smo ugotovili, da lahko ekonomski tehnik svoje delo opravlja na približno 130 različnih delovnih mestih. Res je, da se morda zanje zahteva višja ali visoka izobrazba, dejstvo pa je, da se večina ekonomskih tehnikov odloči za študij v višjih ali visokih šolah. Šolanje pri nas je odskočna deska in možnost pridobitve temeljnega znanja za študij ekonomije ali katerega drugega področja v višji in visoki šoli ali celo na univerzi.

Za polovico manj vpisanih od razpisnih mest je v programu Tehnik varovanja, še

precej manj jih je vpisanih v program Trгоvec. Je to v skladu z vašimi pričakovanji?

Trгоvec in tehnik varovanja sta podcenjena poklica, pri obeh so težave delovni čas, izmensko delo in minimalna plača, pri tehniku varovanja je delo nevarno. Na trgu so potrebe ogromne: vsak trгоvec, ki bi želel delati, bi takoj dobil službo, isto velja za tehnika varovanja.

Omenili ste, da je tudi poklic trgovca danes podcenjen, kljub temu da je na trgu zelo iskan. Kako bi to pojasnili in zakaj je med dijaki tako malo zanimanja zanj?

Trгоvec danes nima več pravega ugleda. Postal je oseba, ki zлага izdelke na police. Ampak vsi vemo, da dobra trgovina rabi dobrega trgovca. Če greste v trgovino in vam postreže dober trгоvec, boste kupili več kot pri slabem trgovcu. Veliko škode so nam naredila trgovska središča, kjer pričakujejo in prakticirajo, da bi moral trгоvec obvladati ogromno področij, kar ne gre. Trгоvec bi moral biti specialist za določeno področje, takrat bi tudi bil kakovosten in zagotovo tudi cenjen. Če pa en teden pokriva področje tehnike, naslednji živil, potem delikatese, res ne more biti strokovnjak. Specializirane trgovine imajo dobre trgovce, kar se vidi v trgovinah z akustiko, s kozmetiko, skratka v butičnih trgovinah. Tam so res odlični trgovci in takšne potrebujemo. Trгоvec bi moral biti nekakšen asistent prodaje, ki bi kupcu svetoval, mu pomagal pri izbiri in odločanju o nakupu.

Pred nekaj leti ste uvedli program Tehnik varovanja. Lani je šolanje končala prva ge-

Ekonomska šola Celje, gimnazija in srednja šola v okviru srednje stopnje izobražujejo v programih Ekonomska gimnazija, Ekonomski tehnik, Trгоvec, Tehnik varovanja, ki je nov program v zadnjih letih, ter v programih Poklicni in Maturitetni tečaj in PTI, ki je nadaljevanje triletnega programa trgovca. V ekonomsko šolo je trenutno vpisanih 509 dijakov.

neracija, ki je obiskovala ta program. Ali po končanem ciklusu ocenjujete, da je uvedba tega programa dosegla namen?

Res je, zagotovo smo pričakovali večji vpis, da bo večje zanimanje dijakov za ta program in da bomo vsako leto zapolnili oddelek, a smo ga samo prvo leto. Potem smo imeli v oddelku približno 18 dijakov. Ampak poudarjam, vsi, ki končajo šolanje, bi takoj lahko dobili službo, ti kadri so iskani na trgu in bodo vedno bolj.

Razmišljate še o kakšnih novih programih, ki lahko odražajo potrebe na trgu dela in so v skladu s programsko usmeritvijo vaše šole?

O novih programih ne razmišljamo. Bili bi več kot zadovoljni, če bi šola ohranila med 500 in 600 dijakov. Šole s takšnim številom dijakov so najboljše, ker so obvladljive, ker lahko odlično sodelujemo in se skoraj vsi poznamo.

Kaj za šolo pomeni, da je vključena v različne evropske programe, da ponujate dijakom možnost učenja v tujini v okviru izmenjave?

Za dijake je to dodana vrednost, saj se v tem času naučijo samostojnosti, odgovornosti, znajo skrbeti zase, spoznajo drugo kulturo, da ne govorim o tem, koliko obogatijo znanje angleščine. Kamorkoli gredo, je službeni jezik angleščina, poleg tega, če gredo v Španijo, imajo prej še tečaj španščine, če gredo v Italijo, tečaj italijanščine ... Sploh so mednarodne izkušnje pomembne v današnjem času, ko se Evropa odpira, ko v tujino odhajajo naši bodoči intelektualci, pri čemer tudi upam, da se bodo vrnili. Izkušnje, ki jih pridobijo v tujini, so zagotovo pozitivne.

Kakšno je zanimanje na drugih področjih izobraževanja, kot sta poklicni in maturitetni tečaj?

Za poklicni tečaj je zanimanje srednje, letos imamo od 30 razpisanih mest 16 vpisanih. Za maturitetni tečaj je zanimanje veliko, oddelek je poln, program jim omogoča, da gredo potem slušatelji študirat to, česar s poklicno maturo ne bi mogli.

Kako delujete na področju izobraževanja odraslih in v programih vseživljenjskega učenja?

Že vrsto let imamo izobraževanje odraslih, približno 300 slušateljev je vpisanih v ta program, pri čemer nimamo predavaj, ampak samoizobraževanje. V ta program se najbolj vpisujejo naši nekdanji dijaki, ki iz različnih razlogov niso končali rednega izobraževanja, ter tisti, ki so jih razmere na trgu delovne sile prisilile, da se dodatno izobražujejo. Zanimanje je, nudimo jim konzultacije, pogovorne ure, svetovanja.

Foto: SHERPA

Nadaljujem družinsko tradicijo

»Že od osnovne šole me je zanimala ekonomija, da bi delal nekaj v zvezi s financami. A sem se pri odločanju za srednjo šolo kljub temu kar iskal. Morda zato, ker me je zanimalo tudi pravo, zato sem se najprej vpisal na gimnazijo. Kasneje sem presodil, da program ni najbolj pravišnji zame, zato sem se prepisal v ekonomsko šolo, v program Ekonomski tehnik. Sicer je tudi že moja mama obiskovala ekonomsko šolo in je bila z izobraževanjem zelo zadovoljna, tako nadaljujem družinsko tradicijo.« je o svojih poklicnih dilemah razmišljal Gregor Lončar, dijak 4. letnika v programu Ekonomski tehnik.

Z vpisom v ekonomsko šolo so se mu izpolnila pričakovanja in želje. »Veliko je povezovanja med predmeti, programi so zelo obsežni, profesorji imajo veliko znanja, predavajo o življenjskih primerih, veliko se pogovarjamo. Veseli me, da lahko pridobivamo prak-

tične izkušnje in spoznavamo delovanje podjetij.«

Kot veliko dodano vrednost izobraževanja je mladi sodelovanju v mednarodnih izmenjavah v okviru programa Erasmus. »Najbolj je name vplivala izkušnja v Dublinu,

kjer sem bil tri tedne na praksi. Zelo sem napredoval v znanju jezika, sklenil nova prijateljstva, spoznal kulturo Irske, ki mi prej ni bila znana. V teh dneh bom v okviru Erasmus odpotoval v Španijo, tokrat gre za izobraževanje na temo zagonskih podjetij, kar bo mogoče vplivalo na mojo nadaljnjo karierno pot. Bil sem udeleženec programu Evrošola v Franciji, kjer smo spoznavali delovanje parlamenta,« se je o svojih mednarodnih izkušnjah razgovoril Gregor Lončar, ki po maturi želi študirati na Ekonomski fakulteti v Ljubljani.

Gregor Lončar

To mora biti za
spomin ...

Predmeti, ki pričajo o bogati čebelarški zgodovini v Laškem.

Lectarski
izdelki v če-
belarskem
centru

V bližini čebelarškega centra je tudi čebeljak, poimenovan po legendi laškega čebelarstva Evstahiju Krašovcu.

V Laškem odprli čebelarški center

Mesto za druženje, izobraževanje in promocijo

V Mestni ulici v Laškem je pred dnevi s svečanim odprtjem zaživel Čebelarški center Laško, ki ga je Občina Laško uredila v kletnih prostorih v hiši, ki je bila nekoč last legende laškega čebelarstva Evstahija Krašovca. Po več kot tridesetih letih je Čebelarstvo društvo Laško tako spet dobilo svoje stalne prostore za delo in druženje, ki ne bodo namenjeni le temu, marveč še drugim dejavnostim in vsebinam.

ROBERT GORJANC

»V centru bo del muzejske zbirke, prostori bodo namenjeni tudi izobraževanju, predvsem mladim. Po dvaintridesetih letih smo končno dobili svoj dom, tako se nam ne bo več treba dobivati po raznih lokalih in se bomo lahko predstavili v pravi luči. Res smo dolgo čakali, vmes smo že malo ostareli, ampak pomembno je, da smo z drugimi partnerji uspeli uresničiti cilj,« je bil nove pridobitve vesel Franci Šolar, predsednik Čebelarškega društva Laško.

Tradicija čebelarstva v Laškem je zelo bogata, začela se je že v 11. stoletju. Z zgodovinskim razvojem čebelarstva se bo tako mogoče seznaniti v centru. »V novih prostorih želimo javnost s predavanji in z delavnicami opozoriti na to, kako pomembni so čebele in tudi ostali oprasovalci za pridobivanje hrane, ki bo čedalje bolj problematična, a ne le pri nas, ampak po celem svetu.«

Občina Laško je urejanje čebelarškega centra začela pred dvema letoma v okviru evrop-

skega projekta Varujmo in izboljšajmo pogoje za ohranitev pestre združbe oprasovalcev. Naložba je vredna 74 tisoč evrov, gradbena dela je občina financirala iz občinskega proračuna, opremo prostorov je z 12 tisoč evri omogočil Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSR).

Čebelarstvo zanimivo za turizem

Župan Občine Laško **Franc Zdolšek** je poudaril, da ima čebelarstvo pomembno vlogo pri razvoju turizma v občini in da bo k temu pripomogla tudi nova pridobitev. »Veseli me, da je vedno več čebelarjev, da nastajajo nove podjetniške pobude, kot je na primer apiterapija, in da čebelarstvo pri nas v občini postaja že način življenja. O tem govori tudi naziv, da smo občina, prijazna čebelam, tudi podjetja, kot na primer Thermana, pridobivajo takšne nazive. Tako se je pri prebivalcih naše občine in

Svečano odprtje Čebelarškega centra Laško v Mestni ulici

tistih, ki jo obiščejo, vtkala zavest, da so čebele pomemben del ekosistema.«

Podpredsednik Čebelarške zveze Slovenije **Marko Alauf** je ob odprtju centra poudaril pomen čebelarstva kot kmetijske in gospodarske panoge, ki je zelo pomembna, a ne le zaradi oprasovanja, marveč tudi zaradi pridelave medu in ostalih izdelkov. »Panoga se hitro razvija predvsem na področju turizma, na primer apiturizem, ki je nova priložnost za kmetije, kjer že združujejo

kmečki in čebelarški turizem. Upajmo, da bo področje apiturizma kmalu tudi zakonsko urejeno.«

V Stiku Laško, ki bo glavni upravljavec čebelarškega centra v Laškem, čebelarstvo in med na različne načine vključuje v turistično ponudbo mesta in občine, med drugim s ponudbo medicinskih in lectarskih izdelkov, osredotočajo pa se tudi na pripravo turističnih doživetij v povezavi z medom. »V teh dneh smo zaključili razvoj petzvezdnicega

doživetja, ki je namenjeno zahtevnejšim gostom in turistom. V tem doživetju, ki se uradno imenuje Honeybrew tour oziroma v prevodu Pivocvetni potep po Laškem, smo v Stiku združili tradicijo čebelarstva, medicinarstva in pivovarstva, ki so zelo bogate in prepletene,« je povedala **Tina Belej**, v. d. direktorice Stika Laško.

Z odprtjem čebelarškega centra v Laškem bo možnosti za ustvarjanje takšnih doživetij in njihovo vključevanje v turistično ponudbo še več.

Letina za pozabo

Odprtje čebelarškega centra v Laškem je bilo tudi dobra priložnost za kakšno besedo o letini medu, ki ne bo imela prav posebej lepega mesta v zgodovini. »Letina je bila izredno slaba, tudi starejši čebelarji takšne ne pomnijo. Maja zaradi slabega in hladnega vremena paša ni bila mogoča, zato je bilo treba čebele izdatno krmiti. Po kostanjevi paši v začetku julija se je na smreki in jelki pojavila uš, ki je povzročala medenje, žal je ta med v dnevu, dveh v satovju kristaliziral, postal trd kot kamen in je bil neuporaben tudi za čebele, ker je takšen zanje pretežka hrana za zimo. Ta med smo potem morali iztočiti, si pomagati z namakanjem v vodo ... Nekateri čebelarji bomo iz te tekočine kuhali medeno žganje, drugi so jo zavrgli,« se je nad izgubljeno sezono pridružil Franci Šolar.

Obliž na rano je, da bo država čebelarjem del stroškov, ki so jih imeli v panjih, pokrila, za laške čebelarje pa je verjetno največji obliž, da so končno po več kot treh desetletjih dobili novo in prijetno domovanje.

Foto: SHERPA

Franci Šolar, predsednik
Čebelarškega društva
Laško

Trak ob slavnostnem odprtju čebelarškega centra v Laškem so družno prerezali Franc Zdolšek, župan Občine Laško, Marko Alauf, podpredsednik Čebelarške zveze Slovenije, Tina Belej, v. d. direktorice Stika Laško, in Franci Šolar, predsednik Čebelarškega društva Laško.

Ujemite edinstveno priložnost

Ne čakajte in se prijavite

Akademija zdravega načina življenja je zasnovana po trenutno najsodobnejših znanstvenih medicinskih raziskavah, ki jih na področju nutricionistike, kineziologije in psihologije opravlja ameriška Mayo klinika. Znano je, da je slednja znanstveni in razvojni center na področju celovitega zdravstvenega sistema. Strokovna ekipa v Akademiji zdravega načina življenja 24alife je slovenski partner Mayo klinike.

Bistvo našega trimesečnega projekta je sprememba življenjska sloga, ki temelji na štirih stebrih – **psihologiji, prehrani, vadbi in medicini**. Izguba telesne teže ni bistvo projekta, ampak je to sprememba slabih življenjskih navad. Izguba teže je le posledica.

Deset izbranih udeležencev bo pod **stalnim zdravniškim nadzorom zdravniškega** tima Medicine dela Krumpak. Na začetku in koncu projekta zdravniški tim poleg tega opravi tudi zdravniški pregled (odvzem krvi, merjenje sladkorja, krvnega tlaka, holesterola ... in analizo podatkov).

V **treh mesecih** bo izbrana skupina na interaktivnih delavnicah spoznavala znanje s področja prehrane (miti in resnice o živilih, pravilen način in čas prehranjevanja, vsebnost živil, pasti čustvenega prehranjevanja, pravilna sestava obrokov, najboljši načini toplotne obdelave živil, pravilno nakupovanje ...), psihologije (prehranski stres, motivacija, doseganje ciljev, učenje reda in vztrajnosti ...) in vadbe (teorija in praksa, pravilna izvedba vadbe, skupina vadi skupaj in sama).

Vsak posameznik v skupini ima **ves čas tudi možnost individualnega pogovora s strokovno ekipo**. Skupina je tudi ves čas (pri vadbi, ki jo izvaja doma) pod strokovnim nadzorom s posebej razvito mobilno aplikacijo 24alife.

Na koncu projekta skupaj opravimo evalvacijo doseženega in opravimo analizo za slehernega sodelujočega.

V skupini ni tekmovalnosti, ampak so v ospredju **povezanost, skupinsko delo in hkrati učenje individualnega duha pri doseganju ciljev**.

Akademija zdravega življenja

šport + psihologija + prehrana + medicina

z Novim tednikom, Radiem Celje in 24alife™

KUPON

Ime in priimek:

Naslov:

E-naslov:

Telefon:

Starost, višina (cm), teža (kg):

Izobrazba:

Ali imate kakšne zdravstvene težave? DA NE

Obkrožite: a) sem naročnik
b) sem občasni bralec Novega tednika

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravitelj podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svoji zbirki za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisnega preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli prekliche soglasja za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rc.si.

Bi znali pomagati ob srčnem zastoju?

Pretekli teden je bil svetovni dan oživljanja. Posebna pozornost je v letu 2019 namenjena otrokom in mladostnikom s posebnimi potrebami. Visoka zdravstvena šola v Celju je zato pred dnevi v III. osnovni šoli Rogaška Slatina, ki je šola s prilagojenim programom, izvedla usposabljanje osnovnošolcev iz temeljnih postopkov oživljanja.

Nenaden srčni zastoj je eden vodilnih vzrokov smrti v razvitih državah. V Evropi srčni zastoj letno doživi od

350 tisoč do 400 tisoč ljudi, v Sloveniji približno 1.700, kar pomeni pet oseb dnevno.

Visoka zdravstvena šola v Celju, ki deluje pod okriljem Regijskega študijskega središča v Celju, je že v lanskem šolskem letu iz temeljnih postopkov oživljanja uspo-

sobila kar 1.500 otrok in 150 učiteljev iz 16 osnovnih šol na Celiškem. Odzivi mladih so dobri. Usposabljanje je sestavljeno iz krajšega teoretičnega dela (predstavitev teoretičnih osnov in krajša demonstracija s filmom), praktičnega prikaza uporabe avtomatskega

zunanjega defibrilatorja, ki mu sledi individualno usposabljanje učencev s pomočjo učnega defibrilatorja. Izobraževanje izvajajo študenti, ki so posebej usposobljeni za usposabljanje iz temeljnih postopkov oživljanja z uporabo defibrilatorja.

»Znanje temeljnih postopkov oživljanja je že desetletja prepoznano kot izjemno pomembno in nujno za vsakogar, saj le tako lahko pomagamo ljudem z nenadnim srčnim zastojem. Defibrilacija lahko tri do pet minut po zastoju poveča stopnjo preživelih na 50 oziroma 70 odstotkov. Ker je defibrilacija uspešna le v prvih nekaj minutah po srčnem zastoju, morajo temeljne postopke oživljanja, vključno z uporabo avtomatskega defibrilatorja, ki jih je treba opraviti pred prihodom ekipe nujne medicinske pomoči, poznati vsi,« pravijo v Visoki zdravstveni šoli v Celju. Hkrati ugotavljajo, da je znanje oživljanja v javnosti v Sloveniji zelo slabo. »Glede na zadnje podatke je takšnih, ki začnejo oživljati na terenu, v Sloveniji približno 30 odstotkov, medtem ko v bolj ozaveščenih delih Evrope začne oživljati kar 70 odstotkov ljudi.«

V nekaterih državah je učenje oživljanja obvezno že v osnovnih šolah, medtem ko v drugih državah to šele počasi uvajajo. Najprimernejša starost otrok za začetek izobraževanja o oživljanju je 12 let. SŠol, foto: SHERPA

Kmalu cepljenje proti gripi

Začenja se sezona cepljenja proti gripi. V Zdravstvenem domu Celje bodo začeli cepiti že v ponedeljek, 28. oktobra.

Cepljenje je priporočljivo za vse, ki se želijo zaščititi proti gripi, zdravniki ga še zlasti priporočajo ogroženim skupinam. To so starejši od 65 let, kronični bolniki, majhni otroci in njihovi družinski člani ter nosečnice. Cena cepljenja za odrasle in otroke, stare 6 mesecev in več, je 14 evrov, medtem ko je za kronične bolnike, nosečnice, starejše od 65 let in za ljudi z izraženo debelostjo brezplačno. Gripa je nalezljiva bolezen, največja kužnost pa je tik pred pojavom bolezni in nekaj dni po začetku. Pri večini bolnikov zdravljenje s protivirusnimi zdravili ni smiselno. Najbolj pomembno je, da si bolniki lajšajo težave in počakajo, da gripa izzveni. Posamezniki lahko s cepljenjem zaščitijo sebe in druge posameznike v svoji okolici, kar je še posebej pomembno, če gre za bolj ogrožene skupine.

novi tednik

»Mami, pumptrack je res zakon.«

Tudi deklice so navdušene.

Nad pumptrackom so najbolj navdušeni mladi kolesarji.

Kolesarski poligon z grbinami v Novi vasi očitno dobra naložba

Pumptrack v Celju »napumpal« veliko navdušenja

Minulo nedeljo se je na poligonu v Novi vasi v Celju z zadnjo preizkušnjo končala druga sezona serije Pumpaj, Slovenija. Gre za tekmovanje v vožnji s kolesom po grbinah oziroma tlačilnih stezah (angleško pumptrack). Projekt je plod sodelovanja mariborskega BSX Racing Teama, graditeljev poligonov in parkov Alliance ASE in portala mtb.si. Tekmovanje sta omogočili Mestna občina Celje (MOC) kot lastnica poligona in Mestna četrt Dečkovo naselje.

ROBERT GORJANC

»Celjski pumptrack poligon velja za enega bolj ritmičnih v državi. Čeprav ne sodi med največje, je zagotovo eden bolj obiskanih in lepo umeščenih v mestno okolje,« je poligon v Novi vasi opisal **Primož Posinek**, predsednik MČ Dečkovo naselje.

Zadnja, finalna preizkušnja je torej res bila v pravem okolju, poleg tega je imela še dvojni spored. Organizatorji so se ob sodelovanju MOC in MČ Dečkovo naselje odločili, da bodo poleg finalne dirke najboljših s predhodnih kvalifikacijskih dirk izvedli tudi

odprto tekmovanje, ki je privabilo tudi lokalne kolesarje in virtuozne na skirojih ter rolerjih. »Ideja ni bila slaba, saj se je na celjskem »pumpu« zvrstilo več kot štirideset tekmovalcev in tekmovalk,« je bil po uspešno izvedenem tekmovanju zadovoljen Primož Posinek.

V elitnem razredu je v Celju padel tudi rekord proge, ki ga je postavil Davorin Maleković. Zdaj znaša 8,95 sekunde. »Za občino in predvsem za MČ Dečkovo naselje in Nova vas se je poligon z grbinami več kot očitno izkazal za upravičeno naložbo. Ne le zaradi sodelovanja v pokalu Pumpaj, Slovenija, ki postaja tradicionalna celjska dirka, ampak še mnogo bolj

»Pumpaj, pumpaj, stari ...«

zaradi zelo dobre obiskanosti od spomladi do zime.«

V dopoldanskem času obiščejo poligon otroci iz bližnjih vrtcev in šolarji obeh naših osnovnih šol, ki vodeno preizkušajo svoje spretnosti na asfaltirani progi z grbinami. V popoldanskem času je poligon ob lepem vremenu zelo dobro zaseden z uporabniki zelo različnih starosti. »Še posebej sem vesel, ko opazujem na progi našega krajana in državnega

reprezentanta Roka Marguča, kako z rolko spretno trenira za zimsko sezono.«

Kot je še dejal naš sogovornik, načrtujejo ustanovitev pump kluba Dečkovo, ki bo k organizirani in vodeni vadbi »pumpanja« privabil širši krog krajanov. »Z MOC bomo v prihodnjem letu morali vložiti nekaj sredstev in energije v dodatno ureditev prostora ob stezi, saj se uporaba poligona že odraža v eroziji zemljine

ob asfaltni stezi in tudi obrabi travnatih površin,« je sklenil Primož Posinek.

Na finalni dirki so sodelovali tudi člani celjskega društva Sport talent, ki so se predstavili s programom razvijanja gibalnih spretnosti, rekreacije in animacije za najmlajše Piki Baby, ter člani Kluba študentov občine Celje s svojim didžejem in s ponudbo osvežilnih pijač za udeležence.

Foto: GrupA

Prvi trije v sezoni 2019 po kategorijah:

do 5 let: Nick Čeh Cigrovski, Tija Frank, Nika Mikluš

6 do 9 let: Jošt Ložar, Rene Gabor, Max Sliško

10 do 14 let: Miha Čeh, Domen Zver, Val Trinle Lampič

nad 14 let: Davorin Maleković, Ermin Bulibašić, Andraž Žnidar

kategorija Open: Tanaja Čeh Cigrovski, Vid Krajnc, Andraž Arh

Alfa in omega projekta pumptrack v Novi vasi je Primož Posinek, predsednik MČ Dečkovo naselje.

Preizkušnje kolesarjev na progi z grbinami v Novi vasi si je ogledalo lepo število obiskovalcev.

Proga v Novi vasi v Celju ni največja v državi, a je ena najbolj privlačnih.

Tudi virtuozni na rolerjih in skirojih so prišli na svoj račun.

3, 2, 1, gremo ...

Kjer je danes sodoben športni park z igrišči za odbojko na mivki, so nekoč igrali odbojko na lešu. Kot deček je Zvone Zbičajnik ob igriščih spremljal in občudoval takratne jugoslovanske mojstre odbojkar-ske igre. In takrat se je med njim in odbojko vzpostavila posebna vez. Odbojki je zvest še danes. Bolj kot na igrišču je dejaven ob njem.

Po številnih športnih prejel še občinsko priznanje

S smučī skočil na odbojkar-sko igrišče

Zvone Zbičajnik je športu predan že od nekdaj. Kot mladenič se je preizkusil v številnih športih in povsod se je dobro znašel. A splet okoliščin in ekipni duh sta ga dokončno posrkala v odbojkar-ske vode, v katerih pluje še danes. Po igral-ski karieri se je preizkusil v trenerskem poklicu, ki ga z velikim veseljem opravlja še danes. Da je nepogrešljiv člen in glavni gradnik odbojke v Braslovčah, priznavajo vsi, ki odbojko vsaj malo spremljajo. Da je njegov prispevek k razvoju odbojke in športa nasploh re-snično izjemen, so prepoznali tudi v občini in mu ob nedavnem občinskem prazniku podelili srebrno plaketo.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

»Povsem razumljivo je, da sem zelo počaščen. Vsak, ki se s kakšno stvarjo dolgo in goreče ukvarja, je zadovoljen, če njegov trud in delo opazijo tudi drugi,« zadnje pre-jeto priznanje komentira priznan odbojkar-ski trener. »V športu je nagrada vsak dober rezultat. To priznanje pa je nagrada za dobro delo in dosežene

rezultate v preteklih letih.« Mnogi ga opisujejo kot očeta ženske braslovške odbojke. Sam se ob teh besedah zgolj nekoliko sramežljivo nasmehne. »Odbojka ima v našem kraju res posebno mesto in nenazadnje tudi dolgo tradicijo. Čeprav je naš kraj majhen, so se tu kalili številni odlični odbojkarji. Na tem mestu, kjer zdaj

sediva in so danes urejena sodobna igrišča za odbojko na mivki, so bila nekoč odbojkar-ska igrišča na lešu. In že v 60. letih prejšnjega stoletja smo lahko tukaj spremljali odlične prvoligaške tekme. Nenazadnje so tukaj igrali tudi člani takratne jugoslovanske reprezentance. Ob igrišču se je vedno zbralo ogromno ljudi. Kot majhen sem spremljal te tekme in takrat sem se nekako zaljubil v ta šport, ki sem mu zvest še danes,« pravi Zvone, sicer zaposlen v celjskem podjetju Libela orodja, kjer ima dovolj podpore za usklajevanje službenih in klubskih obveznosti.

Smučī zamenjal za žogo

Odbojki se je zapisal že kot osnovnošolec, čeprav se je v teh letih ukvarjal z različnimi športi. »Fantje, ki smo takrat nastopali in igrali skupaj, smo bili dobri športniki in smo nastopali

v različnih panogah, tudi na jugoslovanskem državnem prvenstvu. Približno v sedmem razredu smo se začeli nekoliko bolj usmerjati v posamezne športne panoge,« se spominja Zvone Zbičajnik. Do sedmega razreda osnovne šole je poleg odbojke treniral tudi smučarske skoke, a so ga dve hujši poškodbi in padca nekoliko oddaljili od skakalnice. »Je pa res, da sem se takrat bolj kot v individualnem videl v ekipnem športu. In tako je postala odbojka prva.«

Ko je treba, znam tudi zaropotati

Odkar se je podal v trenerske vode, skrbi za razvoj mladih. Deluje predvsem z dekleti, čeprav je pred leti treniral tudi moške, a kot pravi, so predstavnice nežnejšega spola bolj voljive in jih je na ta način tudi lažje učiti. Izkušnje ima tako z vodenjem najmlajših kot tudi članskih ekip. V letošnji sezoni, ki se je začela v začetku tega meseca, je ponovno prevzel vodenje prve ekipe. »Zadnja leta sem skrbel predvsem za razvoj mlajših igral-k. Ko je članska ekipa nastopala v prvi ligi, jo je vodil za to usposobljen trener. Moja vloga je bila, da sem vzgajal mlade igralke, da so prišle dobro pripravljene in

usposobljene za igranje med člani-cami.« Letos Braslovčanke nastopajo v 2. ligi vzhod, kar je, kot pravi sogo-vornik, realnost kluba. »Smo majhen kraj in večina deklet gre po srednji šoli študirat. Takrat je zanje lažje, da zamenjajo tudi športno sredino. Večina naših igral-k je dobrodošla v vseh prvoligaških klubih.«

Čeprav je kot trener nepopustljiv, dekleta pravijo, da ni pretirano strog in ob igrišču ponavadi deluje precej umirjeno. »Ko je treba, znam tudi zaropotati,« pove v smehu in prizna, da so področja, od katerih ne odstopa. »Sčasoma sem se kot trener precej spremenil. Tudi sam sem imel veliko različnih trenerjev, ki so vsak na svoj način zaznamovali moje trenersko delovanje. Z leti uvidiš, da določene stvari preprosto nimajo pomena ozi-roma ne dajejo pravih ali bolje rečeno želenih rezultatov,« pravi. »A so stvari pri meni povsem jasne – dokler stvari ne izdelamo od konca, ne moremo naprej. Zato včasih naredimo tudi kakšen korak nazaj, da lahko stvari osvojimo tako, kot je treba. Pri tem sem res dosleden.« Kot pravi, bodo imela dekleta v tej sezoni dovolj časa za izpopolnjevanje igre. »Pri tej mladi ekipi rezultat ne bo v ospredju, zato bomo pilili podrobnosti.«

Obkrožen z dekleti

Zvone Zbičajnik že leta deluje predvsem v ženski odbojki, kjer se, kot pravi, zelo dobro počuti in več kot očitno tudi odlično znajde. Je eden tistih moških, ki zna prisluhniti dekletom in razume tudi ženski pogled na svet. Nenazadnje je večino časa obkrožen z dekleti. Doma ga namreč poleg žene čakajo tri hčere. »Večkrat mi prijatelji v šali pravijo, da če lahko kdo razume ženske in njihovo logiko, sem to jaz. A ni vedno tako,« pove v smehu.

Vse hčerke so odbojkarice. »Odbojka je naš način življenja,« pravi, a ob tem doda, da to, da vse hčerke igrajo odbojko, ni zgolj njegova zasluga. »V Braslovčah celoten kraj živi z odbojko. V osnovni šoli jo veliko igrajo, saj so športni pedagogi odbojkar-ski strokovnjaki. V braslovški šoli učita tudi Boris Klokočovnik, trener državne reprezentance, in Saša Vitanc, ki je diplomirala ravno iz odbojke. Zelo dobro je delo z najmlajšimi zastavljeno tudi v klubu in tako se večina deklet ukvarja z odbojko,« pojasni Zbičajnik, sicer vsestranski športnik. Na skakalne smučī sicer ne stopi več, se pa z veseljem povzpne na katerega od okoliških hribov. »Če mi čas dopušča, se rad zapeljem tudi s kolesom,« pravi.

Med poletnimi počitnicami in tekmovalnim premorom si družina Zbičajnik še vedno vzame nekaj dni popolnega oddiha. Takrat tudi o odbojki ne govorijo veliko. »Ko si vzamemo dopust, se skušamo nekoliko odklopiti. Letos je bilo tudi poleti veliko odbojke, srednja hči je igrala poletno ligo na mivki, tako da smo imeli družinski dopust šele avgusta.«

Foto: GrupA in osebni arhiv

V tej sezoni je ponovno prevzel vodenje članske ekipe braslovškega kluba.

Volbenk Pajk je imel oko za lepe in nove stvari. Tako se je pred objektiv postavil ob svojem prvem avtomobilu leta 1939. Kupil ga je v Zagrebu od finskega konzula.

Ob prvem obisku Josipa Broza - Tita v Velenju 19. avgusta 1958

Velenjska dekleta v pričakovanju enega od številnih visokih gostov, ki so v 60. letih obiskali Velenje.

Gradnja središča Velenja približno leta 1958

Kako je na začetku poti fotografiral v črno-beli tehniki na steklene fotografske plošče, je fotografski mojster pripovedoval svoji hčerki, ki je njegove besede zapisala. »Za vsak posnetek sem v fotoaparat vložil novo stekleno ploščo. Za fotografiranje v prostoru takrat še ni bilo bliskavice. Uporabljal sem poseben prah, ki sem ga dal na majhno lopatico. Prah se je v stiku z vžgalico vžgal in se zablskal. Ves prostor se je za kakšno sekundo osvetlil. V istem trenutku je moral fotograf sprožiti sprožilec. Oboje se je moralo zgoditi istočasno, drugače je bil posnetek pokvarjen in steklena plošča uničena.«

Osrednje velenjsko otroško igrišče sredi 60. let

Volbenk Pajk, pričevalec modernističnega Velenja

»Leteči fotograf«, vedno v koraku s časom

Volbenk Pajk je na tisočih posnetkih ujel Velenje, ki letos praznuje 60. let od odprtja mestnega središča. To modernistično mesto je po njegovi zaslugi dokumentirano od zasnove, gradnje, rasti in razvoja do podobe, kakršno je imelo ob fotografovi smrti. Njegovo delo ni bilo pomembno le za lokalno okolje. Dokumentarno, umetniško in portretno fotografijo s podpisom Foto Pajk so v promocijskih predstavah nekoč uporabljali v vsej Jugoslaviji. Ljubitelj vsega lepega in naprednega je med drugim za prvomajsko parado v Beogradu pripravil ogromen pano in je bil torej med prvimi, ki je izdelal »jumbo« plakati Velenja. Še pred izumom sodobnih računalniških programov je znal damam zgladiti kakšno gubo ali odvzeti kakšen kilogram. Njegova izložba na Cesti talcev je še pred pojavom družbenih omrežij skrbela, da so bili ljudje vedno »na tekočem« z utripom življenja v Velenju.

TINA STRMČNIK

Galerija Velenje in tamkajšnji muzej sta si zadala, da bosta v letu, ko Velenje praznuje, z različnimi dogodki predstavila izjemnega, a premalo znanega fotografskega mojstra. Ta je bil pravzaprav pričevalec modernističnega mesta, kar je tudi naslov razstave, ki bo v omenjeni galeriji na ogled do 23. novembra.

Pajka, ki se je leta 1915 rodil na Planini pri Sevnici, je za fotografijo navdušil stric, urar

Franc Kolman. Ta mu je kupil prvo škatlasto kamero in Volbenk je navdušeno pritiskal na njen sprožilec. V družini so prepoznali, da je nadarjen, in ga poslali v uk k priznanemu poklicnemu fotografu in slikarju Gjurju Reputinu v Zagreb. Pajk je tam leta 1937 opravil mojstrski izpit. Po vrnitvi v Slovenijo je kupil hišo v Nazarjah in odprl atelje Pavo, kasneje je svoje delo nadaljeval v večji hiši v Mozirju.

Nekaj let pred drugo svetovno vojno je bil edini fotograf v Zgornji Savinjski dolini. Vedno je bil v pripravljenosti in na vsak klic se je pripeljal z motorjem, zato se je v spominu ljudi zanj ohranilo tudi ime »leteči fotograf«, je v katalogu zapisala kustosinja razstave, muzejska svetnica v Galeriji Velenje mag. **Milena Koren Božiček**. In dodala, da je bil Pajk tudi avtor ene prvih fotografij Logarske doline.

Ob izbruhu druge svetovne vojne je zbežal na Dunaj. Na tamkajšnjem državnem oddelku za grafično umetnost in raziskave je študiral fotografijo pri profesorju Hansu Medenske-mu. Po vojni se je vrnil v Mozirje in obnovil izropan fotoatelj. Leta 1952 je svojo dejavnost preselil v Velenje, kjer je imel podružnico že štiri leta prej.

Zraven ob vsem, kar je bilo pomembno

Pajk je po besedah Milene Koren Božiček na steklene plošče in kasneje na fotografski trak zabeležil vse pomembnejše dogodke v mestu. Zraven je bil ob gradnji ulic in stavb,

ob udarniškem delu. Na sprožilec je pritiskal tudi ob selitvi Gorenja v Velenje. Pri svojem delu je pazil na svetlobo, sence, osvetlitev, izjemno pozornost je posvečal vedutam. »Posnetki so tako natančni, da bi težko rekla, da je kateri manj prepričljiv od drugega. Meni se zdi zagotovo najbolj izstopajoča fotografija Titovega trga s kulturnim domom in stavbo današnje Galerije Velenje.«

Ko so pripravljali prvomajsko parado v Beogradu, so Pajku naročili izdelavo plakatov, povečav fotografij Velenja. Plakate so kaširali na lesenitne plošče in jih na posebni konstrukciji s tovornjakom peljali v glavno mesto tedanje države. Tovornjak je vozil med tanki in topovi na paradi, Pajkove fotografije pa so bile nekakšen prvi »jumbo« plakati Velenja, mesta, ki je ponazarjalo uspeh socialističnega režima. O vsem tem je Pajk pripovedoval eni od svojih hčera. Ta je spomine zapisala nekaj let pred njegovo smrtjo. »Povečava je bila ena od zanimivosti parade, ki jo je takrat spremljala cela Jugoslavija,« je pojasnila Milena Koren Božiček.

Prva rudarska stolpnica v Velenju približno leta 1962

Pustni karneval v Velenju leta 1963

Galerija Velenje in tamkajšnji kulturni dom približno leta 1976

Pogled iz Vile Herberstein na Velenje

»Njegov studio sem večkrat obiskala kot otrok. To je bilo v Velenju v navadi, da smo se ob pomembnejših življenjskih dogodkih šli fotografirati. Imel je znanje, a tudi izdelan slog,« je povedala direktorica Muzeja Velenja Mojca Ževart.

Fotografiral politike, sodeloval z novinarji

Pajk je pred svoj objektiv postavil politične in gospodarske predstavnike Velenja, prav tako ni manjkal, ko so omenjeno mesto obiskovale državniške, gospodarske in politične delegacije iz tujine. Sodeloval je z novinarji in s časopisnimi hišami po vsej Jugoslaviji.

V začetku 50. let je v svojem ateljeju začel izdelovati barvne fotografije. Naročila zanje je prejemal iz vse nekdanje skupne države. Še posebej potem, ko naj bi na Brdu pri Kranju fotografiral predsednika države Josipa Broza Tita, kot je sam večkrat povedal v zapisih in intervjujih. »Portret Tita, ko je na Brdu podpisoval enega od dokumentov, je res zelo pogosto objavljena fotografija. Vendar takrat avtorja niso nikjer navedli. Negativa nisem našla, a je možno, da ga je moral predati naročniku. Tudi danes naročniki odkupijo moralne in avtorske pravice, če se avtor s tem strinja. Pajk svojega avtorstva tedaj verjetno ni zaščitil,« je pojasnila kustosinja razstave.

Prvo razstavo barvnih fotografij s turističnimi motivi v povečavah je sicer imel v petdesetih letih v turistični agenciji Kompas v Ljubljani. Razstava je bila menda prava zanimivost.

Mojster brez konkurence

Da je s svojim delom res izstopal, kaže tudi dogodek iz leta 1984, ko sta tedanji Kulturni center Ivana Napotnika in Mladinska knjiga za monografijo o Napotniku najela tri fotografe. Uredniki so za publikacijo naposled izbrali največ Pajkovih del. »Pajk je res vrhunsko obvladal odnos med svetlobo in senco. Imel je oko, izostreno za podrobnosti. Njegove dokumentarne fotografije so zajete iz zanimive perspektive in so izjemno natančne. Tudi z mnogo bolj

sodobno tehnologijo je takšne izdelke danes težko doseči,« je povedala sogovornica.

Sicer je imel občutek za vse lepe stvari. Zelo zgodaj si je kupil motor in kasneje še avtomobil. Občutek za lepo je najbrž razvil že med izobraževanjem pri Gjuru Reputinu, ki je med drugim fotografiral gledališke in filmske igralkе, operne pevke in druge javne osebnosti. Milena Koren Božiček je pojasnila, da se je tam naučil tudi retuširanja. »Če želiš, da je stranka zadovoljna, mora biti na fotografiji videti čim lepša. Reputin je svojega »vajenca« uvedel v retuširanje. Nato mu je ta del obrti prepustil, saj je ta del posla izjemno dobro obvladal.« Direktorica Muzeja Velenje Mojca Ževart je dodala, da ni bil dober le v glajenju gub, ampak

tudi v tem, da so portretiranke izgledale tako, kot bi imele kakšen kilogram manj.

Prav njegov občutek za lepoto je najverjetneje botroval njegovi želji, da bi bilo lepo tudi mesto, v katerem je ustvarjal. Zato je dal kmalu po preselitvi v Velenje pobudo za ustanovitev turističnega društva. Po besedah Ževartove so člani omenjenega društva takrat res dejavno lepšali in urejali mesto. Skrbeli so, da je bilo bolj privlačno za domačine in obiskovalce. »Takšno je bilo res dobra kulisa za dobrega fotografa.«

Opus obsega sto tisoč posnetkov

V 60. letih je kot fotograf dokumentiral razvoj Premogovnika Velenje, tako laboratorijske raziskave kot tudi delo v jami. V ta namen je kupil

»Najbolj ga cenim po dokumentarni in portretni fotografiji,« je povedala kustosinja Galerije Velenje mag. Milena Koren Božiček.

posebno opremo za snemanje v slabih svetlobnih pogojih. Vedno je sledil času in šel v korak z vsemi sodobnimi smernicami. V začetku 70. let prejšnjega stoletja je dokumentiral tudi gradnjo Termoelektrarne Šoštanj. Nasploh je marsikateri Pajkov posnetek po svetu potoval tudi kot razglednica mesta.

O tem, da je živel za svoj poklic, priča tudi to, da je fotografski studio vodil do svojega 87. leta, torej do leta 2002. V zadnjem desetletju mu je pri delu sicer pomagala njegova žena Majda Pajk, ki je bila prav tako fotografinja. Ocene domnevajo, da je v polnih petinšestdesetih letih, ko je bil predan fotografiji, posnel približno sto tisoč posnetkov različnih žanrov: tihožitja, umetniška dela, pokrajine, mestne vedute, notranjost stavb, dokumentarno fotografijo in predvsem portretne fotografije. »Ne glede na to, kaj je fotografiral, se je vedno potrudil. Bil je izjemno dosleden. Res je imel visoka merila za to, kaj je dobra fotografija. Kako se stvarjem streže, je vedel tudi v marketinškem smislu. Imel je logotip, žig, prodajal je etuije in albume za fotografije,« je povedala direktorica Muzeja Velenje. Ta ustanova je lani od Pajkove vdove tudi prevzela njegovo dragoceno zapuščino, in sicer fotografije, negative ter predmete.

Le najboljše je bilo dovolj dobro

Kaj bi lahko povedali o njegovem značaju? Volbenk Pajk, ki je v prostem času rad planinaril, je bil ekstremno predan svojemu delu, šele nato se je vključeval v socialni svet. Milena Koren Božiček je z njim kot mlada sodelavka tedanjega kulturnega centra sodelovala pri fotografiranju del kiparja Ivana Napotnika. Za vsak kip sta naredila po trideset različnih pogledov, sogovornica je eksponate predstavljala pravzaprav za milimetre. Fotografski mojster ni bil skoraj nikoli zadovoljen. Tudi ljudje, ki jih je portretiral, so včasih iz ateljeja izstopili povsem izmučeni, je povedala. Nasploh je veljalo, da je bil vrhunski fotograf, ki si je za svoje delo vzel ogromno časa. A njegovi izdelki so bili naposled popolni.

Izložba njegovega ateljeja na Cesti talcev je pritegnila številne poglede. Tam mimo so se ljudje načrtno sprehajali in spremljali posnetke, ki jih je lastnik menjeval tedensko. Takrat se še nihče ni ukvarjal z zaščito osebnih podatkov in zasebnostjo. Izložba je bila prava galerija, iz katere so mimoidoči razbrali, kdo se je poročil, kdo je praznoval rojstni dan ali kakšno drugo prelomnico. »Učinek je bil takšen, kot ga ima danes Facebook, bi rekla,« je dogajanje opisala sodelavka Galerije Velenje.

Foto: Arhiv Volbenka Pajka, ki ga hranita Galerija Velenje in Muzej Velenje

Volbenk Pajk je pri petnajstih letih odšel v Zagreb, kjer se je fotografije učil pri enem od takrat najboljših fotografskih mojstrov. Fotografija ga je omrežila za vse življenje. Na posnetku je v svojem ateljeju okoli leta 2000. Umrl je leta 2005.

Barve in okusi jeseni na tradicionalni prireditvi

Luščili so bučn'ce

Toplo jesensko sonce, pisane buče in slane bučnice ter še kakšna bučna dobrota za nameček ... Takšni darovi narave so minulo soboto vabili obiskovalce v središče Šentjurja, na Mestni trg, kjer je bila že 13. tradicionalna prireditev Bučn'ce.

TINA STRMČNIK

Jesen je čas, ko z dobrotami narave polnimo shrambe in kleti. Kakšno domačo poslastico so si obiskovalci minulo soboto lahko izbrali na stojnicah več kot 30 ponudnikov, ki so svoje izdelke in pridelke ponudili v pokušino in nakup. Tam so našli še uporabne in okrasne mojstrovine lokalnih ustvarjalcev, krepčilne in zdravilne izdelke čebelarjev ter dela, ki so jih s pridnimi rokami pripravili učenci različnih društev in osnovnih šol iz občine. Darove gozda, vse od slastnih jurčkov do strupenih mušnic, je predstavila gobarska razstava. Da je

bilo dopoldne še bolj prijetno, so poskrbeli plesalci Varstveno-delovnega centra Šentjur, ki so zaplesali ljudske pleske. Dušo je z nežnim zvokom citer pobožala citrarska skupina Luš'ni orkester, učenci Osnovne šole Planina pri Sevnici pa so raztegnili meh in veselje pričarali ob narodnozabavni glasbi.

Stare zgodbe in nove vsebine

Prireditev je pripravila Razvojna agencija Kozjansko, ki tako nadaljuje tradicijo, ki jo je v Šentjur pred 13 leti pripeljal časopis Šentjurčan. Tedanja

urednica **Marijana Novak** je bila namreč presenečena, ker domačini bučnic niso luščili le doma, ampak tudi na železniški postaji, med vožnjo z

vlakom in drugod. Z **Jelko Gođec**, ki je tedaj vodila Ljudsko univerzo Šentjur, sta se domislili, da bi lokalni posebnosti namenili posebno prireditev.

Slednjo so obogatili tekmovanje v največji, najdaljši in najbolj zanimivi buči, tekmovanje v kuhanju bučne »župe« ter razglasitev zmagovalcev v akciji najlepše ocvetličanih balkonov. Takratni organizatorji so pred leti vezi spletili tudi s prebivalci srbske občine Kikinda, kjer bučam v čast vsako leto septembra priredijo večdnevni festival.

Letošnji jesenski dogodek sredi Šentjurja je ohranil del zgodb iz preteklih let in dodal nekaj novih vsebin. Med drugim tekmovanje v luščenju bučnic. Direktor Razvojne agencije Kozjansko **Jure Raztočnik** je pojasnil, da ta navada ni znana povsod po državi, kaj šele v svetu. »Šentjurčani smo eni redkih, ki bučnice pečemo, jemo pa jih s pomočjo zob, ustnic in jezika.« Zmagovalec ni bil tisti, ki je pojedel največ bučnic, ampak tisti, ki jih je oluščil najhitreje in najlepše – tako, da je pojedel seme in da je luščina ostala v enem kosu.

Foto: SHERPA

Najmlajši so bili veseli druženja s čebelo Počasnelo, tako je bilo namreč ime liku v predstavi za otroke, ki jo je organiziralo Društvo prijateljev mladine Šentjur.

Posladek vedno tekne, še posebej, če sta v v njem kapljica ali dve domačega medu.

Članici citrarske skupine Luš'ni orkester, ki se muziciranja na to ljudsko glasbilo učita pod mentorstvom Jasmine Levičar.

Kaj vse zmorejo ustvariti majhne roke, so na stojnici med drugim predstavili učenci Podružnične osnovne šole Kalobje.

Slastni domači pridelki so bili obsijani s toplim jesenskim soncem.

Bučice niso samo za juho, teknejo tudi v zavitku. Takšnega so spekli dijaki Šolskega centra Šentjur.

Šentjurčani si radi privoščijo bučnice. Tokrat so pripravili celo tekmovanje v luščenju bučnih semen.

Bogato založene stojnice so vabile k obisku. Pod izdelki se je šibila tudi ta, na kateri se je predstavila ustvarjalca Mihela Jezernik.

Utrinki z modne revije v celjskem gledališču

Stopite v svet romantičnih bluzic Grete Doberšek

»Vedno sem hotela biti to, kar sem«

»Uživam, kadar šivam, in ponosna sem, da mi je uspela modna revija v celjskem gledališču. Vesela sem, da so prijateljice nosile moja oblačila. Vse je bilo tako, kot mora biti,« je bila po modni reviji navdušena celjska šivilja Greta Doberšek, ki ji je v Gledališču Celje uspela prav posebna modna revija oblačil.

BARBARA GRADIČ OSET

65-letna Greta Doberšek je pred dvajsetimi leti Na okopih odprla šivalnico. Želela je mirno ulico, tišino, in jo dobila. »Takrat sem bila sama tukaj. Postavila sem šivalni stroj na ulico in šivala. Šivanje je moja meditacija, zato sem želela imeti prostor nekje na skrivnem. Zdaj je polno ljudi, saj sem le v Umetniški četrti Celje. Veliko je umetnikov, ki mi pomagajo, če kaj potrebujem. Tukaj se izredno dobro počutim.«

Osnovna znanja je pridobila v vajeniški šoli, kasneje se je sama izobraževala. »Če sem se želela dobro naučiti, sem si morala želeli. Čeprav so mi rekli, naj naredim obleko iz ene barve blaga, sem izrezala iz drugega blaga rožice, da je bilo bolj zanimivo. Že kot deklica sem opazovala sosedo, ki je bila šivilja. Zaradi nje sem poskušala šivati. Morala sem imeti veliko mero potrpežljivosti, da mi je uspelo ponovno sešiti tisto, kar sem razparala. Kmalu sem našla svoje poslanstvo, ki sem ga kasneje samo dopolnjevala.«

Barve ji dajo energijo

V njeni majhni sobici nastajajo različna oblačila za ženske vseh generacij in za vse priložnosti, najpogostejše za poslovne in tudi sve-

čane, kot so poroke in maturantski plesi. Še posebej rada šiva ženske krajše obleke. »Verjetno tudi zato, ker se tudi sama v oblekici najboljše počutim. Rada imam barve, ker sem radosten človek.« Barve ji dajo energijo, zato jo boste pogosto srečali v oblačilih različnih barv. »Ko imam na sebi rdečo ali živo obleko, ne morem biti slabe volje. Vem, da žive barve niso za vsakega, ker se v njih vsi ne počutijo dobro. Spoštujem vsako temno barvo, saj predstavlja zid pred nečim. Recimo, če greš na koncert, se s temno barvo zapreš v svoj svet.«

Popolna predanost šivilji

Ko se njene stranke odločijo, da bodo pri njej naročile oblačilo, se prepustijo Gretinim idejam, kakšna obleka bi jim najbolj pristajala. »Stranke se mi morajo prepustiti, vedno tudi stojim za svojimi odločitvami. V vsako stranko grem kupit blago. Kako bo obleka stala na človeku, je odvisno tudi od blaga. Večinoma delam z naravnimi materiali, zelo nerada z umetnimi. Delo z naravnimi materiali je kot pesem, kot bi imela pod rokami vlečeno testo in bi ga oblikovala po svoje. Takšno blago

se zaradi toplote telesa raztegne po človeku točno tam, kjer se mora.« Četudi lahko v trgovinah dobimo marsikaj od vsakodnevnih oblačil, si ženske želijo posebna oblačila za posebne dogodke. Greta brez težav tudi kdaj popravi rabljeno oblačilo. »Ko me kdo vpraša, koliko časa sem porabila za eno obleko, mu ne znam odgovoriti. Vzamem si čas in delam takrat, ko mi ustreza.«

Revija bluz v »sveti hiši«

Greta si je vedno želela, da bi imela modno revijo svojih izdelkov. Za bluze se je odločila, ker ji je to najbolj ženstven in romantičen kos ženskih oblačil. »Mislim, da premalo nosimo bluze, poleg tega so to oblačila, ki jih na revijah ne vidim ravno pogosto. Želim si, da bi bluze prišle nazaj v modo. Vse moje bluze so popolnoma moj izdelek.« Poleg tega ima bluzla precej možnosti uporabe. Ženska jo obleče, kadar gre na poslovni sestanek ali kadar obišče gala prireditve. Lahko je z njo zelo sproščena z džins hlačami ali s krilom.

Na reviji so se v njenih oblačilih sprehodile njene kolegice in prijateljice. Kot je poudarila Greta, je bila vsaka počaščena, da je lahko nosila njen izdelek. »Vedno sem osredotočena na osebo, za katero šivam. Nikoli ne delam več stvari hkrati. Delam v miru in nimam rada, da me kdo pri delu zmoti, saj prekine moj proces ustvarjanja.« V gledališčih niso ravno pogosto modne revije, četudi imata moda in gledališče veliko skupnega. »Gledališče je zame sveta hiša, dom.

Greta Doberšek

In dom je tam, kjer se dobro počutim. Zame je to Gledališče Celje, v Ljubljani je to Cankarjev dom.«

Brez črne kratke oblekice ne gre

Greta najde navdih v vsakdanjih stvareh. Rada opazuje naravo in

njeno igro barv. »Narava zmeša barve, od rumene do rožnate. To mi vedno znova polepša dan in zakaj tega ne bi prenesla na oblačila?« A kot pravi, v ženski omari ne sme manjkati elegantna črna obleka.

Foto: GrupA

Vudlenderji vedo, kam bi šli

Slovensko pop skupino Vudlenderji sestavlja peterica akademsko izobraženih glasbenikov, ki so na letošnji Popevki zasedli odlično drugo mesto s skladbo *Kam bi šla*.

Glasbena skupina Vudlenderji žanje velike uspehe. Med glasbeniki, ki so redni udeleženci slovenskih popevkarskih festivalov, je bila izbrana za nastop na Popevki 2019. Vudlenderji so se s skladbo z naslovom *Kam bi šla* uvrstili na drugo mesto ter prejeli nagrado strokovne žirije za najboljše besedilo, ki ga je napisal njihov član Tomaž Hostnik. A to ni njihov prvi nastop na glasbenem festivalu. Zasedba se je leta 2017 predstavila na festivalu

Melodije morja in sonca v Avditoriju Portorož, kjer je s skladbo *Poletje* zasedla sedmo mesto. Zasedbo Vudlenderji sestavljajo: Maša But, Matic Plemenitaš, Tomaž Hostnik, Jaka Krušič, Žiga Vešligaj in Gregor Hrovat. Pogovarjali smo se s kitaristom in pevcem skupine **Maticem Plemenitašem**, ki je član tudi ansambla *Sekstakord*.

Kakšni so občutki, ko stojiš na odru prestižne slovenske glasbene prireditve?

Super občutek je stati na odru Popevke in nasploh sodelovati. Res smo bili zadovoljni z organizacijo, kot tudi zvokom.

Kako ste bili zadovoljni z nastopom?

Nastop se nam je zdel energijsko odličen. Pa tudi drugače, razen manjših spodrsrljajev, ki pa niso omembe vredni.

Sprva ste se imenovali Woodlanders, zakaj ste spremenili ime?

Ime smo poslovenili, ker so naša besedila vsa slovenska in ni imelo nobenega pomena imeti angleško ime. Po drugi strani pa nas je bilo precej težko najti na spletu. Zdaj tega problema ni več.

Kakšni so jesenski načrti?

V prihodnjih dneh bomo poskušali čim več igrati, posneti spot za skladbo *Kam bi šla*, s katero smo se predstavili na Popevki ter posneti še nekaj novih skladb, ki jih je napisal Tomaž Hostnik.

BGO

Čuki – pridni kot mravljice

Čuki so ena najbolj marljivih zasedb na slovenski glasbeni sceni. Ker so pridni kot mravljice, so posneli pesem o teh malih žuželkah. To nalezljivo in navihano pesem z vzpodbudnim in malo po Čukovsko nagajivim sporočilom, boste lahko slišali tudi v letošnji, že 12. sezoni otroške serije *Ribič Pepe*.

Pesem je napisal Jože Potrebuješ. Ta se zaveda, da je za otoke zelo pomembno, da prepevajo slovenske pesmi že od

ranega otroštva. Pesem *Mravljice* je dobila tudi simpatično video podobo, v kateri so se Čuki spremenili v gozdne palčke. Čuki so doslej ustvarili veliko pesmi za otroke, kot so *Mi gremo pa na morje*, *Ribič Pepe*, *Zpleši Hubba Bubba*, *Ur'ca*, *Hugo*, *Lačni*. Njihova otroška uspešnica *Ko ko ko ima na YouTubu* že skoraj 6 milijonov ogledov v manj kot dveh letih.

Mali jeti

»Jeti v Šanghaju.« Animirani film, ki so ga producirali pri Dreamworksu, bo težko zares slab – cenite lahko vsaj način animacije nekaterih likov, nekatere smešne trenutke. Toda *Mali jeti* je nadvse poln posploševanj in poenostavljanj, najprej na ravni osnovne vzpostavitve scen in likov, nato še na ravni pozahodnjenja Kitajske. (Ena od napak: otroci tam ponavadi nimajo počitnic). Kar slišite lahko puljenje las scenaristov, ko skušajo zgraditi en nelogični most za drugim, da bi pripeljali dogodke do vnaprej zastavljenih. Film, predvsem namenjen prodajanju igrač.

OCENA: 5 / 10

Peščeni planet Jodorowskega

»Film o filmu, ki ga nikoli ne boste videli.« Najprej le dve od mnogih možnosti preverjanja dejstev. Prva je, da vizija režiserja Jodorowskega v kontekstu drugih del znanstvene fantastike navsezadnje niti ni bila tako zelo posebna. Drugič, za katerikoli film, ki ni bil nikoli posnet, je res enostavno reči, da je boljši od vseh tistih, ki so jih posneli. Največji dosežek tega dokumentarca je poleg zbirke vseh možnih govorečih glav in poskusa animacije originalnega storyboarda priložnost poslušati režiserja – to neverjetno zbirko ega, mysticizma, poenostavljanja, neartikuliranosti (v angleščini), a tudi vizije, ambicije in mladostnosti. Tovrstna »norost« je dejansko lahko vodilo vsem, ki se gredo kakršnokoli ustvarjanje.

OCENA: 7 / 10

PETER ZUPANC

Strašila

Na noč čarovnic se skupina prijateljev zateče v hišo, kjer vse obvladujejo grozljivi klovni. Pomembno: ameriško grozljivo sta napisala in zrežirala Scott Beck in Bryan Woods, sicer tudi scenarista filma *Tiho mesto*.

Kam si izginila, Bernardette?

Bernardette Fox je srečno poročena mati, ki jo vsak, ki jo spozna, vidi drugače. Na lepem Bernadette izgine in njena hči mora na konec sveta, da bi jo našla. Pomembno: film režiserja Richarda Linklaterja, igra Cate Blanchett.

Mafija v objektivu

Ko je Sicilijanka Letizia Battaglia prvič uperila fotoaparatus žrtev mafije, se je začela njena dolgoletna borba proti morilcem. Pomembno: dokumentarec režiserke Kim Longinotto o slavni fotografkinji je premiero doživel na festivalu Sundance. (PZ)

www.kamra.si

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje.

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Srečko Puncer

(1895–1919) (9)

V pozni jeseni 1913 je v Celje prišel službovat tedanji stotnik Rudolf Maister – pesnik Vojanov. Kot dijak je pripadal ljubljanski literarni Zadrugi. V celjski prijateljski družbi se je pozanimal o dijakih, ki so se ukvarjali z literarnim pisanjem. Ti so se ob posredovanju mentorja Miloša Stiblerja, revizorja zadrugne zveze, z Maistrom sestali konec leta 1913 v prostorih svoje organizacije.

Fran Roš se spominja: »Prinesli smo s seboj nekaj zvezkov in listov, popisanih z verzi in prozo. Nekaj tega smo glasno prebrali stotniku in nam samim, saj dotlej se nismo bili med seboj literarno kaj bolj povezani. Videti je bilo, da stotnik ni bil razočaran nad nami – večidel petnajstletniki. Opozoril nas je na nekatere napake in nas vzpodbudil k nadaljevanju v takšni dejavnosti. Poudaril je naj ustanovimo klub in lasten

časopis ali revijo. Dejal je, da nam bo pri tem rad pomagal Stibler.«

Nov klub je zaživel z imenom Kondor (po Zupančiču: kondor – soncu brat). Dijaki so za predsednika kluba izbrali Srečka Puncerja, ker so cenili njegovo kulturno zavzetost in organizatorsko sposobnost. Postal je posrednik med Maistrom in klubom, tako so se tudi večkrat sestali na njegovem domu. Časopisu so dali ime Savinja

in ga označevali kot dijaške leposlovne in znanstvene vaje. Prispevke je za objavo pregledal in odbral Rudolf Maister. Se nadaljuje ...

Pripravil Srečko Maček

Vsebina prispevka povzeta po: Fran Roš, Srečko Puncer (1895–1919): Njegovo življenje, delo in boj, Celjski zbornik 1971–1972, str. 209–271.

Rudolf Maister

novi tednik

radio celje

ALBUM S CELJSKEGA

Prepoznani (od leve): v prvi vrsti Milka Lančič, Ana Cerovšek, v drugi vrsti Rozika Cerovšek, Mimika Cerovšek, Mimica Perc, Anica Ploj, v tretji vrsti Alojz Cerovšek (1.), Vinko Šeruga (4.), Tone Novak (6.) in zgoraj vodja Krajs.

Pred »Gajžl fabriko« v Zagradu pri Celju, približno leta 1940

V neposredni bližini še danes znane gostilne Franci (obstaja že od leta 1895) v Zagradu pri Celju je od leta 1932 do nemške okupacije leta 1941 delovala tovarna za izdelovanje bičev, palic in otepačev »Udružene tvornice štapova i bičalica Filip Bumiller, D. Löbl naslj. Slavko Tomljenović« na naslovu Zagrad 31.

V tovarni s približno 60 zaposlenimi, ki se je starejši spominjajo kot »Gajžl fabrike«, je delo našlo kar nekaj domačinov iz Zagrada in bližnjega Pečovnika, med njimi tudi moja mama Ana, teti Rozika in Mimika ter stric Alojz.

Prispeval: Roman Zupanc

Vir: Mikola, M., Logotipi in podobe celjskih industrijskih podjetij: Zgodovinski arhiv Celje, 30. 9. 2004–15. 12. 2004, Zgodovinski arhiv, 2004, str. 24. Rubriko pripravlja: Domoznanski odderek Osrednje knjižnice Celje, info: 03 426-17-00 (Srečko Maček), vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st. Medijski pokrovitelj: Novi tednik

Gospodu Vinku Cerovšku se zahvaljuje mo za posredovane podatke o osebah na fotografiji.

Esad Babačić: Banda

Banda okoli leda in na njem

Naslov je fantastičen in vsak ljubitelj hokeja ve, da je večplasten. Knjiga je poklon vsem, ki so prispevali delček k tistemu, kar lahko brez pretiravanja poimenujemo slovenski hokejski čudež, s poudarkom na večnem rivalstvu med Kurjo vasjo in Spodnjo Šiško. Gre za knjigo, ki združuje dvajset izpovedi in zgodb hokejistov z Jesenic in iz Ljubljane in ima elemente povesti, poezije, esejistike in publicistike.

Govori o tekmah s hokejskimi palicami na asfaltu, seveda s teniško žogico, o delavskih naseljih, kjer so se družili fantki in rasli v može, o jeseniški trmi, ki ji morda ni para na svetu ... Babačić meni, da bi v Sloveniji morala biti dva profesionalna kluba, ostali pa bi bili amaterski. Čeprav je na primer prav v Celju že nekaj let klub amaterski, se ljubitelji hokeja v knežjem mestu vsekakor ne strinjajo, da bi bile le Olimpija (z denarjem

državnega podjetja) in Jesenice finančno podprte.

Babačić se je ustavil tudi pri družini Kopitar. »Anže je že pri šestnajstih letih igral za člansko ekipo Kranjske Gore in se pomiril celo z očetom, ki je takrat nosil dres Maribora. Po drugem letniku je sledila olimpijada mladih na Bledu, kamor je prišel švedski agent, ki je dejal, da je pot na sever edina prava stvar.« Matjaž Kopitar se je spomnil svoje dvajsetletne kariere in ugotovil, da se Anže ne bo povzpel na višjo stopnico, če tega ne bo naredil v tistem trenutku. »A greš?« »Grem!« Kopitar starejši je nadaljeval: »Pa smo šli na letališče. In takrat sem se šele zavedal, kaj počnem. Mi smo bili gor, na letališki stavbi, in smo ga gledali, kako koraka proti letalu. Takrat sem si rekel, a si ti nor, kaj pa delaš? Po tem se doma tri tedne nismo nič pogovarjali ...«

DŠ

O avtorju:

»Esad Babačić je »proleter«, nesojeni viličarist, desetar iz Outsiderja, pevec novovalovske skupine Via Ofenziva, avtor Trdoboja (o Dejanu Zavcu, op. p.), soavtor dokumentarnega filma Jesenice: Detroit, pesnik, dobitnik ugledne mednarodne nagrade za pesem Donava, nominiranec za Jenkovo nagrado in predvsem človek, ki je od nekdaj navijal za šibkejšo.« Tako piše na predzadnji strani knjige. Babačić (l. 1965) se je v zgodnjih devetdesetih vpisal na odderek za srbski, hrvaški, makedonski in slovenski jezik na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Kot pevcu in piscu besedil pri skupini Via Ofenziva mu je kot sedemnajstletniku Založba FV 126/5 podelila nagrado za najboljšo punk pesem o Josipu Brozu Titu. Babačić je tudi publicist, nekdanji televizijski in radijski voditelj ter ustanovitelj Muzeja punk kulture. Pisal je kolumne za Razgled, Dnevnik in Demokratico, kasneje je časopisno pisanje o športu dopolnil z vodenjem projekta Verjemi v svoj koš, katerega cilj je bila obnova propadla košarkarska igrišča.

Esad Babačić

BANDA

Ekipa Mirno morje Lions kluba Konjice 2019

Lions kluba otroke odpeljala na jadrnanje

V soboto, 21. septembra, se je končal letošnji 25. mednarodni projekt Mirno morje 2019. Lions klub Konjice projekt izvaja in financira od leta 2013, tokrat se mu je pri organizaciji pridružil novoustanovljeni ženski Lions klub Konjice Vita. Lions klub Konjice je za financiranje projekta skupno namenil tri tisoč evrov. Otrokom osnovnih šol Zreče, Vojnik in Glazija je omogočil teden jadrnanja v Dalmaciji.

Vodstvo Osnovne šole Zreče je aprila izbralo udeležence letošnje posadke Mirno morje 2019. Posadka – sedem otrok, dve spremljevalki, krmar in

sokrmar – je teden jadrnanja preživela na jadrnici Bavaria. Učenci OŠ Zreče so hvaležni obema lions kluboma, ki sta jim omogočila udeležbo v projektu. »Z učenci OŠ Vojnik in s krmarjem Vasjem smo se imeli zelo lepo. Pridobili smo nove in drugačne izkušnje, spoznali nove prijatelje in z njimi preživeli nepozabne pustolovščine v morju, na jadrnici, v marinah in mestih, kjer smo se skupaj sprehajali. Ne bomo pozabili na skakanje v vodo z jadrnice, na krmarjenje in še mnogo nepozabnih skupnih trenutkov.«

Renata Kerovec, koordinatorka projekta za Lions klub Konjice Vita, je dejala, da je bilo enotedensko morskotno druženje neprecenljivo. »Na najboljši možen način smo povezali projekt zbiranja humanitarnih sredstev in

Renata Kerovec je hvaležna vsem, ki so projekt podprli. Zahvaljuje se spremljevalkam Niki Wesenschegg, Mojci Petek in Nataši Potočnik, krmarju Vasji Bajdetu. Hvaležna je tudi vsem otrokom, ki so s svojo radovednostjo, pridnostjo in radoživostjo pričarali veliko dobre volje in smeha. »Hvala Gregorju, Luciji, Gašperju, Maruši, Daši, Timeji, Gregorju in Žanu,« je dejala.

Mirno morje je najuspešnejši mednarodni socialno-pedagoški projekt v Evropi za otroke in mladostnike iz socialno ogroženih okolij, otroških in mladostnih domov ter ustanov za otroke z motnjami v telesnem in duševnem razvoju, ki traja že od leta 1992. Življenje na jadrnici omogoča intenzivno socialno učenje in nudi možnost za pridobivanje novih in drugačnih, a za življenje pomembnih izkušenj ter znanj. Zahteva medsebojno skrb, upoštevanje in spoštovanje, kar nudi mladim možnost učenja, prevzemanja odgovornosti zase in za druge, timskega delovanja, socialnih veščin, reševanja sporov na ustrezen način, obvladovanja strahu in skrbi ter izražanja zdrave tekmovalnosti.

STANKO KOLAR

Sprejem odličnih mladih gasilk

V imenu župana Mestne občine Velenje Bojana Kontiča je v začetku oktobra v mestni hiši ekipo PGD Velenje sprejela podžupanja Darinka Mravljak. Ekipa PGD Velenje je na državnem tekmovanju gasilske mladine v orientaciji v kategoriji pripravnic na Kopah 14. septembra osvojila drugo mesto. Na državnem tekmovanju je sodelovalo 189 ekip. Podžupanja je velenjskim gasilkam čestitala za izjemen dosežek in se jim zahvalila za trud.

Delo z mladimi je ena najpomembnejših nalog v gasilstvu, zato se v vseh velenjskih gasilskih društvih dejavno posvečajo vzgoji gasilske mladine, saj bo prav ona nasledila trenutne operativne člane ter varovala naša življenja in premoženje. Poleg klasičnih gasilskih vsebin, ki jih spoznajo mladi na gasilskih tekmovanjih, v zadnjih letih posebno pozor-

nost namenjajo gasilskemu kvizu in gasilski orientaciji. Tekmovanja so na različnih ravneh, najprej na ravni gasilske zveze, potem na ravni regije in na koncu na državni ravni. Mladi iz Šaleške doline tradicionalno dosegajo visoke rezultate tudi na državni ravni. Nazadnje je to uspelo ekipi Velenja na državnem orientaciji.

Tekmovanje v orientaciji je v naravi in za njema tek od delovne točke do delovne točke, kjer morajo mladi pokazati predpisano znanje predvsem iz praktičnih gasilskih veščin, ki jih lahko kasneje s pridom uporabijo pri operativnem delu (vozli, spoznavanje opreme ...). Pomemben je tudi čas, zato tekmovalci ves čas tečejo. Gre torej za izredno naporno in zahtevno disciplino, zato je dosežek ekipe PGD Velenje res izjemen.

MK

Od leve: podžupanja Mestne občine Velenje Darinka Mravljak in članice ekipe Ajda Rink, Ana Marija Brcar, Bojana Urbanc, poveljnik PGD Velenje Bojan Brcar, mentorica ekipe Marinka Brcar in namestnik vodje Urada za razvoj in investicije MO Velenje Bojan Prelovšek

Noč v knjižnici v III. osnovni šoli Celje

»Ste že kdaj razmišljali, kaj se ponoči godi v knjižnici? Ste za to, da eno noč prekrizamo načrte knjižnim moljem? Če ste dovolj radovedni in pogumni, da preživite noč v knjižnici, se prijavite.«

Tretješolci, ki so v preteklem šolskem letu osvojili bralno priznanje, smo takole povabili, da preživijo noč v knjižnici v kraljestvu živali. Tako smo namreč dali podnaslov naši zanimivi bralno-ustvarjalni noči, saj so učenci ustvarjali na temo živali in prebirali pravljice z glavnimi »živalskimi« junaki. Takšen dogodek vedno pritegne veliko zanimanja mlajših učencev, saj gre za sproščeno druženje, ki buri domišljijo in krepi vezi med sošolci. Letos smo ga po triletnem premoru spet organizirali in k sodelovanju povabili tretješolce. Gre za projekt, ki spodbuja sodelovanje, krepi domišljijo in spodbuja sode-

lovanje med sošolci in učenci različnih starosti. Hkrati jih navduši za branje doma in za osvojitve bralnega priznanja. Ustvarjalna delavnica, kuharska delavnica, lov na zaklad, knjižna čajanka, tokrat brez čaja, a s pogovori o knjigah, ki jih učenci trenutno berejo, ter obisk skrivnostnih gostov, psičke Megi in gospe Ksenije Novak, članov društva Kosmati smrčki. Vse to in še več se je 27. septembra popoldne in 28. septembra dopoldne dogajalo za stenami III. osnovne šole Celje. Ob koncu smo se strinjali, da smo se imeli čudovito in da si želimo ponovitev. Tako tretješolci kot mentorji. Upamo, da smo res prebudili kakšnega knjižnega molja. O tem se bomo prepričali spomladi, ko bomo načrtovali že naslednjo noč v knjižnici.

URŠKA SOTLER, knjižničarka
III. osnovne šole Celje

novi tednik

radio celje

Prostovoljstvo nas bogati

Človek ne potrebuje veliko, da nekomu polepša dan. Včasih sta dovolj le priazen nasmeh in dotik. Prostovoljci, ki prihajajo v Pegazov dom, s svojo prisotnostjo bogatijo in zapolnijo dni naših stanovalcev. Spremljajo jih na sprehodih, se z njimi družijo in vodijo različne skupinske dejavnosti. Precejšen del prostovoljcev je članov cerkvenega pevskega zbora in pojejo pri mašah, ki so v Pegazovem domu vsak drugi petek v mesecu. Zaradi njihovega prepevanja so maše bolj slovesne, doživete in bogate.

V zahvalo za trud prostovoljcev v Pegazovem domu vsako leto organiziramo jesensko srečanje, bodisi s pridihom peke kostanjev ali kako drugače. Tokrat smo jih v prvem delu druženja povabili na skupno kosilo v dom, kjer jih je toplo pozdravila direktorica Kristina Kampuš in se jim zahvalila za vse urice, ki jih preživijo v družbi naših stanovalcev. Po kosilu smo se v sončnem vremenu odpravili na vinorodno Bizeljsko, kjer smo si ogledali repnico Najger. Nekateri so repnice že poznali, večina še ne, zato je bil obisk zelo zanimiv. Vesela in hudomušna gospodarica nam je predstavila zgodovino tovrstnih prostorov. Povedal je, da so ljudje v jamah res hranili repo za ozimnico, od tod tudi ime. Danes so jame, skopane v kremenčevem pesku, preurejene kot turistične zanimivosti, namenjene so hrambi vina in služijo kot prostor za degustacije. Gospodarica nam je ob degustaciji vin, sira in kruha postregla še s kopicco hudomušnih šal, naši prostovoljci pevci pa so druženje v »jami« popestriili s petjem slovenskih pesmi, ki so primerne za tako priložnost.

Srečanje s prostovoljci je minilo v sproščenem vzdušju, ob prelepem petju, smehu in obilici dobre volje. Veselimo se novih dogodivščin, ki jih bodo prostovoljci stkali skupaj s stanovalci Pegazovega doma. Vse tiste, ki se želite vključiti v prostovoljstvo, vabimo, da pridete k nam in tako polepšate dan še kateremu od stanovalcev.

VALENTINA JECL, delovna terapevtka

Biserna Bobovnika iz Vrbja

Antonija in Niko Bobovnik iz Vrbja pri Žalca sta prvo oktrobrsko soboto praznovala šestdeset let skupnega življenja – biserno poroko. Cerkveni obred je bil v kapelici pri župnijski cerkvi v Žalcu, opravil ga je pater Viktor Arh, pričr sta bila hči Jelka in zet Srečko. Civilni obred in druženje sta sledila na turistični kmetiji Ratovnik v Gotovljah.

Niko Bobovnik se je rodil leta 1933 v Pongracu pri Grižah, Antonija se je rodila leto

kasneje v Zgornji Ponikvi pri Žalcu v družini z osmimi otroki, ki so morali že zelo zgodaj poprijeti za delo in tako s pletenjem košar in košev pomagati preživeti številno družino. Niko se je pred odhodom na služenje vojaškega roka zaposlil v Rudniku Zabukovica. Bobovnikove je nato pot zanesla v Vrbje, kjer so kupili zemljo in si na njej postavili skromen dom. Po prihodu iz vojske se je Niko zaposlil v Juteksu, kjer je delal do upokojitve leta 1989.

Antonija je najprej pomagala pri delu na kmetiji Rojc v Podlogu, nato se je zaposlila v Zdravilišču Dobrna. Nika je srečala na enem od obiskov v Galiciji, kjer se je vnela ljubezen in Niko je vsak konec tedna kolesaril iz Vrbja na Dobrno. Ko je Antoniji hudo zbolel oče, je morala pustiti službo in skrbeti zanj. Zakonca Bobovnik sta se poročila 3. oktobra 1959, leto pozneje se jima je rodila hči Jelka. Dve leti pozneje se je tudi Antonija zaposlila v

Juteksu in se z možem upokojila isti dan leta 1989.

Na zemljišču Bobovnikovih sta sezidala hišo. Hči Jelka, na katero sta zelo ponosna, je z možem Srečkom ostala doma. Sredi travnikov, njiv in stran od sosedov ima družina idiličen dom, ki je vedno odprt za prijatelje. Niko rad za svoje veselje zaigra na harmoniko in zapoje. Kolikor mu zdravje še dopušča, rad postori tudi kaj na njivi in okoli hiše. V poseben ponos jima je vnuk Mitja, ki se je leta 2014 poročil z Marinko, leta 2017 se jima je rodila hči Ela, ki sedaj Niku in Tončki lepša dneve.

TT

Bisernoporočnica Bobovnik iz Vrbja pri Žalcu

Poznopoletni oddih

Pred tremi leti smo se v okviru Območnega društva za osteoporozo Celje prvič podali na letovanje na Dugi otok. Tudi letos smo z veseljem septembrsko sonce vpijali na tem čudovitem otoku, polnem naravnih lepot. Skupina se je v tem času precej prevetrila in med nami je tudi vedno več nečlanov. Vse nas združujeta dobra volja in veselje do življenja ter naravnih lepot.

Letos se nas je na septembrsko letovanje odpravilo 43. Nekateri so se nam pridružili prvič, drugi smo nove moči tam nabirali že tretjič. Najbolj vabljiva sta zagotovo čudovito morje in neokrnjena narava. Prijazno osebje, domačnost, dobra hrana in živa glasba ob večerih k vsemu dodajo piko na i.

Dopustovanje si vsako leto popestrimo z izleti. Tokrat smo z

ladje opazovali lepote nacionalnega parka Kornati, na severni strani otoka smo si ogledali največji svetilnik Veli rat, se kopali ob eni najlepših plaž, na Sakarunu, degustirali med, medico v Veruniču, obiskali park

Telašćica in uživali ob pogledu na dih jemajoče klife, ki se dvigajo nad morjem. Izlet v mestec Žman smo zaokrožili z nizom degustacij, od

oljčnega olja in fig do raznoraznih vrst sira in izdelkov iz kozjega mleka.

Tedenski oddih, zapolnjen z obilo dobre volje, smeha in dogajanja, je spet (pre) hitro minil. Zato že snujemo načrte za nove izlete. Med drugim nas bo pot naslednjič vodila na obiranje mandarin.

JOŽICA OSOLNIK

Pred odhodom domov še ena »galsilska« fotografija

Gostili varuha človekovih pravic

Župan Mestne občine Velenje Bojan Kontič je v začetku oktobra s sodelavci sprejel varuha človekovih pravic Republike Slovenije Petra Svetino, ki je bil navdušen nad socialnimi projekti, ki jih izvajamo v občini. Po njegovem mnenju prav zaradi številnih dobrih praks ne prejemajo veliko pobud iz Velenja.

Župan Mestne občine Velenje Bojan Kontič je v uvodu varuhu izrekel prirčno dobrodoščilo in predstavil značilnosti Velenja. Izpostavil je versko in narodnostno raznolikost prebivalcev, ki kljub medkulturnosti znajo živeti v sožitju. Verjetno je prav zaradi rudarske tradicije, ki temelji na tovarištvu, solidarnost v našem mestu prisotna še danes.

V nadaljevanju je župan predstavil uspešne projekte – socialno košarico, ki jo zagotavljamo našim občanom (brezplačen mestni potniški promet, brezplačno izposojlo koles, brezplačno pravno svetovanje, javno kuhinjo, dom za brezdomce ...) in Odbor za pomoč občanom in občanom Mestne občine Velenje. Za te projekte namenjamo skoraj milijon evrov letno. Lokalna skupnost kljub pomanjkanju finančnih sredstev uspešno rešuje stiske socialno ogroženih posameznikov. Tudi številni nazivi, ki smo jih prejeli (Otroku prijazno Unicefovo mesto, Občina po meri invalidov, Starosti prijazno mesto, Srcu prijazna občina – iHELP, Mladim prijazna občina, Prostovoljstvu prijazna občina ...), kažejo na uspešnost našega dela.

Varuh človekovih pravic Republike Slovenije Peter Svetina je pohvalil naše projekte in se zahvalil za pomoč, ki jo namenjamo ranljivim in ogroženim skupinam. Prepričan je, da prav zaradi brezplačnega pravnega svetovanja, ki ga v naši občini izvajamo že deset let, ne prejemajo toliko pritožb iz Velenja. Varuh želi vzpostaviti dobro sodelovanje z občinami in varovati predvsem človekove pravice tistih posameznikov, ki spadajo v ranljive ciljne skupine in se ne morejo braniti sami.

VJ

Ob svetovnem dnevu živali

Člani Društva proti mučenju živali Celje vsako leto v mestnem središču ob svetovnem dnevu živali, ki ga obeležujemo 4. oktobra, pripravimo stojnico osveščanja.

Na našo stojnico je tokrat opozarjal zelo lep plakat, ki so ga za ta dogodek pripravili učenci III. osnovne šole Celje. Zanj smo zelo hvaležni, saj je odraz sodelovanja in pomoči. Na stojnici je bila tokrat prisotna naša mlada nova članica Samanta König s svojim posvojenim kužkom. VŠ

Srečanje družine Flander

V začetku septembra smo se na družinskem športnem srečanju v Rečici pri Laškem zbrali člani družine Flander, potomci Franca Flandra in Lavrencije Mavri, ki sta leta 1929 zbežala iz dela fašistične Italije, iz Orehka pri Cerknem na Primorskem. Srečanja se je udeležil tudi najstarejši in še edini živeči sin, 83-letni Mirko Flander. AF

Rosvita Pesek o vseživljenjskem učenju

V Ipavčevem kulturnem centru Šentjur so ob začetku novega študijskega leta Ljudske univerze Šentjur gostili eno od osrednjih novinark Televizije Slovenija ter doktorico zgodovinskih znanosti Rosvito Pesek.

Ob uvodu je zbrane pozdravila vodja Univerze za tretje življenjsko obdobje Šentjur Alenka Testaniere. Spomnila jih je na osnovno poslanstvo Ljudske univerze (LU) Šentjur, da odpira poti do novih znanj in krepi učečo se skupnost. Prav tako imajo upokojenci možnost, da v najbolj svobodnem obdobju svojega življenja odkrivajo

svoje neuresničene talente in nove sposobnosti ter so skozi učenje še bolj pripravljeni na izzive, ki jih prinaša življenje.

Zbrane je pozdravil župan Občine Šentjur mag. Marko Diaci. Čestital je LU Šentjur, da vsako leto organizira uvodna srečanja, omogoča izobraževanja in organizira prireditve, ki popestrijo dogajanje v občini. Pohvalil je pester program, kjer bo vsakdo lahko našel kaj zase.

Osrednja gostja Rosvita Pesek je v predavanju spregovorila o sebi, o svojih izkušnjah ter nabiranju znanj v vseh življenjskih obdobjih. Dejala je, da kljub natrpanem urniku še

vedno najde čas, da ob branju časopisov sledi aktualnemu dogajanju. Kot novinarka si namreč ne more privoščiti, da bi jo kaj presenetilo. Sprosti se s tekom in sprehodi, kjer zbistri svoje misli. Spregovorila je tudi o Odmevih, o pripravah na intervjuje in napa- kah, ki jih naredi novinar ... Več je povedala tudi o svojih knjigah, ki so nastale prav iz dokumentacije, ki jo je zbirala o slovenski osamosvojitvi. Doktorirala je iz gradiva o osamosvojitvi, ki je bilo osnova za nadaljnje knjige in monografije. V zanimivem predavanju je poudarila, da se morajo tudi starejši dru-

žiti, se učiti, si poiskati tisto, kar jih zanima ... Svojo zakladnico znanj, predvsem tistih, ki se jim zdijo že samoumevna, morajo znati prenesti na mlajše rodove – svoje otroke in vnuke. Dodala je, da je izobraževanje lahko tudi darilo, in navedla primer, kako svojemu sinu in prijateljem rada podarja različna izobraževanja ter organizira poučne dogodke ali obiske namesto klasičnih daril. Po predavanju je sledilo druženje v avli IKC Šentjur in prijavi v študijske skupine, ki jih ponujajo v LU Šentjur.

NINA SALOBIR
Foto: JURE GODLER

Ko spregovori srce, zmorejo glava in roke

V četrtek, 3. oktobra, so se v avli Doma II. slovenskega tabora Žalec ponovno družili stanovanjci Doma Nine Pokorn Grmovje, Doma upokojencev Polzela, Našega doma Vransko, Doma upokojencev Franca Salamona Trbovlje – enota Prebold, varovanci VDC Muc iz Braslovč in Društva Sožitje Žalec. Prvi četrtek v oktobru je vsako leto dan, ko se utrjujejo vezi med posamezniki, ki pridejo na druženje v imenu vseh, ki ostanejo v domovih oziroma društvih. Tudi letos je bilo tako.

Več kot sedemdeset zbranih je pozdravila direktorica Medobčinske splošne knjižnice Žalec Jolanda Žaleznik, ki je pobudnica in izvajalka mesečnih bralnih uric in domo-

vih in te zaključne prireditve. Vzdušje se je razživel, ko so prvič zaigrali Fantje treh vasi. Harmonika, dve kitari ter dva vokala sta jih pošteno ogrela. Zbrane so nato pozdravili poslanec v državnem zboru Aleksander Reberšek, podžupanja Občine Vransko Nataša Juhart, podžupan Občine Polzela Miloš Frankovič, častni občan občine Žalec Janez Meglič, direktorica Doma upokojencev Polzela Eva Lenko in vodja Društva Sožitja Žalec Ivanka Venišnik.

V osrednjem delu prireditve so se zahvalili Valeriji Jerman, ki vodi bralne urice na Vranskem in v Preboldu, Ireni Štusej, ki se druži s stanovanjci doma v Preboldu, z varovanci Društva Sožitje in odslej še s stanovanjci doma

S prireditve v avli doma II. slovenskega tabora v Žalcu

na Polzeli, ter Darji Baloh, ki se je doslej družila s stanovanjci iz doma na Polzeli. Odsotna je bila Laura Jelen, ki prihaja v dom na Vransko.

Tam se srečanjem pogosto pridruži Fanika Burjan, ki stanovalce večkrat obdari s sadnim kruhom in z zeliščnim čajem.

Sledili so kratki nastopi stanovalcev in varovancev, ki so jih pripravili posebej za to druženje. Na koncu so spontano zaplesali na vese-

le melodije Fantov treh vasi. Med pogostitvijo so poklepali in v dar prejeli skromno, a sladko popotnico.

TONE TAVČAR

Srečanje več kot štiristo let stare rodbine Delčnjak

S srečanja rodbine Delčnjak 5. oktobra 2019

Lepo jesensko soboto, 5. oktobra, si bo približno sto sorodnikov rodbine Delčnjak vtisnilo globoko med spomine. Sorodniki te rodbine so se po svojih rodbinskih vejah srečevali že prej, vendar je bilo tokratno srečanje posebno in tako prvo, na katerem se je srečalo največ rodbinskih vej doslej.

Rodbina Delčnjak, ki izvira iz Trnovelj pri Socki pri Novi Cerkvi, na sedanjem slovenskem ozemlju – po pridobljenih podatkih v Nadškofijem arhivu Maribor – obstaja že vsaj štiristo let, a zelo verjetno še dlje. Prvi prednik je, tako znajo povedati najstarejši sorodniki te rodbine, na sedanje slovensko ozemlje prišel

z ozemlja današnje Češke. Bil je popotni tkalec in ko je prišel v Trnovlje pri Socki, mu je bilo tam tako všeč, da se je odločil ostati. Domačija Delčnjakovih, po domače »pri Delčjak«, še vedno stoji na naslovu Trnovlje pri Socki 15 in je bila po podatkih Geodetske uprave Republike Slovenije zgrajena leta 1700, torej pred približno 320 leti.

Rodbina Delčnjak, katere sorodniki so se srečali tokrat, ima skupnega prednika v Jožefu Delčnjaku, ki se je rodil leta 1797 v Trnovljah pri Socki 15 in njegovi ženi Margareti Legvart, ki se je rodila leta 1801. Imela sta pet otrok – dve hčeri in tri sinove, med njimi Jurija, tedaj Georga, ki se je ro-

dil leta 1833, in Matijo, ki se je rodil leta 1830 in ostal na domačiji »pri Delčjak«, kjer sta z ženo Margareto Zupanek imela osem otrok. Od njih sta preživela in imela potomce samo Jožef, ki se je rodil leta 1859 in se oženil v Selce pri Socki, in Ignac, ki se je rodil leta 1860 in ostal ter imel družino na domačiji »pri Delčjak«.

Priimek Delčnjak je v Sloveniji med najredkejšimi, po podatkih Statističnega urada RS se Delčnjaki nahajajo le na območju Savinjske regije, kjer je ta priimek med najredkejšimi petimi priimki na tretjem mestu.

Po Jurijevi veji trenutno nosijo priimek Delčnjak štiri, po Matijevi veji pa priimek nosi trintrideset

oseb, od tega po Ignacevi veji šestnajst in po Jožefovi veji sedemnajst oseb. Prav iz Jožefove veje sta izhajala dva doslej najbolj znana nosilca priimka Delčnjak – prvi je bil leta 1938 rojen kasnejši misijonar pater Anton Hugo Delčnjak, ki je umrl letos spomladi, drugi je bil leta 1939 rojen tudi zelo znan in priznan slovenski harmonikar Franc Delčnjak, ki je umrl leta 1969. Letos novembra bo od njegove smrti minilo že okroglih 50 let.

O rodbini Delčnjak, ki je večinoma popisana po moški liniji, je v letu 2019 izšla tudi knjiga – z naslovom Rodbina Delčnjak z rodbinskimi vejami Delčnjak, Črepinšek, Ernestl in

Ovtar z izvorom v Trnovljah pri Socki pri Novi Cerkvi in z zgodovinskim pregledom območja bivanja naših prednikov: rod, povezan z zemljo – ki so jo prejeli sorodniki te rodbine. Knjiga je javno dostopna tudi v Osrednji knjižnici v Celju, Univerzitetni knjižnici Maribor in Narodni in univerzitetni knjižnici Ljubljana.

Ob koncu tega srečanja so se sorodniki strinjali: takšno srečanje je treba ponoviti še večkrat. Rek kri ni voda tudi v primeru rodbine Delčnjak opravičuje svoj pomen. Zato so takšna druženja za vse sorodnike tako zelo prisrčna in pomembna.

MILENA DELČNJAK
Foto: DANIJEL LANDEKAR

Najin zakon je najin najpomembnejši projekt

To je bilo osrednje sporočilo drugega srečanja zakonskih skupin celjske škofije. V 112 župnijah po različnih programih trenutno deluje približno 50 zakonskih skupin. V kapucinskem samostanu so na drugo oktobrsko soboto pripravili program tako za zakonce kot za otroke.

»Družinske vezi so nam dane in jih moramo sprejeti v kakršnikoli obliki že. Svojega zakonca pa si izberemo sami. Zato je najin zakon v resnici najbolj pomemben projekt v najinem življenju. Podoben je vožnji na motorju v dvoje. Mož in žena sva odvisna drug od drugega, od zaupanja in predanosti drug drugemu,« sta v na-

govoru dejala gosta iz Postojne, zakonca Ana in Dejan Glavač. Gost pogovora, ki ga je vodila Tatjana Hudomalj, je bil tudi duhovnik Rafko Klemenčič, voditelj škofijskega odbora za družino koprške škofije. Sveto mašo v uvodnem delu je daroval upokojeni celjski škof Stanislav Lipovšek.

Zakoncev, ki čutijo, da jim je vsakomešno druženje z drugimi pari v pomoč in podporo, je vedno več. V Sloveniji je v zadnjih letih nastalo več sto zakonskih skupin. Nekatere delujejo po programu Družina in življenje, druge po programu Moja pot, tretje vzniknejo povsem samostojno. Na pobudo članov škofijskega odbora za družino in z veliko podporo

kapucinov, še posebej brata Primoža Kovača in sester Marijinih misijonark, so prvo srečanje zakonskih skupin v celjski škofiji pripravili lani. Letos je bil odziv že precej večji. Glede na prijetno srečanje in toplo dobrodoščilo v samostanu nad Celjem bo srečanje v prihodnjih letih zagotovo še bolj množično. »Zakonske skupine niso terapevtske skupine, ne gasijo požarov. So pa zagotovo eden najboljših načinov, da do slednjih nikoli ne pride. V zakonu je pomembno ohranjati romantično in hvaležnost. Predvsem pa prepričanje, da je lepo biti poročen,« je srečanju ob rob dejal eden od udeležencev.

SO

Tekmovanje Grof

Ste že zasledili kdaj ime Grof? Seveda, še tisti, ki ne marajo zgodovine, so zagotovo slišali kdaj za kakšnega grofa, ki je vladal svoji deželi. To je bil v srednjem veku visok plemiški naziv.

V taborništvu to pomeni čisto nekaj drugega, in sicer Grajsko orientacijsko fešto. Odlično obiskano tekmovanje prirejamo prostovoljci Društva tabornikov roda II. grupe odredov Celje. Tekmovanje Grof je bilo letos že osmič zapovrstjo, in sicer od 11. do 12. oktobra. Udeležilo se ga je več kot 350 udeležencev iz vse Slovenije in zamejstva, starih od 11 do 30 let in več.

Mladim tabornikom smo želeli ponuditi res nekaj edinstvenega. Kdo bi si mislil, da bodo kdaj v šotorih spali na gradu, ki ima tako zanimivo zgodovino? Tekmovanje pa je še veliko več kot samo spanje na gradu. Gre za orientacijske izzive ter šaljive igre na gradu, v okoliških hribih in dolinah. Tako poskušamo združiti taborništvo, zgodovino in zabavo v celoto. Letos je bilo tekmovanje naravnano na temo duhov in tako so lahko tekmovalci izkusili tudi najbolj grozljive občutke srednjega veka, a so se na koncu prebili skozi vse izzive in uspešno zaključili še eno tekmovanje.

JANJA SKARLOVNIK, RDGO Celje

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Začaran krog

Direktor tajnici: »V petek gremo na tridnevno službeno pot.«

Tajnica možu: »Dragi, v petek moram na službeno pot, moral boš sam poskrbeti zase.«

Mož ljubici: »Žena gre na pot, lahko bova tri dni skupaj.«

Ljubica učencu, ki ga inštruiira matematiko: »Ta konec tedna sem zasedena, inštrukcij ne bo.«

Učenec veselo dedku: »Za tri dni lahko greva loviti ribe, ta konec tedna nimam inštrukcij.«

Dedek (direktor) ponovno pokliče tajnico: »Sprememba načrta, vnuk me prosi, da preživiva konec tedna skupaj. Bomo šli na pot prihodnjič.«

Tajnica možu: »Dragi, moje službeno potovanje je prestatveno.«

Mož ljubici: »Ne moreva biti skupaj ta konec tedna, žena bo ostala doma.«

Ljubica učencu: »Inštrukcije bodo kot običajno.«

Učenec dedku: »Nič ne bo z ribolovom, imam inštrukcije.«

Dedek (direktor) tajnici: »Vendarle gremo na pot v petek ...«

Nasvet

Potrebujem nasvet. Kupila sem nočno omarico in sedaj pojma nimam, kam naj jo dam čez dan.

Optimist

Po treh, štirih dneh burne zabave pride moški ves skešan domov k svoji ženi in na hodniku zagleda kovčke. »Ojoj, a zdaj pa še na morje?!« se zgrozi.

Potrdilo

»Gospod doktor, potrebujem potrdilo, da nisem sposoben za delo.«

»In kaj vam manjka?«

»To potrdilo.«

Demo verzija

Moški pripelje svojega prijatelja domov na večerjo. Nenajavljeno, po službi ob pol osmih zvečer. Žena ga prične nadirati, prijatelj pa samo sede in posluša.

Žena: »Nimam frizure, sem brez ličil, hiša je v razsulu, posoda je umazana v koritu, še vedno sem v pižami ... Danes se mi pa res ne da še kuhati. Zakaj za vraga si pa zdaj še njega pripeljal domov?«

»Si se res zaljubila v 30 let starejšega moškega?«

»Ja, on me financira ... Hočem reči fascinira.«

Mož: »Ker razmišlja, da bi se poročil ... Obljubil sem mu demo verzijo.«

Ženska Element: ženska

Najditelj: Adam
Relativna atomska masa:

51 kg

Izotopi: 40–200 kg

Nahajališča: največja koncentracija v urbanih središčih

Pridobivanje:

1. S triki.
2. Z resnimi nameni, kar je dolgotrajen in zahteven postopek.

Fizikalne lastnosti:

Trdna. Prijetnega vonja in okusa.

Ob uporabi primerne postopka se topi.

Zavre naenkrat. Ohladi se brez razloga.

Kemijske lastnosti:

Zelo reaktivna. Redko se nahaja sama.

Dobro se spaja z zlatom in drugimi plemenitimi kovinami. Ob prisotnosti katalizatorja burno reagira.

Absorbira velike količine kozmetičnih preparatov.

Na zraku in svetlobi kmalu oksidira.

V vodi ni topna. Alkohol poveča njeno aktivnost.

Uporaba:

Predvsem za okras, še posebej v dragih športnih avtomobilih.

Zelo učinkovito sredstvo za čiščenje.

Odlično sredstvo za sprostitve.

Nujna za obstoj kozmetične, tekstilne, čevljarke industrije in zlatarstva.

Dokazovanje:

Ujeta brez embalaže pordi. Postavljena poleg boljšega primerka pozeleni.

Opozorila:

Zelo nevaren element, če ni v rokah strokovnjakov.

Nelegalno je mogoče posedovati več kot enega, vendar le na različnih krajih, da med elementi ne pride do neposrednega stika.

Nenadoma lahko eksplodira brez opozorila in tehtnega razloga.

Previdno! Lahko te spravi ob čokolado, glavo in denar!

Šali nam je poslal Nande Jakopič iz Laškega.

Demenca

Prijatelja se srečata po dolgem času in Janez vpraša Toneta:

»Kje pa imaš prijatelja Stefana? Že dolgo ga nisem videl.«

»Doma je.«

»Ali je bolan?«

Tone: »Ja, zelo je demen-

ten. Ko gre v klet, ne najde več ven.«

Prostitutka

Na sodišču sodnik zaslišuje prostitutko.

»Kako vam je ime?«

»Marta.«

»Starost?«

»25 let.«

»Naslov?«

Marta: »Daj no, daj, Martin, ne delaj se neumnega.«

Če na sliki vidiš dve osebi, svetujem obisk pri okulistu

Kje so zdaj tisti, ki vedo vse o meni? Prosim vas, povejte mi, kje so moje zimske nogavice!

Včeraj sem se delala, da sem prehlajena, da sem lahko prej šla iz službe.

Danes je manjkalo sedem sodelavcev. Baje sem jih okužila ...

Marihuana – trava, ki prinese večjo srečo in zadovoljstvo kot štiriperesna deteljica.

Oven

Načrti se vam počasi, korak za korakom, uresničujejo, samo še nekaj energije in veliko volje je treba, da boste naredili piko na i. Zadeve bodo pozitivne tudi na čustvenem področju. Gostota planetov v znamenju škorpiona bo močnejše poudarila energijo, zato je boste imeli dovolj. Včasih bo treba skleniti kakšen kompromis, lažje boste dosegli boljše rezultate.

Bik

Dnevi bodo minili hitro, vse možnosti imate, da dokončate nekatere zadeve, ki ste jih pustili na stranskem tiru. Na čustvenem področju bodo še vedno vladale zmešnjave, razum vas bo vlekel v eno, srce bo hotelo v drugo stran. Močno zasedeno znamenje nasproti vašemu vam bo dajalo moč in odločnost. Na čustvenem področju pričakujte spremembo.

Dvojčka

Zanimive zadeve se vam dogajajo, še bolj zanimive se vam še bodo. Življenje bo tokrat za vas poezija, od vas pa je odvisno, katere karte boste potegnili in ali boste upali tvegati. Notranje ravnotežje, ki ste ga pridobili v zadnjem obdobju, bo odlično vodilo za odločitve, ki vsekakor ne bodo lahke. Sreča je na poti, ne zamudite je.

Rak

Pomembne zadeve se bodo tokrat zgodile na poslovnem področju, zato velja za vse dvojna previdnost. Nikakor čas ni ugoden za nove začetke, počakati morate na prvo polovico naslednjega meseca. Vpliv prazne lune konec meseca bo nekoliko stresen za vas, vpliv preteklosti se bo ponovno prebudil in z njim nezavedni strahovi, ki jih niste predelali.

Lev

Zanimive novice bodo hitro prišle do vas, zato boste več kot zadovoljni. Ugotavljali boste, da ste pravi pripadnik svojega znamenja. Vodja, na katerega se je mogoče vedno zanesti. Močan vpliv hitrih planetov v škorpionu vam bo pomagal, da boste uresnili nekatere svoje skrite želje, kar se navezuje predvsem na ljubezensko področje. Privlačni boste, zato boste samozavestni.

Devica

Prazna luna v vodnem znamenju vam bo dajala pridnost in potrpežljivost, zato boste opravili veliko zaostalega dela. Bivanje Venere v škorpionu vam bo pomagalo, da se boste povezali z ljubljeno osebo na nekoliko drugačen način kot do zdaj. Odločili se boste za dobro potezo, ki bo imela močnejši vpliv še nekaj časa. Na zdravstvenem področju se vam obeta umiritev strahov.

Tehtnica

Malo boste zasanjani in raztreseni, zato bo veselo v vaši družbi. Uživali boste v mislih, ki se vam zadnje dni podijo po glavi. Pazite, da ne pride do kakšnega neljubega pripetljaja z ljubljeno osebo, vpliv Venere v škorpionu ima lahko tudi negativne posledice. Na delovnem področju se lahko ravno v tem času odločate za pomembnejše korake.

Škorpion

V ospredju bodo načrtovanja, kako uskladiti nasprotja, ki so se pojavila v poslovnem in zasebnem življenju. Odločitve ne bodo tako lahke, kajti niste se še odločili, čemu boste dali tokrat prednost. Gostota planetov v vašem znamenju vam bo dajala veliko energije in moči, ki jo boste uporabili na različnih področjih. Predvsem vas bo zanimala čustvena varnost.

Strelec

Zrno do zrno palača, boste z dobro voljo ugotavljali in si prizadevali še izboljšati svoje rezultate. V okolici nekoliko z zaviranjem opazujejo, kako vam vse uspeva. Naj vas to ne moti, nikar se ne ustavite. Jupiter bo še mesec dni bival v vašem znamenju, zato dobro izkoristite njegovo moč, še posebej na poslovnem področju. Tokrat vam lahko uspe veliki met, zato nikar ne oklevajte.

Kozorog

Z veseljem boste načrtovali prihajajoče dni in si želeli oddih in sprostitev. Čas je primeren, da uredite zmešnjave na čustvenem področju. Nikar ne začenjajte ničesar na novo, počakajte na bolj ugodne vplive. Vpliv preteklosti je še vedno močan, razrešiti morate blokade, ki so globoko v vaši podzavesti. Saturn v vašem znamenju vas omejuje in preprečuje napačne korake.

Vodnar

Pozabljivi in raztreseni boste, saj vas bo ljubezen ponesla visoko med oblake. Pomembno vam bo, da se bodo obveznosti uredile brez velikega truda, za kar boste dobili nepričakovano pomoč. Močan vpliv škorpiona bo ugodno vplival na energijo, ljubezen in strast. Zaradi hitenja lahko naredite kakšne večje, usodnejše napake.

Ribi

Močnejše delovanje planetov v znamenju škorpiona vas opozarja, da morate vnesti več previdnosti v svoje delovanje tako na čustvenem kot tudi na finančnem področju. V naslednjih dneh boste blesteli od sreče, saj se vam bo zgodil nepričakovan preobrat, ki vam bo prinesel veliko sreče in veselja.

HOROSKOP JE ZA VAS
NAPISALA GORDANA.

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na **041 404 935** in na Facebookovi strani **Astrologinja Gordana**.

Nagradna križanka

3K

ZDRUŽITEV MOSKE IN ŽENSKÉ SPOLNE CELICE

ITALIJANSKI SIR

IVO ZORMAN

TAJNI ZNAK

Povsod z vami

NEKDANJI SLOVENSKI TEDNIK

JUDOV SIN

JUŽNO-AMERIŠKI GRM

DNEVNI METULJ Z LISASTIMI KRILI

MAJHEN STROJ

DALMATINSKO MESTO OB IZLIVU CETINE

IZPOLNJENOST PROSTORA Z ZGRADBAMI

LADA ZEI

SVET NA KONCU NJIVE, KJER SE OBRACA PLUG

GLAVNO MESTO SIRIJE

RIMSKA BOGINJA JEZE

MAMINA SESTRA

ELEKTRIČNO NEGATIVNI OSNOVNI DELEC

MLADOSTNIK, ZA KATEREGA SKRBI VARUH

4

KOČUJAŽ (POG.)

NESTROKOVNJAK

SEVERNO-ATLANTSKI VOJ. PAKT STRUPENA KACA

ZLITINA ZA ZVONOVE

NACE JUNKAR

RAVNILO

6

ČE

MIZARSKO ORODJE

STISNJEV PREMOG

TELEVIZIJA

3

KOKOŠJI GLAS

GRAD (FR.)

19

DESKA (LAT.)

PRIPRAVA ZA ULIVANJE SKOTSKA IGRALKA (MARY)

LEGENDARNI DIRKAČ F1 (NIKI)

NEKD. AVSTRIJ. SMUČ. (HANNES)

VRHNIJE OBLAČILO

5

VODNA RASTLINA

EVGEN CAR

ANDRE AGASSI

OLIMPIJSKE IGRE

UREJENOST

DELAVEC V ŽIČARNI

9

IZUMRLI GLAVONOŽEC

IVAN ČARGO

VRT (STAR.)

17

AMERICU

REKA V NEMČIJI

GROB, GROBNICA (ZASTAR.)

DEL LETALA

CHRIS ISAAC

16

ŽIVALI Z ROGOVIJEM

REKA V JZ AZIJI

10

PREDMET BREZ UMETNIŠKE VREDNOSTI (SLABS.)

Rahlo primitivno, ampak mislim, da se ...

Pilates? Joga? Tai chi? Karkoli že je, to morava končati, preden se ...

KRIŽANKA & UGANKE

SPODNJI DEL PRAŠIČJE NOGE

NAVTIČNA DOLŽINSKA MERA

SLOVENSKI ŠPORTNI ČASOPIS

BARVNA TEHNIKA (ŽARG.)

VOJAŠKA STOPNJA

EVA MOŠKON

20

PREBIVALCI AVČ

OKLEPNO VOZILO

7

SPORTRNA IGRA Z ŽOGO

POLITIČNO PRIBEZALIŠČE

12

PREBIVALCI ČEPOVANA

ZVOČNI ZNAK ZA PREPLAH

SUDOKU 384								
		5	1	4		2		
						4	3	
		7	2				8	
			7		9			8
								2
8	6							
1	3							
			8	6				
2			5			1	4	7

SUDOKU 75								
				8				
7	5			9				
				3		4	8	
			1				6	
9	7	2						
3			4			8	7	
	8				2			3
	6				3			7
5	9							

REŠITEV SUDOKU 383

5	7	9	2	1	3	4	6	8
2	8	1	9	4	6	7	3	5
4	6	3	8	7	5	1	9	2
9	1	4	3	5	2	6	8	7
8	5	2	7	6	9	3	4	1
7	3	6	4	8	1	2	5	9
3	4	5	1	2	8	9	7	6
1	9	8	6	3	7	5	2	4
6	2	7	5	9	4	8	1	3

REŠITEV SUDOKU 74

8	3	7	4	5	1	6	9	2
2	4	1	9	3	6	5	7	8
6	5	9	2	7	8	4	1	3
3	6	8	7	9	4	1	2	5
7	1	2	6	8	5	3	4	9
5	9	4	1	2	3	7	8	6
4	2	6	3	1	9	8	5	7
9	8	3	5	4	7	2	6	1
1	7	5	8	6	2	9	3	4

Pri žrebanju bomo upoštevali kupone s pravilnim geslom, ki ga dobite iz oštevilčenih polj. Rešitve nam pošljite na naslov: NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje, do torka, 29. oktobra.
Geslo iz številke 42: Oktober mesec varčevanja

Izid žrebanja

- nagrado**, kupon za enkratni obisk fitnesa ali skupinske vadbe v Top-Fitu Celje in kupone za štiri kave v Caffè Štenga v Celju, prejme: **Marinka Foršner iz Galicije**.
 - nagrado**, darilni bon za Studio Lotus v Vojniku in kupona za dve kavi v Caffè Štenga v Celju, prejme: **Marija Krajnc iz Šentjurja**.
 - nagrado**, kuhinjski krpi NT&RC, prejme: **Milan Pintar iz Šmartnega v Rožni dolini**.
- Nagrajencem čestitamo. Nagrade jim bomo poslali po pošti.

ROČNO IZBRANI SUDOKUJI NAJVIŠJE KAKOVOSTI.

Z VAMI ŽE OD LETA 2006.

0,0% DVOMA

EST. 3K 2006

SUDOKU

NAJVIŠJA KAKOVOST

www.trik.si

novi tednik

Vedno z menoj!

KUPON

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

Ime in priimek:

Naslov:

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Telefon:

Podpis:

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljalec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izžreban, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisnega preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli preklicuje soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rc.si.

www.nt-rc.si

radio celje

Klarinetist Goran Bojčevski (levo) je Gretin »sostanovalec«, saj ima v bližini Gretine šivalnice prostor, kjer vadi. Ali direktor Zgodovinskega arhiva Celje dr. Borut Batagelj oblačila naroča v Gretini šivalnici, ne vemo, a vemo, da je pogost obiskovalec prireditelj, ki se zgodijo v Umetniški četrti.

Celjski modni sprehod

Ljubljanski teden mode ta teden ponuja najboljše iz slovenskega modnega sveta, v Gledališču Celje pa je celjska šivilja Greta Doberšek pred dnevi pripravila modno revijo, na kateri je predstavila svoje modne presežke – bluzice. Njeno revijo si je ogledalo precej njenih strank, ki že vrsto let hodijo v njen butični salon v Umetniški četrti v Celju.

Foto: GrupA

Iva Senič (levo) je poskrbela, da so bile manekenke olupšane tudi z nakitom. Modna oblikovalka Jolanda Thaler je prišla na dogodek v podporo šiviljski kolegici.

Osebi, ki sta poskrbeli, da je bila revija brez »padcev«. Voditeljici Marijana Kolenko (levo) in Vladimira Skale.

Tudi družinski praznik

Odprtje čebelarstva centra v Mestni ulici v Laškem je bil velik praznik tudi za znano čebelarstvo družino Šolar. **Franci Šolar**, predsednik laških čebelarjev, je imel na dogodku protokolarne obveznosti in je dajal izjave številnim novinarjem. Žena **Tatjana Šolar** (desno) in hči **Darja** (levo), ki vodi domače podjetje (Čebelarstvo, lektarstvo in apiturizem Šolar) sta imeli predvsem organizacijske obveznosti. Dogodek pa je bil imenitno pripravljen, gostje so okušali in se navduševali nad številnimi kulinarčnimi dobrotami. Res se je medilo.

Foto: SHERPA

Legendarni direktor med pivom in medom

Slovesnosti ob odprtju čebelarstva centra v Laškem se je udeležil tudi **Tone Turnšek**, dolgoletni direktor Pivovarne Laško. Z zanimanjem si je ogledal muzejsko zbirko in lepo urejene prostore centra. Kot nekdanji prvi mož podjetja se je zelo zavzemal za turistični razvoj Laškega in ti rezultati so vidni še danes. Dobra dediščina se kaže tudi v vse bolj inovativnih oblikah turistične ponudbe in tudi v povezavi piva in medu. Ne dvomimo, da bo Tone Turnšek tudi med prvimi udeleženci prihodnjega petzvezdnicega doživetja, potepa po poteh piva in medu v Laškem.

Foto: SHERPA

»Brata v objemu«

V Moderni galeriji v Ljubljani je v okviru devetega trienala sodobne umetnosti na ogled najboljše s tega področja. S Celjskega se na razstavi predstavlja kar pet avtorjev. Med njimi sta tudi **Franc Purg** (desno) in **Stane Klančnik**, ki sta za osebni arhiv naredila poseben prijateljski posnetek.

Foto: GrupA

